

c e c a

2	P.Ovečka, S.J.	14'	L'Ultima Congregazione Generale del Concilio	
3	P.Ovečka		400 anni dal Concilio di Trento	
4	P.Ovečka		Sessione pubblica, conclusione della Seconda
Sessione del Concilio	
5	P.Ovečka		Costituzione Conciliare della Liturgia/1/	
6	P.Ovečka		" " " "	/2/
7	P.Špidlík, S.J.		Per la Festa dell'Immacolata	
8	Don Turek	P.Ovečka	L'Immacolata /omelia/	
9	P.Ovečka		Notizie dal Vaticano e dal mondo cattolico	
10	P.Špidlík	P.Ovečka	La tradizione dei SS.Cirillo e Metodio
e i comunisti in Cecoslovachia	
11	P.Špidlík	P.Ovečka	Le scuole cattoliche nel Prossimo Oriente /1/	
12	P.Novotný	P.Ovečka	Il momento attuale dell'ecumenismo /St.94/	
13	P.Špidlík	P.Ovečka	Le scuole cattoliche nel Prossimo Oriente /2/	
14	Don Turek	P.Ovečka	Meditazione per tempo di Avvento	
16	P.Ovečka		Notizie dal Vaticano e dal mondo cattolico	
17	P.Špidlík	P.Ovečka	Il fine dell'uomo secondo i comunisti	
18	P.Ovečka		Notizie dal Vaticano e dal mondo cattolico	
19	P.Novotný	P.Ovečka	Problemi attuali dell'ecumenismo /St.95/	
20	P.Ovečka		Notizie dal Vaticano e dal mondo missionario	
21	P.Ovečka		Considerazione per i giorni prima del S.Natale	

9 0 0 0

23	P.Ovečka	14'	Il Radiomessaggio di Sua Santità /mont./
24	P.Ovečka		La vigilia del S.Natale
26	P.Ovečka		Il S.Natale di Sua Santità
27	P.Ovečka		Notizie dal Vaticano - Preparativi per il pelegrinaggio di Sua Santità
28	P.Špidlík	P.Ovečka	Il Natale del Signore
30	P.Ovečka		Notizie dal Vaticano e dal mondo cattolico

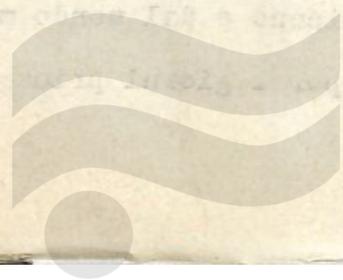
31

u

} M. o proti w. Nce
 } u jáně m. 1963

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
 totalitních režimů

V pondělí dopoledne se konalo 79. všeobecné zasedání II.vat. sněmu, 43. a po slední druhého sněmovního údobí. Koncilní Otcové skončili diskusi o třetí kapitole schématu o ekumenismu. Úvodní mši svatou sloužil arc. z Hue ve Vietnamu mons.Ngo Dinh Thuc a obětoval ji za své dva bratry, tragický zemřelé při převratu před 30 dny. Na začátku zasedání gen.tajemník sněmu mons.Felici oznámil, že v úterý dopoledne bude sloužit mši svatou kard.Hamlét Cicognani a po ní kard.Urbani z Benátek pronese vzpomínkovou řeč k 400. výročí skončení Tridentského sněmu.Příštích 9 měsíců,pojračoval mons.Felici, budou koncilové komise usilivně pracovat;často se sejdou, aby zkoumaly a zpracovaly podmínky ~~kyřiskmtyvanyjex~~ ~~xmxskkámatšm~~ k schématům, které byly proneseny při diskusi, nebo které ještě dojdou o ostatních schématech do konce ledna příští rok.Na začátku třetího koncilního údobí Otcové dostanou do rukou nové znění schémat;během následujících 9 měsíců budou pravidelně informováni o průběhu prací. Koncilním Otcům bylo rozdáno znění dekretu o prostředcích sdělování myšlenek a idejí; ve středu na veřejném zasedání Otcové budou o tomto dekretu, spolu s konstitucí a liturgií, definitivně hlasovat.Poslěství ^{koncilních Otců} kněžím celého světa bude uveřejněno později.Do diskuse o 3. kapitole schématu o ekumenismu, tj. o odloučených církvích Východu i Západu, zasáhlo celkem 17 Otců. Kard. Ruffini z Palerma chválí ekumenismus a schéma; přál si, aby se jasně řeklo, že všeichni koncilní Otcové jsou přesvědčeni, že K.P. založil jen jednu Církev a že to je Církev katolická, apoštolská, římská, jejíž základ a hlava, z vůle samého K.P., je římský papež.Případné nedostatky, které daly bratřím na Východě či na Západě důvod,aby opustili katolickou Církev, nelze připisovat Církvi, ale některým jejím synům,kteří nezachívali nebo ^{nesprávně} ~~spatně~~ vykládali nauku Církve a neposlušali jejích napomenutí.Je správné přiznat,že něketří členové římské Církve svými mravy nebo způsobem jednání dali pohoršení, je dobrá prosit za ně za odpuštění;ale nelze považovat za nevinné ty, kdo ^z nedostatku ^{ků} ~~žijí~~ bratři ~~si~~ ^{si} ~~v~~ ^vyzali důvod, aby Církev opustili, místo aby jí poskytli útěchu zlepšením svého vlastního chování.Protom ^v schématě by měla být výzva k odloučeným bratřím, aby se vrátili do lůna římské apoštolské Církve, již jejich předkové tak oddaně sloužili a již milovali;třeba ehválit rozhovory a schůzky ekumenického rázu, ale mají se dít podle pokynů Sv.stolice a podle jistého Direktoria schváleného z Říma.Mons. ~~kuřisomxzySjansyxu~~ ~~xmstváyxixxiypráixmáknkx~~ ^{Green z Port Elisabeth v Jižní Africe} pravil že velkou překážkou sjednocení s anglikány je otázka jejich svěcení.Svatá stolice by měla znovu prostudovat ^{a rozhovorů} celou otázku a snad přehlédnout rozhodnutí

Lva XIII., že ona svěcení jsou neplatná. Mons. Green též žádal vyřešení otázky anglikánských duchovních, ženatých, kteří ~~se~~ stávají pouhými laiky, když vstoupí do katolické Církve, třeba by rádi i nadále pracovali pro dobro duší; je těžké žádat na nich, aby se rozešli se svou ženou a s dětmi, jak jim to káže církevní zákon celibátu. Mons. Thangalathil z Trivandrum v Indii si přál aby schéma zdůraznilo, že východní církve jen v jednotě, kterou si přál K.P. mohou plně těžit ze svého duchovního křesťanského bohatství a svých tradic. Pravoslavné církve samy o sobě, jsou slabé a křehké. Mons. Constantini z Itálie také varoval, abychom vinu za rozdělení nedávali jen kat. Církvi: ve všech stoletích v 15. a 16. Církev měla světce, měla své reformátory v duchu a pravdě. ~~Pa~~ plným respektováním práv východních křesťanských církví, jak jim je daly první koncily, volal ukrajinský arc. mons. Hermaniuk z Winnipegu; sekre- je nutné zavést v oněch církvích synodální řízení a dát patriarcháty společně pro jednotu křesťanů by měla být zřízena komise skládající se z teo- česství, která je ještě nemá logu jak katolických tak i pravoslavných. Východní katolické sjednocené církve by měly být svědectvím, jak situace bude vypadat, když odloučené církve se s Římem sjednotí. Do diskuse zasáhl už po druhé náš biskup František Tomášek: Rozhovor s odloučenými bratry v minulosti byl považován za ~~ne~~ uskutečnitelný: dnes je uskutečněn a je nevyhnutelný k uspořádání dne jednoty. Jednota je nejvyšší zákon, který váže a zavazuje jak katolíky tak i pravoslavné, žádné rozdíly v řeči, národnosti, obřadu, zvyků, sociálního a kulturního života tomuto zákonu nemůže být v cestě. Kristova Církev nepotlačuje oprávněnou svobodu místních církví, ale právě naopak ji posiluje, tím že ji osvobozuje od všech nebezpečí. Jednota vylučuje pouze nezávislost, která není podle vůle K.P. I pravoslavní bratři uznávají tyto zásady, uznávají přece nejvyšší autoritu: všeobecný sněm. Chceme-li upřímně jednotu mezi katolíky a pravoslavnými třeba svolat sněm, který by shromáždil jak katolické tak i pravoslavné biskupy. Sněm by musel být řádně připraven, častými schůzkami biskupů s papežem. Schůzky by se měly konat v sídlech hlavních církví: Římě, Konstantinopoli, Alexandrii, Moskvě atd. Tak kněží i věřící těchto zemí by postupně byli připravováni na sjednocení. Ve všech zemích by měla být založena smíšená komise katolických i pravoslavných odborníků, kteří by studovali co nás dělí, hledali prostředky, jak rozdíly překonat, a tak připravovali den sjednocení. Arc. mons Hayek z Aleppa v Libanonu si stěžoval, že 3. kapitola mlčí o východních sjednocených církvích, které jsou nejbližší církvím odloučeným a které právě by měly být mostem k sjednocení. Mons. Hayek žádal přehlednutí předpisů o manželství a o communicatio in sacris - účasti katolíků na bohoslužbách pravoslav

290/3

ných a opačně. Opat anglické benediktinské kongregace Dom Butler si přál vyloučení všeobecné zmínky o vzniku protestantů, která je povrchní. Zmínka by měla být učiněna o anglikánech a do schématu by měla být zařazena slova, jimiž sv. Otec Pavel VI. ^{odloučené bratry} žádal o prominutí za vše, čím katolíci dali podnět k rozdělení. Po skončení diskusních příspěvků promluvil ještě kard. Bea, předseda koncilového sekretariátu pro jednotu křesťanů. Děkoval Otcům za jejich připomínky; byly vedeny jen láskou k Církvi, k ekumenickému hnutí a touhou po jednotě. Sekretariát připravuje Direktorium pro ekumenickou práci, ale budou to pokyny jen velmi všeobecné: diskuse ukázala, jak rozdílná je situace v jednotlivých zemích, biskupové proto musí bdít nad tím, aby ekumenická práce nevybočila ze správné cesty. Do konce února Sekretariát bude přijímat připomínky Otců k celému schématu. Diskuse o ekumenismu tvořila jistě vrchol jednání druhého koncilního údobí. O schématu o laickém apoštolátě promluvil ještě mons. Hengsbach, z Essenu v NSR; diskuse o tomto schématu byla odložena na příští ~~zasedání~~ ^{sněmovní} údobí. Pondělní zasedání, poslední druhého údobí, zakončil ^{jménem moderátorů} předsedající moderátor kard. Agagianian - Děkoval Bohu, sv. Otcům, předsednické radě, gen. sekretáři, podsekretářům a jejich že koncil mohl tak šťastně skončit spolupracovníkům, všem koncilním Otcům odborníkům, pozorovatelům i auditorům. Bylo přítomno 2110 Otců. - V úterý o půl desáté začíná vzpomínkové zasedání na Trid. sněm, který skončil před 400 lety; ve středu bude druhé sněmovní údobí zakončeno veřejným zasedáním. Jak v úterý tak ve středu můžete zasedání sledovat u přijímačů: v úterý od půl desáté, ve středu od deváté hod. V uplynulých dnech sv. Otec přijal ve zvláštní audienci mj. generální představené řádů a řeh. společností, kteří jsou přítomni koncilovým zasedáním. Zvláštní audienci též udělil koncilním odborníkům.

Kard. Wyšinski sloužil v neděli večer mši svatou ve svém titulárním římském kostele P. Marie v Zátiběří. Při mši svaté pronesl ~~krátké~~ ^{krátké} kázání: nejdříve italsky přál římským věřícím požehnané vánoce a hodně Boží ochrany do Nového roku. Druhému sněmovnímu zasedání bylo přítomno 27 polských biskupů, pravil, ostatní přijet nemohli. Kard. Wyšinski děkoval římským věřícím za jejich pochopení pro věřící celého světa. Potom promluvil krátce i polsky k přítomným krajanům: vybízel je, aby vytrvali ve sv. víře.

ústav pro studium
totalitních režimů

V neděli se konala v bazilice sv.Petra slavná beatifikace devatenáctileté ho Nunzia Sulrpizia, Itala, kovářského pomocníka, který zemřel r.1836 v Neapoli. V dopoledních hodinách byl přečten ap.list, kterým se dovoluje účta nového blahoslavence, k jeho cti byla sloužena první mše svatá. Ve večerních hodinách sestoupil do baziliky sv.Otec, aby byl přítomen krátké pobožnosti ke cti bl. Nuncia Sulprizia. ✓

Nedělní beatifikace ~~byla~~ ^{e byla} poslední z pěti, které papež Pavel VI. ohlásil v listě poslaném děkanu Posvátného kolegia kard.Tisserantovi. Byli prohlášeni blahoslavenými Jan Nep. Neumann, Dominik od Matky Boží, pasionista, Leonard Murialdo, zakl. společnosti od sv. Josefa, farář Vincenc Romano a nyní jinoch Nuncius Sulprizio. ✓

~~V sobotu~~ ^{V neděli} sv.Otec zavítal do nové budovy Pap.koleje pro alumnusy ze zemí Lat.Ameriky. V příležitostném proslovu sv.Otec ohlásil založení noého orgánu, který bude tvořit doplnění dosavadní Pap.komise pro Latinskou Ameriku. Základní kámen k nové koleji posvětil ^{právil uvodem sv. Otec} papež Jan 23; kámen byl vzat ze starých základů svatopetrské baziliky blízko hrobu Knížete apoštolského; tím ~~je~~ ^e naznačeno, na jakých základech má k lej stát: věrnost láska, oddanost vůči Svaté stolici. Kolej už existuje 106 let, za tuto dobu vychovala Církvě mnoho kněží; ^{kn. Am. Hn} jen nyní je přítomno 150 ^a kardinálů biskupů, bývalých ^{je} alumnů koleje. V latinskoamerickém světadílu, plném života a kvasu chce být přítomna i Církev, být oduševňovatelkou nového zítřka, který zemím Lat.Ameriky kne. Církev tam bude činná prostřednictvím svých kněží. Sv.Otec klad na srdce alumnům, aby byli ke cti Církvě v této rozhoďující hodině jejích dějin; zvlášt jim odporoučel péči o nová kněžská povolání: tím přispějí k rozvoji náboženského života v latinskoamerickém světadílu; celý katolický svět se o země Lat.Ameriky zajímá a jim hledí podle svých možností a podmínek pomoci. Sv.Otec zde oznámil, že má v úmyslu doplnit Pap.komisi pro Lat.Ameriku novým komitétem, který by koordinoval a seskupoval všechnu práci a podniky ve prospěch zemí Lat.Ameriky; členy tohoto výboru by byli jak biskupové z Lat/Ameriky, tak i ze zemí, které pracují pro katolickou věc v zemích jihoamerického světadílu.

V neděli ~~ráno~~ ^{ráno} sv.Otec sloužil mši svatou v kapli sv.Pavla ve Vatikáně pro účastníky Symposia Mezinárodní unie kat.tisku. V kázání zval kat.novináře, aby usilovali o vnitřní život, aby se osvobodili od otroctví zevnějších a smysly postižitelných věcí, které pohlčují novinářství, a aby zůstali věrni pravdě, které jedině je učiní opravdu svobodnými. ✓

V úterý ve 400. výroční den zakončení Tridentského sněmu, konala se místo koncilového zasedání vzpomínková slavnost na tento významný církevní sněm. Slavnostní řeč pronesl ~~Maximilian~~ kardinál Urbani, patriarcha z Benátek. Potom promluvili dva laici auditores, posluchači Jean Guitton a Vitorino Veronese. Nakonec gen. tajemník sněmu mons. Felici přečetl ap. list Pastorale Munus, kterým sv. Otec uděluje zvláštní pravomoci biskupům. Vzpomínkové zasedání zakončil sv. Otec svým ap. požehnáním.

Úvodní tichou mši svatou sloužil státní tajemník a předseda koncilové koordináční komise kardinál Cicognani. Hned potom se ujal slova kardinál Urbani: ve své řeči vzpomněl hlavního ovoce Tridentského sněmu; uvedl, čím nauka a reformy sněmu mohou být poučením i dnešní době, a vyvodil z toho pohnutky k důvěře v lidstvo, v Církev a v nynější II. vat. sněm.

"V osobě Vaší Svatosti, nástupce Petrova, viditelného zástupce K.P. a všeobecného pastýře smím obdivovat onu svrchovanou apoštolskou moc - službu lásky vůči bratřím a skryté denodenní mučednictví - která měla na Tridentském sněmu své skvělé potvrzení a které se na sněmu dostalo nové síly, pravil úvodem kardinál Urbani obrácen k Pavlu VI. Papežové sněm vyhlásili na začátku a oni jej vždy znovu svolali, když sněm byl přerušen; papežové zvolili za jeho sídlo Trident, oni chtěli, aby byl přenesen do Boloně; papežové sněmu předsedali prostřednictvím svých legátů; papežové nakonec výnosy sněmu schválili, tím jim dali všeobecnou platnost, a naléhali na ^{jejich} provedení. Papežové stejně bděli nad svobodou projevu biskupů a nad nedotknutelností základů katolické nauky. Plně důvěřovali biskupům a tak jim dovolili účinnější apoštolát; bděli nad tím, ^{se} aby při odsouzení bludů vyvarovala jakákoliv nárážka na osoby, které do onoho bludu zabředly. Vykonávání tohoto nejvyššího pastýřského úřadu nebylo omezením pastorační činnosti biskupů - právě na opak, bylo jim posilou, oporou, obranou, dávalo jim bezpečnost. Dokazují to uplynulých 400 let, a právě i nynější koncil." Kardinál Urbani pak připomněl naději i obavy, s nimiž Otcové ~~Maximilian~~ ^{3. prosince 1563} přijali zakončení Tridentského sněmu, zakončení narychlo, protože se báli, že by papež mohl náhle zemřít, a Církev by se octla v dalších nesnázích. II. vat. sněm, jemuž jsou přítomni biskupové z celého světa, je výmluvným důkazem věčné platnosti dogmatických kánonů Trid. sněmu a obnovné síly jeho disciplinárních dekretů. Kardinál Urbani se pak zmínil o několika charakteristických známkách Trident

kých zasedání; je to především naprostá svoboda projevu; názory jednotlivých teologických škol mohly být svobodně hlášány a svobodně vyvraceny; rozhodnutí koncilů nikdy nestavěly za názory jedné školy víc než za názory druhé; Otcové hleděli zůstat na všeobecně platných zásadách, prohlásit jen to, co je jisté a co katolíci svorně přijímají; sněm se vyhýbal terminologii té či oné školy, dával přednost mluvě Písma a církevní^{ch} Otců, nebo slovům, kterým všichni rozumějí, která jsou pro všechny bezpečná a solidní. Otcové nechtěli za každou cenu znovu nastolit ztracenou církevní jednotu, odmítali nějaké smířčivé formule a výrazy, jejichž výklad by mohl být nejistý. Otcové chtěli naprosto jasně vyhranit pravdy katolické víry, osvobodit je od upřílišení nebo změnšení, která blud nebo předsudky nebo vášně nebo pověřčivost na ně nakupily; tak chtěli postavit hráz proti valícímu se kacířství a z druhé strany nechat otevřenou bránu pro rozhovor do budoucna. A kard. Urbani pravil dále, že pozorný čtenář koncilních aktů odhalí, že hlavním tématem Tridentského sněmu bylo stanovit skrytou podstatu Církve, tajemného Kristova těla, tak jak to je tématem II. vat. sněmu. Koncil konečně hleděl osvobodit Církev od břemeně bled a nedostatků, které ji tížily, očistit ji od bolestných skvrn, které Církev pokrývaly a hyzdily. Nestačí, aby Církev žila ve svém nitru Boží světlo a jeho milost; musí i ve své právní struktuře být jak ji chtěl její Božský snoubenec bez skvrny a vrásky, bez vady, svatá, neposkvrněná. Musí být prostá od jakékoliv pozemské žádostivosti, od laické nadvlády, lidské ~~slávy a moci~~ ^{pýchy. Její největší} chloubou je její svatost. Trid. koncil dal veškeru pozornost obnově biskupů, ti jsou sloupy církevní reformy. Trid. koncil konečně nás učí důvěře, důvěře v člověka, důvěře v Církev, v její schopnost reformovat sebe sama, tímže sama hledá a nachází prvky této obnovy v nauce, již jí svěřil K. a v milosti, již je rozdělovatelkou z Vůle Vykupitele; Trid. sněm nás učí důvěře i v tento koncil: až následující léta, snad i staletí uzří jeho ovoce; bude to jistě ovoce světla a milosti, spravedlnosti a laskavosti, civilizace a ^kpoje. Po skončení proslovu kard. Urbaniho k 400. výročí Tridentského sněmu promluvil na zvláštní dovolení sv. Otce dva laici auditori, kteří byli přítomni sněmovním zasedáním: člen Franc. akademie Jean Guitton, který mluvil o dnešním katolickém ekumenickém hnutí, a Vittorino Veronese, předseda komitétu pro konání sjezdů pro laický apoštolát: pravil, s jakou důvěrou, obdivem a očekáváním se k sněmu dívají kat. laici. - Gen. tajemník sněmu mons. Perikle Felici přečetl ap. list Pastore munus: jím sv. Otec uděluje biskupům 40 zvláštních pravomocí

které jim mají ulehčit vykonávání jejich pastýřského úřadu. Dovolení mají "exe jure", hned když se ujmou řízení svých diecézí; ~~nen~~ může je delegovat jen svému biskupovi koadjutorovi, světícímu biskupovi nebo gen. vikáři. Úterní zasedání zakončil sám sv. Otec svým ap. požehnáním.

Ve středu dopoledne o 9. hod. začne veřejné zasedání. Mši svatou ~~kon~~ slouží kard. Tisserat, děkan Posv. sboru a předseda Předsednické rady. Po ní bude definitivní hlasování o koncilní konstituci o Liturgii a o dekretu o prostředcích sdělování myšlenek. Oba dokumenty budou pak slavnostně vyhlášeny. Tak skončí druhé údobí zasedání II. vat. sněmu. Třetí údobí začne 14. září příští ro

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium totalitních režimů

~~Skončilo~~ Druhé sněmovní období skončilo ve středu 4. prosince slavným veřejným zasedáním. Bylo přítomno 2151 konklálních Otců, z nich 7 kardinálů. Ti schválili konstituci o Liturgii a dekret o prostředcích sdělování myšlenek; schválil je i sv. Otec a vyhlásil jejich platnost. Potom sv. Otec pronesl delší latinský proslov. Ohlásil ^{v jeho proslovu} Otcům, že v lednu vykoná pouť do Svaté země. Slavnostní veřejné zasedání začalo po deváté hodině. ^{Svatý Otec} vstoupil do baziliky sv. Petra, do koncilového sálu nesen na ~~XXXXXX~~ přenosném ~~XXXXXX~~ přesele. Biskupové už stáli na svých místech. Na tribunách okolo papežského oltáře byli členové diplomatického sboru, pozorovatelé křesťanských církví, auditoři laici a velký počet věřících. Úvodní mši svatou sloužil kard. Tisserant, děkan Posv. sboru a předseda Koncilové předsednické rady. Po mši svaté všichni kardinálové a zástupci metropolitů, arcibiskupů, biskupů, opatů a generálních představených řádů. ⁺ Sam generální tajemník sněmu mons. Pericle Felici vykonal obřad nastolení evangelia. Následovalo vzývání Ducha svatého. Závěrečné modlitby se pomodlil sv. Otec. Gen. tajemník mons. Felici vystoupil na kazatelnu ~~XXXXXX~~ ^{de došel} a přečetl některé úryvky z koncilní konstituce o Liturgii, ^{na znamení,} že o celé se bude definitivně hlasovat. K hlasování vyzval Otec. Za několik minut kleče před sv. Otcem oznamoval výsledek: 2147 Otcům ~~schéma~~ placuit, 4 hlasy byly proti. Sv. Otec ^{že} stojí, jako učitel celé Církve, schválil předepsanou formulí konstituci, ^{ve vyhlášení její platnosti} X

X Konstituce, jak dodal mons. Felici, nabude platnosti 16. února. Do té doby budou vydány pokyny, jak konstituci provést. Stejným způsobem byl schválen dekret o prostředcích sdělování myšlenek. Hlasů ^{pro bylo 1960,} proti 164.

↳ Závěr veřejného zasedání tvořil latinský proslov sv. Otce. X ^{prohlášení} Nadešla hodina, abychom ukončili toto druhé období nynějšího koncilu. Dost dlouho trvala Vaše nepřítomnost z diecézí, kde posvátný úřad ^{vaši} žádá přítomnost, radu a práci. Dost dlouho trvala práce, kterou od vás žádaly nejrůznější slavnosti, studijní zasedání a schůzky tohoto koncilového období. Začali jsme dobu adventní, která nás připravuje na důstojnou oslavu Narození Páně. Musíme proto po druhé přerušit sněmovní zasedání, dát si navzájem bratrský pozdrav; musíme znovu zakusit nevyhnutelný běh věcí, jak jej čas rodí a pohlcuje, musíme se rohloučit, když jsme ~~XXXXXX~~ ^{spolu strávili dny a žili události} úžasného bratrského rozhovoru.

Sv. Otec ~~se~~ děkoval Bohu za dobrodiní, která udělil Církvi za tohoto zasedání děkoval všem, ^{kteří se prací účastnili zasedání: moderatorům, členům předsed} ^(jakéhokoli apřítomným) ^{u kterých a jeho plánu}

jejich rozvedení bude svěřeno pokoncilním komisím; hlavní prací těchto komisí bude např. sestavit nový zákoník církve latinské i východní.

Po koncilu bude též určen způsob spolupráce biskupů s papežem. Z biskupů celého světa a z členů řádů budou vyvoleni ~~někteří~~ ^{oliki vynikajících mužů} - podobně jak tomu bylo s přípravnými koncilovými komisemi; ti spolu s členy sboru kardinálů budou radci a pomocníky papeži, jak provést v praktické pokyny všeobecná rozhodnutí koncilu.

37' 30"

(X)

živin jeho pouta m. du obliží m. pout ok w. žem:

Jsem přesvědčen, že k šťastnému zakončení koncilu je nutné zesílit modlitby a dobré skutky; proto jsem se rozhodl po zralé úvaze a mnohé modlitbě stát se poutníkem do země, posvěcené životem a smrtí našeho Pána Ježíše Krista. S Boží pomocí chci vykonat v nastávajícím měsíci lednu pouť do ~~svaté~~ země, abychom osobně naonech posvátných místech, na nichž se Kristus Pán narodil, žil a zemřel a vstal na nebesa, uctil první tajemství naší spásy vtělení a vykoupení. Navštívím onu požehnanou zemi, odkud Petr vyjel a kam se nevrátil žádný z jeho nástupců. Pokroně a krátce se tam vrátím na ~~znamení~~ modlitby, pokání a obnovy, abych obětoval Kristu jeho Církev, abych do ní povolal jednié a svaté ~~se~~ ^{odloučené} bratry, abych ~~prosím~~ ^{vyprosím} o Boží milosrdenství pro mír mezi lidmi - v těchto dnech právě vidíme, jak je stále křehký a nejistý - a abych ~~prosím~~ ^{vyprosím} Krista ~~za~~ ^{pro} spásu pro ~~všech~~ ^{celé} lidstvo. Necht' nejblahoslavenější Panna řídí naše kroky, necht' svatí apoštolé Petr a Pavel a všichni svatí mi z nebe pomáhají.

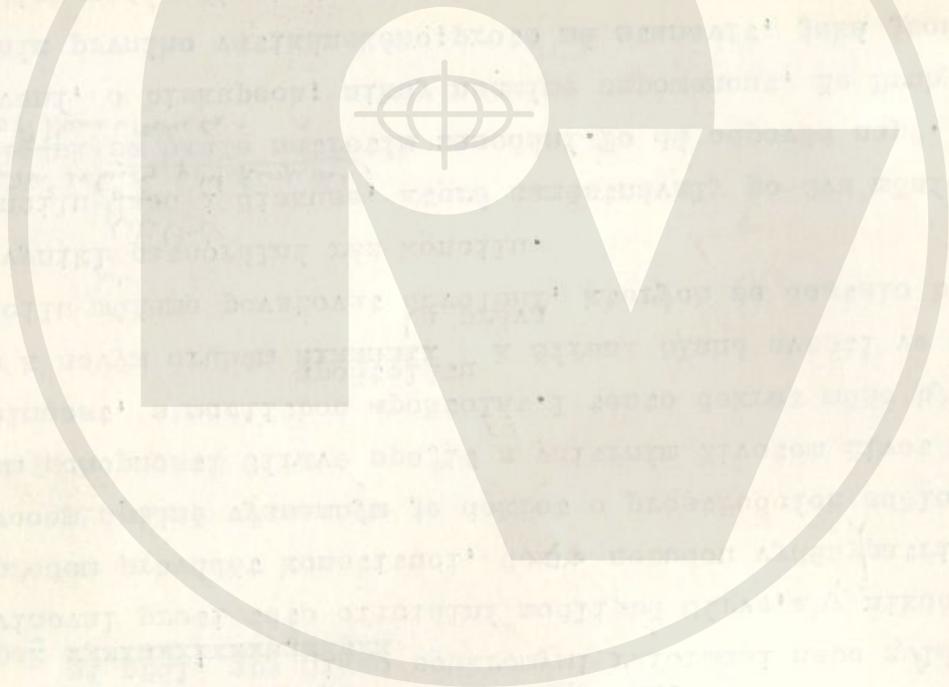
A jako já budu mít před duševním zrakem vás všechny během této své pouti, tak i vy, ctihodní bratři provázejte mne svými modlitbami, tak aby tento koncil se setkal se zdarem k slávě Kristově a k dobru Církve,

Svatý Otec ještě jednou děkoval za přítomnost pozorovatelům, auditorům a všem, kdo za koncil se modlili a k jeho úspěchu pracovali.

~~laskavá~~ ^{laskavá} ale ~~truchlivé~~ ^{truchlivé} myšlenky se nesou zvláštním způsobem k bratřím v biskupství, kteří zde nejsou přítomni nebo se octli v protivenství; s tak velkou radostí bychom je rádi objali. Jejich modlitby, posvěcené utrpením účinně přispěly k zdárnému průběhu tohoto druhého koncilního údobí, jsme si tím jisti. ~~xxx~~ ^K nim necht' dojde naše zvláštní apoštolké požehnání, spolu s otcovskou vzpomínkou a povzbuzením, aby vytrvali ve věrnosti Kristu a jeho Církvi. Naše ~~požehnaní~~ ^{požehnaní} necht' ~~plati~~ ^{plati} všem katolíkům, kterým dal světlo Kristus Vykupitel; všem lidem dobré vůle vyprošujeme na Bohu blaho a štěstí. Vrcholem veřejného zasedání, kterým skončilo druhé koncilové údobí, bylo apoštolské požehnání sv. Otce:..

(X)

Uvedl jsem nesprávně název, při odvlečení tento byl: papežská
represivní mistička pro poutníky, při Matce Páně papežské v C. ; =
pro K^a nepřítel a máni nepřítel, které je dle mne uplatněn
hromadně v letech "Matka Eulie - Matka C^a - K^a K^a zhuštin a moudr
útlak

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Veškeren římský a světový tisk přináší na prvních stránkách ~~zprávu~~ novinu, kterou sv. Otec řekl při zakončení druhého koncilového období, že v lednu nastávající rok vykoná pouť do Svaté země. Zprávu přijali všude ve světě s velkým souhlasem; radují se nad ní katolíci i odloučení křesťané, pravoslavní i protestanté. Pavel VI. bude přivítán s největšími poctami jak na půdě Jordánska tak i Izraele, když při své pouti vkročí na území těchto dvou států, prohlásili představitelé Jordánska i Izraele. V Moskvě nazvali zprávu senzační a dodávají, že pouť Pavla VI. do Palestíny může mít odezvu i na jiných polích. Novináři už vypočítávají, která svatá místa sv. Otec navštíví: bude to jistě Betlém, Nazaret a bazilika sv. Hrobu. Novináři podtrhují náboženský ráz pouti; sv. Otec se jde modlit na místech posvěcených životem božského Spasitele za jednotu křesťanů, za mír ve světě, za celou lidskou rodinu. Bude to nejdelší cesta papeže od dob Pia VIII., kterého císař Napoleon odvedl do zajetí do Paříže.

Sv. Otec udělil poslední audience biskupům, kteří byli v Římě na koncilových zasedáních; tak např. přijal biskupy obřadu chaldejsko malabarského z jižní Indie. Soukromou audienci udělil osobám, které přijely na zakončení zasedání, a též převorovi protestantského kláštera v Taizé rev. Roggerovi Schützovi Na svátek P. Marie Neposkvrněné, 8. prosince, sv. Otec se připojí k holdu římských věřících P. Marie u jejího sloupu na Španělském náměstí. V odpoledních hodinách zavítá ke krátké modlitbě u paty sloupu cestou do baziliky P. M. Sněžné. V sobotu večer sv. Otec se zúčastní poslední přípravné pobožnosti v bazilice Svatých apoštolů; v této bazilice se devítidenní přípravná nověna slaví se zvláštním leskem.

230 ~~230~~ odletělo z Říma do Jeruzaléma aby navštívilo svatá místa, posvěcená životem a smrtí Krista Pána. Pout jim umožnila za výhodných finančních podmínek ~~izraelská~~ izraelská letecká společnost.

Německý katolický výbor pro ochranu mládeže vydal provolání, ve kterém zve veřejnost, aby hleděla uchovat vánocům křesťanský ráz. Rodiče ve svých vánočních dárcích dětem se mají vyvarovat veškerého přepychu a upřílišení. Katolické spolky chystají během adventní doby zvláštní schůzky a manifestace, jejichž cílem je připravit mysl na vánoční křesťanské tajemství.

Pařížská společnost pro zámořské misie bude slavit 11. a 12. prosince 300. výročí svého založení. Kard. Agadžanian, prefekt kongr. šíření víry bude sloužit slavnou mši svatou v katedrále N. D. Pařížská společnost pro zámořské misie má ve svých řadách 1 kardinála, 72 biskupů a několik tisíc kněží ze zemí, v nichž společnost pracuje.

Sobotní L'Os.Romano oznamuje, že sv.Otec vykoná svou ohlášenou pouť do Svaté země ve dnech 4. až 6. ledna. - V soukromé audienci sv.Otec přijal mj.ministr

zemědělství africké republiky Ghany Kroba Eduseje s chotí a doprovodem.

Nové a nové ohlasy vyvolala zpráva, že sv.Otec bude putovat do Palestiny: Městská rada Betléma ve svém poselství sv.Otci připomíná, že od doby, kdy sv.Petr opustil Peleštinu a šel do světa kázat evangelium žádný z jeho nástupců se tam nevrátil; ujišťuje sv. Otce, že veškeré obyvatelstvo Betléma se už těší na chvíli, kdy^{ho} bude moci přivítat ve svém středu. Jordánský i izraelský tisk vyslovuje přání, aby návštěva Pavla VI. znamenala předzvěst pokoje a jednoty ve Středním Východě. "Návštěva bude znamenat velkou radost pro všechny křesťany, jak jí byla návštěva konstantinopolského patriarchy r.1959, pravil řeckopravoslavný patriarcha jeruzalemský. Pravoslavná církev přikládá velký význam ohlášené cestě papeže Pavla do Svaté země, prohlásil gen.tajemník Svatého synodu ekumenického patriarchátu konstantinopolského; vidíme v ní vnuknutí Boží prozřetelnosti, která chce vést křesťany k většímu sblížení v Kristově lásce." Ohlášená pouť sv.Otce byla přijata kladně, s radostí a nadšením v celém světě, u představitelů všech náboženských skupin. Pouť bude úvodem k lepším vztahům mezi národy a mezi náboženskými skupinami, které v Palestině vidí Svatou zemi. Svátí tři králové přišli do Betléma z Východu - Pavel VI. přijde tam od západu; pouť sv.Otce přispěje k pokojným vztahům mezi národy, píše španělský ABC. Německý Frankfurter Allgemeine vidí v pouti pokračování díla, jež začal papež Jan. Kladné jsou komentáře amerických židovských představitelů; rabín Jáchym Prinz si přál, aby sv. Otec navštívil Nazareth: tak by viditelně vyznal svou víru v společné kořeny židovských a křesťanských tradic, jak je vyjadřuje kapitola koncilního schématu O Židech. Někteří, jak filadelfský protestantský biskup Ruben Mueller vidí v pouti papeže do Svaté země začátek i dalších cest do zahraničí, kdo ví zda ne i do Spojených států. "To je víc než symbolické gesto, prohlásil řeckopravoslavný arcibiskup Jakovos; je to opravdu čin křesťanský.

Většina koncilních Otců ^{už} opustila Řím. Ve čtvrtek odletěla z letiště Fiumicino dvě zvláštní letadla do Spoj.států se 166 biskupy. V pátek odletěli též 4 biskupové z ČSR a kněží, kteří je provázeli. Kard.Leger z Montrealu odjel letadlem do Keně; vánoce prožije v jednom z útulků pro malomocné, které navštíví na své cestě 10 africkými státy.

Všechny odp. + v Římě mss. Alfons Larinca, Jp. let do Keně a
 k. cc., sbírání mhr. kny. strati a neten Kdzy do Mt. a
 Capranda, vnitřní ps. papie řiz 14. kon. C. prazij dot. od vnitřní
 1/11

Vnucení nové liturgie... x tak u ty mude (kur) zj (prochpifa) klesla zbit.
Konstituce o Liturgii

Jak první předmět diskuse na koncilových zasedáních dostali biskupové schéma O liturgii; závěrem druhého údobí zasedání bylo toto schéma slavně scháleno a vyhlášeno. Už několikrát o něm koncilní Otcové hlasovali: nejdříve po všeobecné diskusi za prvního zasedání; pak ^{v příli vje na koncilu} schválili jednotlivé úpravy a nakonec ^{schválili} úpravy definitivní a na svátek sv. Cecilie schéma v jeho celku.

Konstituce o Liturgii v úvodu stanoví, jak souvisí s cílem II. vat. sněmu; potom ve světle tradice a výroků papežů vykládá především podstatu liturgie, její cíl, její posvěcující vliv, pastorační ráz liturgické zbožnosti a závěrem, jako důsledek toho všeho, mluví o tom, jak je nutné, aby věřící byli přítomni liturgickým obřadům činně a vědomě.

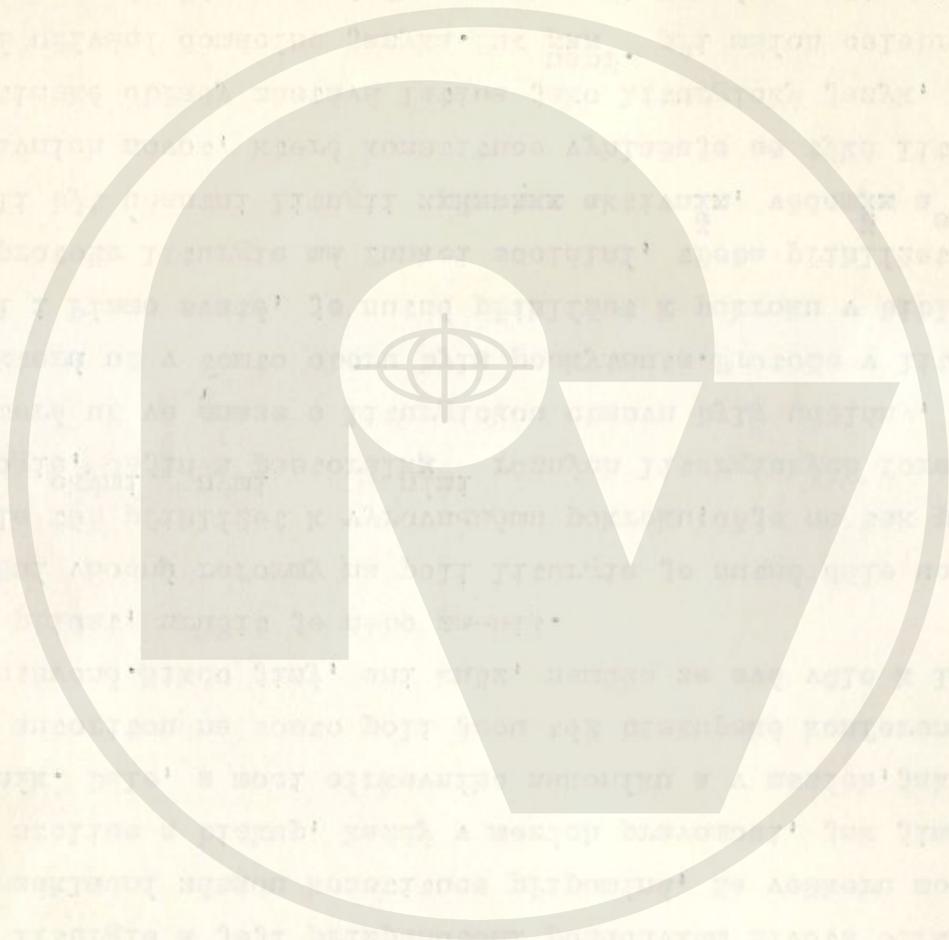
Liturgie se skládá ze dvou skupin prvků: z prvků neměnitelných, protože jsou původu božského, a z prvků měnitelných, protože vznikly za různých dob a okolností, které se mohou měnit podle různých národů a historických okolností; proto koncil v konstituci stanoví a vyhlašuje základní normy, které mají řídit obnovu liturgie a její přizpůsobení požadavkům života Církve v nynější době. Jako základní zásadu konstituce připomíná, že veškeru moc nad liturgií mají Svatá stolice a biskup, každý v mezích pravomoci, jak jim ji dává církevní zákoník. Dále, z moci církevního zákoníku a v mezích, jak to on stanoví, příslušnou autoritou na tomto poli jsou též biskupské konference, správným způsobem ustavené. Nikdo jiný, ani kněz, nemůže ze své vůle k liturgickým předpisům něco přidat, zrušit je nebo změnit.

K uskutečnění vhodné reformy na poli liturgie je nutné dále uchovat zdravou tradici, ale též přihlížet k vyrovnanému pokroku; děje se tak pozornými studii teologie, ^{ckými} dějin ^{nými} a ^{nými} pastorálk různých liturgických forem, podle zkušeností, které už ve snaze o liturgickou obnovu byly udělány, nebo podle dovolení, které už v tomto oboru byla poskytnuta. Protože v liturgii má významný úkol i Písmo svaté, je nutné přihlížet k pokroku v biblických vědách. A konečně protože liturgie má funkci sociální, třeba přihlížet k tomu, aby věřící mohli být účastni liturgii ~~zřetelně~~ aktivně, vědomě a s užitkem.

Jedna z hlavních novot, které konstituce vyhlašuje se týká liturgického jazyka. Pro latinské obřady zůstává latina jako liturgický jazyk, ale dovoluje se hojnější užívání domácího jazyka. Tak ^{např.} při mších celebrowaných pro věřící, bude možné užívat domácího jazyka při čteních, při společných modlitbách, při částech liturgie, které jsou míněny jako výzvy, napomenutí, povzbu-

Lit. chru...
je velmi...
oproti

12^a Nty' mnti me dnti je vypl'nae fe mnti, Nty' mnti ^{konst' h' p' h'} dnti m' mnti st.

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

2
zení, a při zpěvech. Podle místních okolností bude dovoleno užívat domácího jazyka ještě víc, to rozhodnou společně místní ordináři.

Při udělování svátostí se bude moci užívat domácího jazyka, až na vlastní formu svátosti, tj. slova, jimiž se svátost bezprostředně uděluje, např. Já tě křtím, Biřmuji tě... atd. Výjimku zde tvoří svátost manželství a snad i jiné svátosti, ale to musí být výslovně schváleno. Při svátostinách je dovolen domácí jazyk bez jakéhokoliv omezení. Pro církevní kněžské hodinky, latina zůstává oficiální jazyk, ale ordinář může dovolit, aby se kněz modlil breviář v domácím jazyku v jistých případech. a

Další zásada liturgické obnovy je přizpůsobení místním okolnostem, tradicím a zvykům rozdílných národů; zvláště to platí o misijních zemích. Zůstane základní jednota latinského obřadu, ale dovoluje se místním autoritě - biskupským konferencím - zavést vhodná přizpůsobení, zvl. při udělování svátostí, svátostin, při procesích, stran liturgického jazyka, posvátného umění a hudby, ozdoby i barev liturgických oděvů a liturgického nářadí; jistě to vše musí odpovídat duchu liturgie a nesmí být v bezprostředním vztahu s případnými místními bludy a pověřivostí.

Další důsledek zásad liturgické obnovy je přehlédnutí a reforma liturgických knih: misálu, breviáře, rituálu a pontifikálu. Budou uskutečněny náležité změny v sestavení obřadů, tak aby více vynikla jejich jednoduchost, stručnost a krátkost, aby obřady odpovídaly kulturní a intelektuální úrovni obyvatelstva a aby se vyloučila případná opakování. Při obřadech ve čteních bude dáno větší místo Písmu svatému, čtení budou rozmanitější; tak budou zavedeny nové formuláře mešní a nová čtení z Písma svatého a ze Svatých otců. V breviáři budou nově uspořádány žalmy, bude přehlédnuto znění žalmů, hymnů a dějinných čtení v breviářích. Tato práce čeká pokoncilovou liturgickou komisi, jejíž zřízení už naznačil sv. Otec Pavel VI. ve střeďečnīm proslovu.

souběžně s těmto předpisy jsou uvedeny v konstituci o liturgii četná napomenutí a výzvy, jejichž cílem je uskutečnit aktivní, vědomou účast věřících na liturgických obřadech. Některá napomenutí teologické i praktické, připravě které se vztahují k liturgické výzvě, kterou mají mít kněží, přísluhovatelé svátostí, vykonavatelé liturgie, a všichni kdo se obřadů účastní, jako komentátoři - vykladači, zpěváci, varhaníci atd. Jinde se dovídáme, o čem mají být poučeni věřící a jakým způsobem: o mši svaté, o obřadech, o církevním roku a jeho částech. Toto poučení má být dáno věřícím v kázáních, při výkladu mše svaté, při udělování svátostí a svátostin

12 stran
Tato část, ~~je~~ *zrušena, přijímá* - *pro obřad, domnělým jazyk pro mluvu. Proba dovozy v mluvě, jazyk, 12 stran*
Konstituce konečně nabádá k péči o rozvoj posvátné hudby, a to jak gregoriánského chorálu tak i lidového náboženského zpěvu; především kněží mají mít

3

cit a zájem o posvátné umění.

To byly předpisy ~~o liturgickém~~ ^{o liturgickém} obnově více všeobecně. Nyní se zastavme u jednotlivých předpisů, novot, jak je uvádějí jednotlivé kapitoly.

Stran mše svaté konstituce mluví o přehlédnutí Mešního řádu; bude uchována podstata obřadů, ale budou upraveny tak, aby byly jasnější a jednodušší, bližší věřícím, ~~anž~~ ^{budou vyloučeny} formule opakující se, které byly zařazeny postupem let; na druhé straně budou obnoveny jiné liturgické texty, které více odpovídají tradici svatých Otců. V neděle a svátky bude zařazena hned po evangeliu a kázání Modlitba věřících, modlitba za Církev, za veřejné autority, za trpící a potřebné a za spásu světa. Budě ^{ou} přehlédnuty nedělní perikopy: během několika roků věřící uslyší nebo budou číst sami téměř celé Písmo sv. Nového zákona. Konstituce snažně nabádá ke kázání za mše svaté; kázání může být vynecháno jen z velmi vážných důvodů. Se svolením biskupů bude možné dovolit přijímání pod obojí, ale jen v případech, které stanoví Svátá stolice. Konstituce dovoluje koncelebraci, tj. aby více kněží sloužilo společně kolem jednoho oltáře mši svatou, jako např. na Zelený čtvrtek, za koncilů, biskupských konferencí, diecezních synodů, opatských ~~konsekrace~~ konsekrace a v jiných případech, kdy to dovolí ordinář.

V kapitole o ~~svátosti~~ ^{svátosti} ostatních se dovoluje obnovení katechumenátu, tj. přípravné doby na křest, a to v několika stupních; bude přehlédnut obřad křtu dětí - v nových obřadech a textech bude dán důraz na úkol rodičů a kmotrů postarat se o náboženskou výuku křtěnce. Před přijetím biřmování má být obnova křestní slibu. Poslední pomazání se bude nazývat pomazání nemocných; má se udělovat, kdykoliv někdo je v nebezpečí smrti. ať už pro nemoc nebo pro stáří. Při přehlédnutí obřadů a modliteb bude přihlíženo k případu, že spolu je udělováno i sv. přijímání viaticum. Při uzavírání manželského svazku budou dovoleny různé místní zvyky a obyčeje, úsudek o tom patří místní biskupské konferenci; musí být ale uchováno, že kněz přijímá od obou snoubenců osobně souhlas manželský. Manželství má být normálně uzavíráno během mše svaté, po evangeliu a krátkém kázání, před Modlitbou věřících; když se uzavírá mimo mši svatou, na začátku obřadu bude čtena epištola a evangelium ze mše snoubenců a vždy se bude udělovat snoubenecké požehnání.

V pátek večer sv. Otec promluvil prostřednictvím televize k francouzským katolíkům v rámci pořadu věnovaného všeobecnému sněmu. Sv. Otec vyzýval kněze i věřící, aby vždy byli statečnými průkopníky v moderních formách apoštolátu Církve, a aby si vždy uchovali ochotnou poslušnost nositelů autority. Závěrem udělil své požehnání všem posluchačům, především těm, kteří byli stíženi nehodami, které ~~xx~~ v posledních letech stihly Francii.

K svátku sv. Ambrože, patrona milánské arcidiecéze, sv. Otec poslal zvláštní poselství arc. mons. Janu Colombovi. Píše, že v duchu bude s věřícími přítomen liturgickým slavnostem konaným ke cti velkého milánského arcibiskupa. Papežským legátem na oslavy 1900. výročí příchodu sv. Pavla do Španělska sv. Otec jmenoval státního tajemníka kard. Cicognaniho. Slavnosti se konají v Tarragoně od 23. do 25. ledna.

Světový tisk stále věnuje pozornost ~~významy~~ ^{ohlášené} pouti sv. Otce do Svaté země. Pout' sv. Otce vykoná ve dnech 4. až 6. ledna. V prohlášení, které vydal Pravoslavný konstantinopolský patriarchát, čteme, že sám patriarcha Atenagoras sdělil (zptávu o pouti) věřícím s radostí a hlubokým dojetím ^U při bohoslužbách ~~konaných~~ ke cti sv. Mikuláše. Patriarcha nazval to rozhodnutí Pavla VI. vnuknutým od samého Boha. Bylo by to opravdu dílo Prozřetelnosti, kdyby za ~~tuhou~~ ^{éto} pouti se všichni představitelé křesťanských církví Východu i Západu mohli sejít v svatém městě Sionu, aby společně, na kolenou, se slzami v očích, v duchu jednoty se modlili na Golgotě, aby se otevřela k slávě svatého jména Kristova a k prospěchu celého lidstva (cesta k dokonalému obnovení křesťanské jednoty, jak si ji přál sám K.P." Také v moskevském patriarchátě ~~xxx~~ ^{možnosti} přivítali zprávu o schůzce všech křesťanských církví a nazvali ji velmi významnou. Pravoslavný exarcha ~~od~~ ^u Božího hrobu Anatolos pravil, že je velmi pravděpodobné, že se pravoslavný patriarcha jeruzalemský Benediktos setká s papežem Pavlem. Kéže papežova cesta na svatá místa přispěje z rořešení rozdílu mezi jeruzalemskou pravoslavnou církví a představiteli kat. Církve v Palestině. Přání, aby cesta sv. Otce do Palestiny přispěla k uvolnění ve Středním Východě, vyslovil též představitel židovské obce v záp. Berlíně Galinski. Evangelický biskup Hans Lilje se raduje nad tím, že jak mohamedánské Jordánsko tak i Izrael přijmou (s největšími poctami) papeže Pavla; pout' sv. Otce jistě přispěje k míru mezi válčícími státy; a kde vládne mír, kvete i náboženský duch a mohou se rozvinout hodnoty mravní i lidské. Svou radost pro-

jevil i patriarcha melchitský Maxim IV. Saigh. Pout sv. Otcem má ekumenický význam; protože sv. Otec se jistě setká s pravoslavnými představiteli. Z návštěvy očekáváme mnoho dobrého pro křesťanskou jednotu a pro mír mezi národy.

V pátek odpoledne zemřel v Římě ve věku 10~~xxxxxx~~^{2 let nejstarší} kat. biskup mons. Alfons Carinci, dlouholetý rektor koleje Capranicy, kde byl představeným papeže Pia XII. a dlouholetý sekretář kongregace obřadů. 9. listopadu koncilní Otcové mu blahopřáli k jeho 101. narozeninám. Na koncilová zasedání chodil téměř denně až do 17. listopadu, kdy pro nemoc se uchýlil do nemocnice. Mons. Carinci před smrtí prohlásil, že obětuje svůj život za koncil a za sv. Otcem.

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium totalitních režimů

295/2

Vatikánský deník L'Os.Romano věnoval ~~v posledních dnech~~ článek náboženské situaci v Polsku; tato situace, jak svědčí události, se stále zhoršuje. Dpkazuje to zrušení jediné školy pro varhaníky, povolání bohoslovců k vojenské akticní službě a zabavení 60 000 bružurek s kázáními a konferencemi primasa kard.Wyšinského.L'Os.Romano se zmiňuje též o neklidech, které uzavření školy pro varhaníky v Šřemyšli vyvolalo; není to po prvé, že věřící takto protestují proti násilí vlády; režimní úřady by to mělo přivést k názoru, že opatřeními jdou proti lidu. Dále: v protikladu s příclibem, které vláda učinila r.1956, seminaristé ze seminářů v Poznani, Hnězdně, Lvově, Přemyšlu, Varšavě a Tarnově byli povoláni k vojenské službě. Některé ročníky byly povolány skoro celé.Vláda upírá studentům bohosloví úlevy, které jsou dopřány všem ostatním studentům. A konečně: ~~maximálně~~ celní úřady ~~odmítly~~ odmítly dát svolení k dovozu 60 000 brižurek s kázáními kard.Wyšinského. Byl to dar Světové federace spolků kat.žen polským katolíkům k 1000. výročí pokřestění Polska.Třebas režim neprotestoval proti kázáním a konferencím samým, nyní jejich otištění prý představuje nebezpečí pro bezpečnost a zájmy státu. Toto jednání státu vyvrací tvrzení polských komunistických představitelů, jako by v Polsku kat.Církev kvetla a jako by tam koexistence mezi marxismem a katolicismem byla uskutečněna.

3000 křížů bylo zabaveno jako protisovětský materiál, oznámil to týdeník Ogoňok. Zabavení přivedlo na adresu tajného kláštera, ve kterém 10 řeh. sester, sester P.Marie Neposkvrněné, zaměstnaných jako ošetřovatelky, žilo řeholním životem.

V uplynulých dnech sv.Otec požehnal 10 automobilů značky Volkswagen 1200 které byly darovány pro misie.2 automobily jsou dar farníků města Wolfsburg, ve kterém jsou automobilové továrny, 4 továrny a 4 zástupců firmy ve Wolfsburgu, Kolíně n.R.,Holandsku a Itálii.Sv.Otec italsky a německy děkoval dárcům, kteří byli přítomni, za to, že chtějí ulehčit námahu misionářů; sami jsou tak účastni práce za rozšíření evangelia. < Sv.Otec dále udělil audienci členům papežské mise, která bude přítomna spolu s legátem kard.Urbanim oslavám 400. výročí zakončení tridentského sněmu. Též přijal sekretáře biskupů, přítomných na koncilu. > a šoféry

Neposkvrněné Početí.

27/1A

Bylo to za t. zv. stoleté války mezi Anglií a Francií. Víme, že na frontě to nikdy nevypadá jako v kostele. Zdlouhavá válka vede k všeobecnému uvolnění mravů. Dějepisec tvrdí, že si vojáci v leženích krátili chvíle kostkami, kartami, proklínáním a neřestmi. Za těchto okolností přichází k francouzskému králi Karlu VII dívka, pastýřka asi ve věku 17 nebo 18 let, neumí číst ani psát, ale nabízí ustupující armádě, že ji povede k vítězství. Ve vzpomínkách současníků se dočítáme, jakým dojme její nabídka zapůsobila. Byla jako bytost z jiných krajů. Její čistota, její pohled, vznešenost jejích řečí, každý její pohyb...poselkyni nebe v ní viděli všichni. "Při pohledu na světici mlčí vášeň a neřest se stydí sama před sebou", tak píše doslova jedne z pamětníků oné události. Vojáci, s kterými už ani velitelé nic nesvedli, byli najednou jako vyměněni. Na kolenu přistupovali ke stolu Páně a přijímali rozřešení. V ležení bylo zakázáno hrát, proklánat, přísahat ze zvyku. Jan z Arku se ubírala v čele armády s křížem v ruce. Na jejím praporu byl v bílém poli obraz Kristův a svatá jména Ježíš a Maria.

Orleánská světice je dokladem, co zmůže moc a síla opravdového nadzemského ideálu. Smíme použít tohoto příkladu k tomu, abychom si osvětlili co znamenalo v dějinách lidstva Neposkvrněné Početí? I dívka nazaretská svým zjevením proměnil tvářnost země. Dějinná vina, historická v pravém slova smyslu, již co do důsledků se nevyrovná žádná událost světových dějin, vina, jejíž ohlas slyšet a cítit po tisíciletích, a vlny jí způsobené se šíří všemi generacemi a lámou se teprve na březích věčnosti, vina jejíž následky zasáhnou každého syna Adamova. Jeném jedna ze všech dcer Eviných je této viny prosta, jedna jediná. "Já jsem Neposkvrněné Početí", odpověděla P. Maria Bernardetě v Lurdech, když se jí pasačka ptala na její jméno, jakoby nám chtěla doporučit uctívání tohoto tajemství jako pobožnost zvláště časovou. Zjevení P. Marie v Paříži r. 1830 v kapli sester sv. Vincence mělo též účel. Medailky, které se od té doby rozšířily po světě, známé jako t. zv. zázračné,

vybízejí k častému opakování této krátké modlitby: "O Maria bez poskvrny počatá, oroduj za nás, kteří se k tobě utíkáme."

Článek víry o Neposkvrněném Početí nás učí, že Maria hned od počátku svého osobního života pro zásluhy Vykupitele Ježíše Krista byla prosta dědičného hříchu. Nic v ní neomezovalo svatost, nic nebylo na překážku duchovní krásy a dokonalosti, leda hranice lidské přirozenosti. Zrodila se v myslí Boží. Každý jiný člověk musí být napřed očištěn, dříve než může žít v Bohu. Jen duše P. Marie zářila hned od prvního okamžiku podobností s Bohem. A jako se v myslí Boží zrodila, tak bude i nadále v Bohu žít, a u něho přebývat, s ním zemře a s ním vstane z mrtvých. Neposkvrněné Početí bylo vhodný začátek tohoto jedinečného určení a nejvyššího vyvýšení.

Perlou Yosemitekého údolí v americké Kalifornii, na jehož přírodní krásy jsou Američané tak hrdí, jest t. zv. Zrcadlové jezero, Mirror lake. V jeho temně zelené křišťálové hladině se zrcadlí s neobyčejnou jasností celé okolí. Oko zachytí ve vlnách každý strom, každý keř, každé stéblo které se nad vodu naklání, a vedle nich majestátní vrchol t. zv. Jižního dómu, který se zvedá do výše 1524 m. Ve vodě se zdá, jakoby obraz sahal daleko hlouběji než je samo dno jezera. Když padne odraz slunka na hladinu, její povrch se tak prudce zaleskne, že oko nesnáší tento plamen.

Svatí Otcové prvních dob Církve rádi vysvětlovali přirovnání o čisté duši lidské, která se stává odleskem, zrcadlem Boha. Bohužel duše lidí je stále zakalena, a proto je tento odlesk nadpřirozené krásy stále ztemnělým, znetvořeným. P. Marii vzýváme v litaniích oslovením "Zrcadlo spravedlnosti, oroduj za nás!" Neživá příroda, rostliny, svět zvířat je také krásným. Kniha modrosti nás vybízí, abychom si jeho nádheru nedali ujít; "pozorujte, tento krásný svět a vyšinete se k porozumění a k poznání, oč krásnější je umělec, který všechnu tuto krásu stvořil." Sv. Augustin však upozorňuje, že všechen ten lesk je velmi nedokonalý. Příroda nese jen stopy Boží. Ze stop mohu sice poznat, kdo šel po cestě, ale nemohu mít jasný pojem o jeho krásě. Ta se lépe pozná ~~xxkxxx~~ na obrazě než na

otisku nohou v písku. Anděl a člověk byli stvořeni k obrazu Božímu. Maria se však nazývá zrcadlo spravedlnosti, jakoby přímým odleskem.

V evangeliu čteme, že jediný polní kvítek je nesrovnatelně krásnější než Šalomoun ve vší své nádheře. Badatel ~~Francé~~ Francé napsal celé knihy o vnitřní organizaci listu rostlinného: "V každém lístku je složitý ventilátor, vysušovací aparát, nesčetné množství strojů zařízených na pohon světelný, který se člověku dosud nepodařilo napodobit, chladárna, hydraulický lis atd." Věnoval-li Tvůrce tolik moudrosti jedinému lístku, který zraje a opadá, co péče asi věnoval vyvolené Matce svého Syna! P. František Žák píše v jednoduchých verších: "Znám ~~čího~~ obraz nevýslovné krásy, to, Maria, je obraz tvůj.. V něm dílo Boží zřel jsem skvostné, v němž Tvůrce sám se překonal, v něm vše, co krásné, dobré, ctnostné, slil v nedostižný ideál." Je to ohlas homilií, jimiž slaví Matku Boží církevní autoři. Tak píše na př. Konrád Saský: "Na tebe více péče vynaložil Všemohoucí, nežli když vesmír budoval. Větší nebe mohl stvořit, krásnější anděly mohl učinit, pěknější zemi mohl zbudovat, ale vznešenější matku než tebe vytvořit nemohl", protože není a nebylo a nebude vznešenějšího Syna.

V moderní knížce P. Jansseny O matce Boží čteme podobnou chválu: "Lidé si volí snoubenku, a pak si ji zdobí, jak jen dovedou. Ve své vševědoucnosti, všemohoucnosti a neskonale lásce si Bůh svou snoubenku dle vlastního zalíbení vytvořil. Od věčnosti určil její krásu. Od prvního okamžiku života byla tato vyvolená připravována, aby se stala nejvznešenějšími mezi snoubenkami. Prvá příprava bylo početí bez poskvrny dědičného jřichu. Zde je první svatost Panny Marie, první liliově bílý šat budoucí snoubenky Boží."

Za poslední války probíhal v našich ~~říd~~ ~~kiněch~~ kinech český film s titulem Jiný vzduch, zpracovaný podle známého divadelního kusu. Titul je charakteristický. Jsou lidé dobří a nadaní, ale ubíjí je jejich prostředí.

Jsou schopni se změnit, setkají-li se s něčím ~~opravdově~~ opravdově krásným a vznešeným. Hrdinka filmu prodělá tuto ~~vnitřní~~ vnitřní změnu v Smetanově koncertní síni, když slyší symfonii ~~Vltava~~ Vltava. Tu pochopí, že právě umění je něco daleko většího než to, o čem sama usilovala. Kolik dnešní mládeže by potřebovalo "jiného vzduchu", uvědomění, že krása je něco daleko ~~většího~~ vznešenějšího, než její karikatury, které zaplňují tužby lidí pohřížených do bahna světa. Ideál Neposkvrněné je opravdů časový ideál dneška!

9/2/63

286/1

NEPOSKVRNĚNÉ POČETÍ PANNY MARIE

Slavíme dnes svátek Neposkvrněného Početí Panny Marie. Pokusím se proto rozebrat poněkud hlouběji význam pojmů Neposkvrněné početí a Panna Maria, neboť oba spolu těsně souvisí.

Panna je první označení, které Písmo svaté uvádí o Marii. Proto je též v naší církvi uctívána jako královna pannen. Její božské panenské mateřství je nevýslovně velikým tajemstvím. A právě v tomto panenském početí a porodu spočívá hlavní Mariino kouzlo a nymbus.

Čistota není sice největší ze všech ctností, přece však člověka nejvíce oddaluje ode všeho pozemského, hmotného a přibližuje k Bohu. Co však je čistota i toho nejucudnějšího člověka proti čistotě Mariině? Panenství rozeznáváme totiž v náboženství dvojí: tělesné a duchovní. V obojím je Maria královnou. Proč? Žádný člověk není imunní proti smysl-
ným pokušením, vždyť i mnoho světců je muselo velmi těžce přemáhat. Pouze Panna Maria je néznala. Obdivujeme v ní právě dokonalou plnost duchovní a úplný nedostatek smyslné stránky a zároveň též vzornou harmonii duševních sil s tělesnými. Její čistota je přirozená a vžitá, ne vybojovaná jako u ostatních lidí. Z celého jejího zjevu vyzařuje vnitřní mír a jistota. Před jejím pohledem neobstojí nic nečistého, a přece je na ní a v ní vše prosté, nehledané. Její zjev je zrcadlem její duše. Často se umělci pokoušeli vyjádřit Mariinu nevinnost, když při zvěstování rozmlouvala s andělem, avšak žádnému se to dosud plně nepodařilo. Podobně nelze výtvarně znázornit ani její čistotu, neboť je v ní něco božského, co se vymyká lidským možnostem. Modleme se k Panně Marii vroucně právě při pokušeních proti čistotě, kterým jsme obzvláště v dnešní době často vystaveni. Modleme se k ní i o odvrácení mravní zkaženosti celého současného světa, který již hříchy proti čistotě a manželské věrnosti vůbec přestává pokládat za hříchy. Prosme, aby si tyto hříšníci včas uvědomili, jaké věčné tresty je čekají. A prosme ji konečně i o pomoc kněžím, rodičům a učitelům v jejich boji proti nemravnosti.

Mnohem výše než tělesné stojí však panenství /čistota/ ducha, neboť to již má v sobě cosi, co spojuje přímo s nebem. Výrazem této čistoty je, daruje-li někdo všechnu sílu své lásky jedině Bohu. Takovému člověku nahradí pak Ježíš rodiče, ženu, děti, všechny lidi a takový člověk nepřináší lidem pouze lásku svou, nýbrž božskou, Ježíšovu. Panenská, čistá duše nalezne v Ježíši vše, po čem touží a ještě mnohem více, protože Kristovo srdce obsahuje v sobě veškeré dobro v nejdokonalejší formě. Nemáme zářivější příklad panenství nad Marii, která si nikdy

ani slovem, ba ani myšlenkou na nic nepostěžovala. Žila jen v Ježíši, pro Ježíše a též lidi milovala jen skrze Ježíše. I jeho nejmenší přání byla pro ni zákonem a plnila je co nejvěrněji.

Panna Maria byla od věků předurčena k mateřství pro božího Syna. Právě z tohoto důvodu jí Bůh udělil všechny přednosti a milosti. Panenství náleží proto k nejvnitřnější formě jejího bytí. A její odpověď: "Staniž se podle slova tvého" je jediným smyslem a náplní jejího života. Snažme se ji v tomto směru alespoň zdaleka následovat. Nechť i v naší lásce k ostatním je něco napřirozeného a navždy ať takovou zůstane.

V Mariině klíně bylo Slovo boží učiněno tělem - "et ^{verbum} homo caro factum est". Toto tajemství nám zůstane věčně nepochopitelné. Maria člověk se stala matkou boží. Slovo matka bude vždy jejím nejkrásnějším titulem. Nikdo se nedostal k Bohu blíže než ona a nikdy se něco podobného již nebude opakovat. Kromě ní pouze Bůh může říci Kristovi: "Můj synu, mé dítě". Mariino důstojenství sahá proto až po samý okraj božství. Její budoucí dítě snad též ponese jí podobné fyzické tahy. V jejím klíně se teď působením Ducha sv. začne odehrávat podivuhodné drama. Bůh v něm dostává tělo z masa a krve. V jejím těle se nyní tvoří Kristovo tělo a krev, které se později na věky stanou pokrmem a nápojem našich duší. A toto vše zůstane navždy "požehnaným plodem jejího života". Vše, co Maria nadále učiní jako matka, bude zároveň i přímou službou Bohu. Kristus jí také z toho nic nezapomene a na její paměť povýší manželský svazek na svátost. Po Kristově narození se oba dva, matka i syn, budou obětovat pro lidstvo, každý ^{sice} ~~šak~~ poněkud jiným způsobem, avšak duchovně povedou oba tentýž život, neboť oba budou prožívat stejné city.

Drazí přátelé, i my žijeme vlastně pod jejím dohledem jako její duchovní děti, protože náš pravý /věčný/ život se začne teprve smrtí. Snažme se tedy být vděčnými dětmi. Připomeňme si, jak sami často bolestně pociťujeme nevděk svých vlastních dětí. Kristus sám nám za tuto vděčnost vyjde vstříc. Uvědomme si též, že před Bohem nikdo není velký a dospělý, před ním zůstáváme stále dětmi. Konečně, jen tímto způsobem můžeme přijít do nebe. Ti, kdo nechtějí být dosti malí, těžko naleznou cestu k Marii. Maria sama není tolik otázkou rozumu a srdce, jako spíše pokory. V ní je spojeno panenství a mateřství. Odevzdejme se zcela do jejích čistých a mateřských rukou, ať nás vede ke Kristu a hlavně naše kněze, kteří k němu mají vést i druhé. A jako ona Kristu, tak i my služme svým bližním, neboť tím se i my staneme účastnými jejího duchovního mateřství.

Svátek Neposkvrněného Početí P.Marie sv.Otec ztrávil mezi římskými věřícími v chrámech, v nichž se v ten den soustřeďuje láska k Matce Boží. Tak v sobotu večer sv.Otec zavítal do baziliky Svatých apoštolů, v níž se konala poslední z devíti pobožností před mariánským svátkem. U brány baziliky přivítali sv.Otce kard.Tappouni, syrského obřadu, který je titulářem baziliky, dále kard.Manella, protektor minoritů, kteří spravují kostel a jejich generální představený P.Heiser. Po skončení pobožnosti sv.Otec krátce promluvil k věřícím: pravil mj. že na příštím koncilovém zasedání dojde též na diskusi o schématu nebo kapitole o P.Marii; věřící zval, aby následovali ctnosti Neposkvrněné. - Podobnou výzvu sv.Otec opakoval i v neděli v poledne před obvyklou modlitbou Anděl Páně s římskými věřícími: Každý z nás má v sobě vytvořit odraz krásy a nevinnosti P.Marie, a tak učinit ze světa zahradu, pole plodné Boží. Bohužel dnes ve světě je stále ještě tolik zkaženosti a nízkosti; kéž poctivost v myšlení a v mravech učiní naši zemi dobrou a krásnou. - V odpoledních hodinách sv.Otec se odebral do baziliky P.Marie Sněžné, aby se pomodlil před obrazem P.Marie Ochránčyně římského lidu. Cestou se zastavil na Španělském náměstí u paty památného sloupu mariánského postaveného na památku prohlášení Nep.Početí za článek víry. Sv.Otec pozdravil kard.Traglia, provikář pro římskou diecézi, kard.Agagianian, prefekt kongregace šíření víry, jejíž palác stojí přímo před sloupem, velvyslanec Španělska u Sv.Stolice, primátor města Říma a další osobnosti. Dříve než vstoupil do auta, aby odjel do baziliky P.Marie Sněžné, přijal několik ratolestí olivových z Getsemanské zahrady; ratolesti dal v sobotu přivést velvyslanec Jordánska u Kvirinálu. V bazilice P.Marie sv.Otec byl přítomen svátostnému požehnání. Po něm promluvil k věřícím o významu svátku Nep.Početí P.Marie; všechny zval k horlivé úctě k P.Marii. Vyzýval je, aby se nenechali strhnout pesimismem, který vládne ve světě, protože se nechal nakazit hříchem, neřestí a zkažeností. Postava a přítomnost P.Marie má být ~~xxxxxxx~~ pohnutkou k důvěře a naději pro celou lidskou rodinu: v Matce Boží má příklad jak dosáhnout těch největších ctností. Závěrečně sv.Otec žádal o modlitbu k P.Marii za Církev a za svět. Cestou zpět do Vatikánu sv.Otec navštívil kard.Tapouniho, který v ranních hodinách byl náhle operován.

Svatý Otec promluvil rozhlasem k brazilským katolíkům u příležitosti Dne rodiny, který se slavil v neděli. Sv.Otec mluvil o významu křesťanské ro-

část rozhlasu: je mod. modl. rozhl. v sobotu.

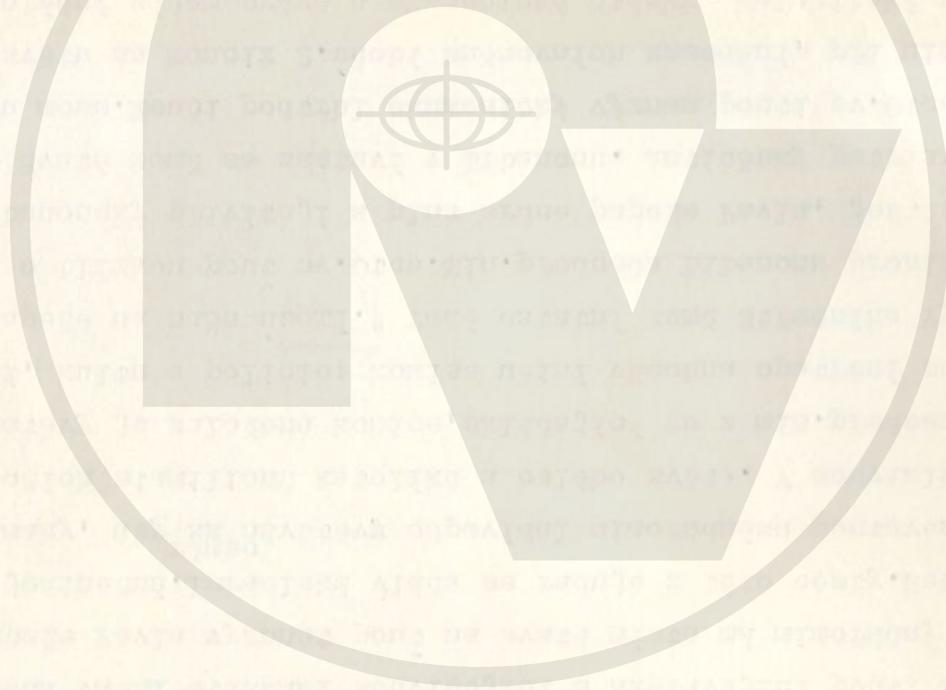
297/2

diny a o její kráse. Sv. Otec pravil, že mu působí velkou radost, ~~že~~ když v du-
chu vidí brazilské katolické rodiny s růžencem v rukou u nohou Královny
Marie. Nechtě to ~~je~~ obraz všech katolických rodin: protože kde se lidé ma-
jí rádi, kde věří, kde doufají, kde se modlí i v hodině bolesti, tam kvete
čistá láska rodičů a ochotná poslušnost dětí; tam se připravují mladí do
života, s klidem, jasem a důvěrou, tam jsou sněsitelnější trpkosti života
a práce; tam vědomí smrti se pojí s pevnou nadějí v shledání posmrtné. Kéž
přímluva a ochrana Panny nejsvětější posílí ctnosti, usuší skryté slzy a
dá sílu v zkouškách a pokušeních.

^{amátce}
^{pape} papeže Jana 23. - spolu s pragicky zemřelým pres. Kennedym - presi-
den USA Lyndon B. Johnson udělil Medajli míru. Sv. Otec Pavel VI. poděkoval
za to prezidentu Johnsonovi zvláštním telegramem.

Jordánie a Israel se chystají přivítat sv. Otce Pavla VI. Israelská vláda
věnovala ohlášené pouti sv. Otce do Palestíny zvláštní zasedání; v oficiál-
ním prohlášení vítá toto rozhodnutí papežovo a jmenuje vládní komisi, která
je pověřena všemi otázkami související s nastávající poutí sv. Otce. "Rozho-
dnutí papeže Pavla vykonat pouť na svatá místa má mimořádný význam. Je to u-
dálost jedinečná. Israelská vláda se raduje z této cesty. Nebude šetřeno
žádné námahy, aby ^{rámec} ~~se~~ návštěva odpovídala mimořádnému postavení, které má
papež v očích stamilionů katolíků a celého světa. V souvislosti s významem
této návštěvy je založena komise, skládající se z min. předsedy a ministrů
zahraničí, kultu a policie; komise učiní všechna opatření související s
cestou papeže na naše území." Také ostatní země Středního Východu se stále
zajímají o blízkou pouť sv. Otce. Min. předseda Libanonu prohlásil, že vláda
i lid libanonský přivítají z plna srdce papeže Pavla, jestli během své
pouti do Svaté země se zastaví v Libanonu. Antiošský patriarcha maronitské
ho obřadu mons. Meučí podtrhl ekumenický význam pouti sv. Otce; sv. Otec to
pověděl světu na konci 2. údobí sněmovních zasedání, při nichž Otcové uká-
zali mimořádný zájem právě o ekumenické otázky. Melchitský patriarcha Maxim
IV. Saigh v Bejrutu prohlásil libanoským novinářům, že návštěva sv. Otce v
Palestíně nemá žádný politický cíl, je to pouť, skutek náboženského rázu.
Na kocnilu tolikrát bylo řečeno, že je nutné se vrátit k prvním zdrojům
křesťanství; a už to nám dává vysvětlení pro návštěvu papeže Pavla na sva-
tých místech, na nichž se křesťanství zrodilo. "Návrat k pramenům" nazval
pouť sv. Otce též polský primas kard. Wyszyński v kázání v katedrále sv. Jana
ve Varšavě. - Také světový tisk stále věnuje pozornost pouti sv. Otce.

Tak píše New York Herald Tribune: Cesta Papeže Pavla VI otevírá nové obzory nové doby vzájemného porozumění mezi lidmi dobré vůle. Pouť je jedna ze symbolických událostí, které mohou vyřešit drama staletí. Je to osobní čin papeže, který pokračuje v linii, kterou začal jeho předchůdce papež Jan: uvést soulad mezi papežem a kat. Církví a moderním světem.

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

ve prospěch všech, kdo jejich pomoci potřebují.

V neděli se konalo inaugurační zasedání Kat.university B.S.P. v Miláně.

Prof. Pallieri promluvil na téma: Vztahy mezi státy podle enc. Mír na zemi.

✓ Universita má v letošním ak. roce 13 717 studentů.

V kázání v katedrále sv. Jana kard. Vyš. děkoval polským věřícím za hostii, kterou poslali do Říma všem koncilním Otcům. Každá hostie byla provázena

byla provázena dopisem, který zněl takto: Tyto hostie připravené u Svatyně

✓ P.Marie Čenstochovské z pšenice z polských polí, zbrácených krví mučedníků jsou poslány biskupům celého světa s prosbou, aby obětovali mši svatou za vítězství sv.víry.

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

vnašem národním životě, jak by se zdálo. Hlavním důkazem toho je fakt, že v diskusi o smyslu českých dějin mezi Pekařem a Masarykem před r. 1914, "do níž zasáhl plodně i Zdeněk Nejedlý" /jak je potřeba dodat!/, nebylo prý o cyrilometodějství skoro ani řeči. Ponecháme tuto kulturně historické tvrzení odborníkům k posouzení. Pan Kolečka si protiřečí, když nakonec tvrdí, že v tomto směru může mít naše literatura dost živých a podnětných prvků a když souhlasí, alespoň do minulosti, s A. Pražákem, který ~~uvádí~~ "správně poukázal na obranný či ochranný ráz cyrilometodějské tradice.

Druhé daleko zvažnější tvzezení Kolečkovo je obžaloba českých a slovenských "klerikálů", kteří prý zneužili cyrilometodějské tradice k náboženským cílům, zatím co jejich ráz by měl být výhradně národní. Dovolíme si při této příležitosti vylíčit jednu malou konkrétní vzpomínku. Jsme v r. 1946 na Velehradě o svátku našich věrozvěstů. ~~V~~ Nádvoří se hemží krásnými slováckými kroji, vlčňovská muzika vyhrává hned časně z rána, jak je to kdysi naučil "tatíček Stojan" ~~kněz~~ Bože ~~kněz~~ chválíme Tebe, jako budíček, a pak následuje se zpěvem Ejhle svatý Velehrad už září. Přichází procesí za procesím, mše svatá se slouží uvnitř i venku na tribuně, kněží se skoro ani vevyspali, protože zpovědnice byli obleženy. Je to typická moravská pouť, jak ji známe i z literární popisů Mrštíkových. V deset hodin dopoledne se pořádková služba hasičkých sborů pokouší otevřít prostředkem volný průjezd. Přijíždí papežský nuncius Msgre Ritter. Lidé klekají do prachu a přijímají požehnání. V boční ulici stojí dvě nápadné autobusy. Jeden patří francouzské filmové společnosti a druhý československé rozhlasové službě. ~~Ž~~ Francouzi jsou nadšení. Záběry se jim podařily, budou mít materiál pro mnoho ~~filmů~~ režisérů na prodej. Jen jedno přání ještě měli. Kdyby tak se lidé ještě jednou seřadili do procesí. To prý by byly jedinečné záběry pro náboženská témata. Poukázal jsem mu na to, že už je to nemožné, protože bryzy zčne pontifikální mše nunciova. Představitel ~~československého~~ rozhlasu slyší, že dávám informace francouzům, přichází tedy ke mně s mikrofonem v ruce a prosí mne, abych řekl několik slov o významu velehradských poutí, aby si to mohl natočit na

pás. Milerád, jen se ptám, jak dlouhé by si to vysvětlení přáli a v jakém směru. Pán z Prahy je velmi přívětivý a hned dodává: "Víte, důstojný pane, ne moc nábožně! Řekněte našim posluchačům, že na Velehrad se nechodí na pouť jako k nějaké - odpuste mi ten výraz, tak to tož řekl - k nějaké Panence Marii, sem se chodí proto, že to má význam národnostní". Nic jsem mu tenkrát na to neřekl, myslil to dobře, ale bylo mně smutno. Při pohledu na tolik poutníků, kteří skutečně nemají žádné jiné úmysly, než se vyzpovídat, pomodlit jít na pouť ~~z jakéhokoli důvodu~~ mám být nástrojem k tomu, abych ~~přes~~ v rozhlase falšoval jejich úmysly a dodával jejich prostému a upřímnému nadšení význam politický. Nepochybuji, že cyrilometodějská idea měla svůj velký význam národní, ale první a základní její těžiště je náboženské. Slovanští apoštolé byli světci. Katolická církev je postavila na oltář. I sami pravoslavní jejich kult převzali od Slovanů latinského obřadu. Když v poslední době je zařadila do svého kalendáře i sjednocená církev ~~melchitská~~ melchitská, nezní starodávné tropary ke cti našich věrozvětvů v arabštině proto, aby se oslavovalo nějaké pochybné vlastenčení ~~naše~~ by dodkonce ani ne pravé národní city. Co by to říkalo / dnešním Arabům? Jejich jména se ozývají v církevních chválách jako vzory pravých křesťanských učitelů, kteří z lásky ke Kristu opustili vše, i svou vlastní domovinu a stali se všem vším, aby všechny získali Bohu.

Je-li ~~to~~ pojetí cyrilometodějské tradice v očích pana Kolečky jejím falšováním? ~~pak~~ Zkušenost nás už mnohokrát poučila, že právě naopak, kdykoli se ~~je~~ zvedl prapor cyrilometodějský o jiné manifestaci než náboženské, všichni upřímní lidé mluvili o jeho zneužití. Řada odborníků, kteří pracovali kolem "Velehradského sborníku" a ve spolku "Apoštolátu sv. Cyrila a Metoděje pod ochranou Matky Boží" nebyli představitelé moravského separatismu, ~~jak~~ ve špatném slova smyslu, jak je kvalifikuje náš autor, ale naopak vážní pracovníci za ideu, "aby všichni jedno byli". Tak to stojí v jejich hesle:

Na přímluvu sv. Cyrila a Metoděje jednota víry a lásky v Kristu. Jsme přesvědčeni, že jen takto pojeté cyrilometodějství může být trvalým ~~průběžným~~ zdrojem "živých a podnětných prvků".

Svatá Stolice a Korejská republika rozhodly si vyměnit diplomatická zastupitelství. Svátá stolice bude mít v Seulu internunciaturu a Korejská republika v Římě při Vatikánu vyslanectví.

Při středeční gen.audienci sv.Otec vyzval přítomné věřící, aby se vždy modlili a aby se modlili za Církev. Novou výzvou k věřícím k modlitbě je též koncilová konstituce o liturgii: Církev si přeje, aby se věřící modlili s knězem, když ten přináší Bohu oficiální hold chvály, díků, smíru a prosby. Závěrem sv. Otec přál poutníkům a turistům požehnané vánoce: kéž Kristus se v nich znovu narodí, kéž naplní jejich duše, jejich rodiny a společenství svou milostí a svým pokojem. Svá slova sv.Otec opakoval též francouzsky, anglicky, něm. a šp.

Dnešní L'Os.Romano věnuje článek pouti sv.Otce do Sv.země; píše o náboženském uvádí slova, jimiž sv.Otec při zakončení II. období sněmu pout ohlásil; a duchovním významu pouti. Sv.Otec bude slavít ve Sváté země Zjevení Páně v čem

kdy pravoslavní slaví Narození Páně. Základ dal Východu svátek Narození a ^{něho} od ^{mx} přijal v druhé půli 4.století svátek Zjevení, o němž si připomínáme klanění mudrců, křest Páně a zázrak v Káně. Zjevení Páně je pro pravoslavné největší svátek liturgického roku. Pouť sv.Otce je tedy jakési symbolické setkání křesťanstva východního se západním. Tak sv.Otec chce:...

V Anglii katolíci i protestanté budou moci od příštího roku užívat téhož překladu Písma svatého. Oznamil to prot.duchovní Luther Weigle, čestný děkan teologické fakulty na universitě Yalské, který je též ředitelem prací souvisejících s přeložením a vydáním Písma. Katolíci ^{V.B.} dovolili užívat tohoto ^{v těchto dnech biskupové} překladu, vykonaného přímo z hebrejštiny a řečtiny,

O významu předlohy o ekumenismu, o níž se na koncilu jednalo na 2.sněmovním období, mluvil prot.duchovní Roger Schutz; ^{Řezník Sch.Je.} převor ^{byl přít. sněm. zas.} prot.klášteřa v Talize a ^{hošt} koncilního sekretariátu pro jednotu křesťanů. Bez ekumenismu není možné dojít k ^{nenalezne} ~~XXXXXXXXXX~~ oné pastorační práce mezi masami, kterou sněm chce připravit. Jestli ^{nenalezne} ~~XXXXXXXXXX~~ ^{me} svou viditelnou jednotu, jak budeme schopni přiblížit se k miliardám nepokřtěných nebo k stamiliónům pokřtěných ale nepraktikujících svou křest.víru Papež Pavel VI., podobně jako jeho předchůdce Jan 23. se dotkl nejbolestnějšího ^{místa:} ~~XXXXX~~ uzavřeli jsme se sami v sebe, nedovedeme vyjít a hledat nekřesťanské masy, které Krista neznají a které se den do den stávají početnější. Sněm dosáhne svého cíle, podaří-li se mu vypracovat prostředek, jak vejít ve styk se současným světem.

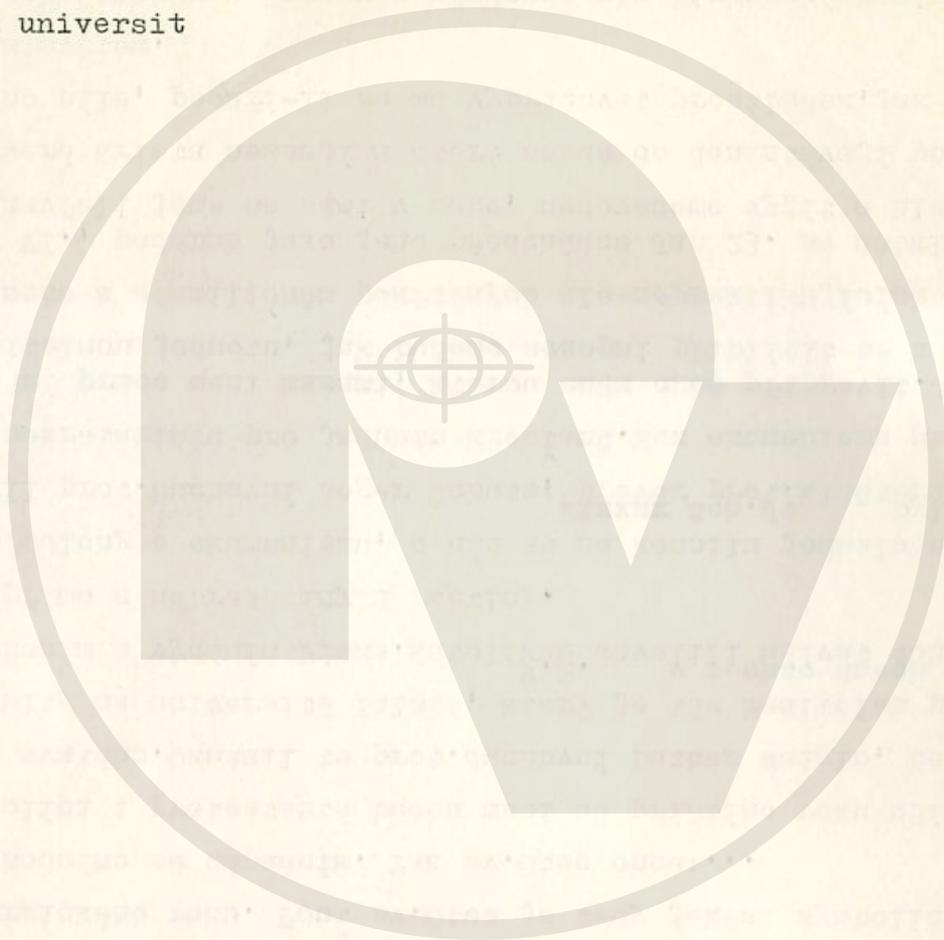
Mons.Hengsbach, biskup z Essenu a předseda něm.biskupské komise pro Lat.Ameriku vyzval katolíky, aby velkomyslně přispěli na sbírku ve prospěch kat. podniků v jihoamerickém světadíle. Sběrka se koná v Adventní době na heslo

Lat.

Adveniat. Na tisíc žádostí o pomoc došlo z Am.

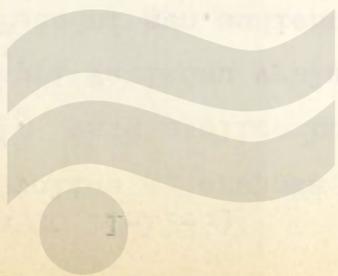
při postavení kostelů, seminářů a na udržení

katolických universit

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium totalitních režimů

Katolické školy na Blízkém Východě.

Holandský časopis Het christelijk Oosten přináší v posledním čísle statistiku spojenou s několika úvahami o ~~stavu~~ stavu katolických škol na Blízkém Východě. Číslo se opírá o úřední zprávy centra Office International de l'Enseignement catholique, které má svého stálého zástupce v Unesco. Podrobná statistika se opírá o data z r. 1960.

~~Nej~~ Nejslibnější je situace v Libanoně. Státní ústava tu zaručuje všem občanům svobodu náboženství a svobodu vyučování. Soukromé školy, mezi něž patří i katolické, nepodléhají žádnému nátlaku, kromě normálních administrativních předpisů. Tak na př. k postavení školy je potřeba schválení stavební komise městské rady. Pokud jde o vyučovací program, panuje tu široká svoboda. Tak si na př. katolické školy dohodou samy mezi sebou ustanovili ~~svůj~~ své učebnice a svůj rozvrh. Dekret z r. 1950 omezil práva státní inspekce tak, že se prakticky nevyskytuje. Metoda vyučovací je ponechána pedagogickému umění jednotlivých ústavů, s podmínkou že dosáhnou minima, které se požaduje v úředních požadavcích. Pokud jde o výchovu náboženskou a účast na bohoslužbách, není tu žádného státního předpisu. Každá škola si to může zařídit podle svého vlastního ustanovení.

Jediná potíž pro katolické školy je finanční. Zákon z r. 1957 stanoví, že stát je povinen podporovat obecné školy podporou 25 liber na každé dítě ročně.

Ostatek si musejí katolické školy doplnit soukromými sbírkami, které jsou ztíženy dalším zákonem, že totiž každé libanonské dítě má právo na vyučování zdarma, ~~bez~~ Není tedy dovoleno přímo vybírat školné. Tam, kde obyvatelstvo není dost zámožné, nezbývá proto nic jiného než posílat děti do státní školy, která sice není protináboženská, ale z druhé strany ~~není~~ nedává to, co katoličtí rodiče od školy požadují. Na štěstí ~~jsou~~ ^{mají} katolické školy v Libanonu daleko vyšší úroveň než ostatní. Proto i obyvatelstvo dsud rádo přináší finanční oběti, aby si je udrželo. Byl už též navržen zákon, aby státní podpora pro ~~katolické~~ tyto školy se zvýšila z 25 na 60 liber ročně.

Sám o sobě není nespravedlivý zákon, který předpisuje, že učitelé na soukromých školách musejí mít stejné platy jako na státních. Hlavní potíží je však v tom, že katolíci někdy těžko seženou tyto sumy, když stát sám tak málo přispívá. Nenajdou se také vždycky dobří učitelé, kteří by se vžili do ducha školy a sami dávali příklad náboženského života. ~~Důvod~~ Vycházejí totiž ze státních učitelství.

Určité potíže ~~školských~~ katolického vyučování jsou tedy všude. Přesto však vykazuje statistika povzbuzující čísla. Centrum katolické výchovy udává s počtem 98.719 žáků. 627 obecných a ~~98/719~~ středních škol, Vynechává však úmyslně školy patriarchátu a řeholních kongregací, které vychovávají svůj vlastní dorost. Statistika Východní římské kongregace, Oriente Cristiano, udává počet o něco vyšší: 814 katolických škol a 122.280 žáků. ~~Čísla~~ Čísla jsou tím pozoruhodnější, když se srovnají s výchovou státní. Nápadné je na př., že na katolických středních školách studuje desítkrát víc studentů než na státních: 27.485 proti 2.847. Může se tedy říci, že inteligence státu dorůstá z deseti jednáctin v katolických ústavech.

Rozumí se samo sebou, že nejsou všichni žáci katolíci. Latinskému ritu patří 189 škol s 56.000 žáky. Latinský vikarát beirutský však má jen 14.000 věřících. Chodí tedy do těchto škol i katolíci východního obřadu, děti z křesťanských rodin vůbec, i těch, kteří jsou odloučení od Říma. Pro budoucnost by bylo jistě lepší, kdyby na př. kat. oličtí maronité vybudovali víc vlastních škol, aby vliv latinského obřadu ~~nebyl~~ nebudil dojem cizího prvku v zemi.

Obtížnější je situace v Syrii. Zde tvoří křesťané jen menšinu 413.000 z celkového počtu obyvatelstva 3 a půl milionu. Katolíků je 105.000, kteří se dělí podle různých obřadů: 3.000 maronitů, 15.000 západosyrských, 16 armenů, 62.000 melchitů, a 9.000 latinského obřadu. Ostatní křesťané patří k některé církvi odloučené od Říma. Je tu 154.000 řecko pravoslavných, 46.000 jakobitů a 108.000 odloučených armenů.

Katolíci mají v Syrii 140 obecných a středních škol s počtem 44.560 žáků. Převahu mají zase školy latinského obřadu. Je v nich 16.000 dětí, ačkoli

apoštolská administrace v Aleppo čítá jen 9.000 věřících. Navštěvují tedy tyto ústavy i pravoslavní a mohamedáni. V Aleppo je v latinských školách 4650 pravoslavných a 3700 mohamedánů, v Lattakii 1900 pravoslavných a 1700 mohamedánů.

Těžší je tůž otázka právní. Syrie už několikrát změnila svou státní ústavu. Mluví se tu sice vždy o svobodě náboženství, ale chybí tu jakákoli zmínka o svobodě vyučování. Za vlády diktatora Šišakli vyšly dva zákony a minister-
ské nařízení, které byly pravou pohromou pro soukromé školy. Na štěstí zůstaly tyto zákony jen na papíře. Podle těchto nařízení je prakticky nemožné otevřít novou školy, statí program je povinný pro všechny školy i v otýzkách náboženské výchovy, Korán se musí vyučovat i na katolických školách, ministerstvo školství jmenuje nebo schvaluje školní personál a posílá inspekce. Říkáme, že na štěstí zákony nebyly nikdy urgovány tak, jak jsou napsány, ale z druhé strany nebyly dosud ~~svakány~~ odvolány.

Státní podpora není ve finančním ohledu ^{prakticky} žádná. Katolické školy musejí proto vybírat školné. Není to snadné, ale obyčejně jsou učitelé členy některé řeholná společnosti, proto se snadněji uskovní. Některé škly pak vydržuje náboženský komitát, zvaný "Wakf", ~~kyxjsem~~ v tom případě je přístup dětem bezplatný. Stát sice přispívá ~~nákladem~~ na každé dítě mlačkou sumou, která je jenom symbolická.

Ještě více se ~~č~~ než v Libanomu se tu cítí nedostatek katolického domácího učitelstva. Stát má 9 učitelských ústavů, katolický není v zemi žádný.

Není tedy školská otázka v Syrii nikterak růžová. Několikeré změny v politické situaci ztěžují ještě více normální ~~průběh~~ vývoj. Biskupové přinášejí ~~č~~ velké oběti, aby si školy udrželi, protože jsou si vědomi, že budoucnost křesťanů v zemi závisí ~~č~~ na prvním místě od jejich výchovy. Na státních školaách ~~č~~ ~~saxxjpxyxsnástit~~ převládá duch mohamedanský a děti křesťanské, které ~~č~~ jsou v menšině, by dlouho nemohly odolávat vlivu prostředí.

Sv. Otec Pavel VI. přijal v audienci auditory a zaměstnance Římské roty, jednoho z nejvyšších církevních soudů, který rozhoduje především o otázkách nerozlučitelnosti manželské. Auditoři a zaměstnanci složili předpsanou přísahu jak činí vždy na začátku nového správního roku. Sv. Otec úvodem svého italského proslovu konstatoval zvýšení počtu manželských pří; nesouvisí to s u-
 menšením citu pro mravní ~~svědomí~~ ^{svědomí}, které má vést každého člověka; není to známka jisté lehkomyšlnosti, nebo přímo nedostatku uctivosti vůči nerozlučitel-
 nému manželskému svazku, povýšenému za svátost k dobru lidské rodiny, též se pak. Je proto povinností kněží a všech, jichž se to týká, šířit úctu k manželství; obrana manželství a rodiny je poslední cíl i soudu jako je Římská rota. Činnost Sváté římské roty ^{obrana lidské svobody} je tedy ve znamení mravního svědomí, ve znamení spravedlnosti. Svátý Otec končil přesvědčením, že činnost Římské roty bude vždy prodchnuta vernou službou Církvi a hledáním pravého dobra duší.

Na své ^{jeho} pouti do Sváté země sv. Otce budou provázet ~~xxxxxxxxxxxxxxxx~~ kard. děkan Tisserant, kard. Hamlet Cicognani, státní tajemník Jeho Svatosti, kard. Gustav Testa, sekretář kongregace pro východní Církev a několik dalších ^{představi-} ~~xxxxxxx~~ telů vatikánského státního sekretariátu a papežských hodnostářů. V palestinské už se konají přípravy k přijetí sv. Otce. Město Nazareth rozhodlo přejmenovat hlavní třídu jménem papeže Pavla; městské autority Jeruzaléma vyzvaly občany, aby ozdobili své domy koberci a závěsy, které jsou podél cesty, jíž se Pavel VI. bude ubírat. Podrobnosti pouti ještě nebyly uveřejněny. President státu Izraele Zalman Šazar jak píše israelický tisk pozdraví sv. Otce v Jeruzalémě jakmile vkročí na israelické území. Na 500 novinářů je připraveno sledovat sv. Otce při jeho pouti Svátou zemí; řada televizních společností požádaly o do-
 volení, aby mohly sledovat cestování sv. Otce ^{térách} televizními kamerami na helikop-
 Tsová služba vat. města ve středu vyvrátila zprávu, podle níž P. Duprey, pod-
 sekretář koncilového sekretariátu pro jednotu křesťanů měl naznačit konstatní
 nopolskému patriarchovi, že není možné, aby se v Jeruzalémě setkal se sv. Otcem
 Tímto vyvrácením se dostalo nového posílení zprávám, že v Jeruzalémě se snad
 Pavel VI. s patriarchou Atenagorou setká. Vedoucí sekretariátu svátého synodu
 konstantinopolského patriarchátu ve středu vydal prohlášení; čteme v něm, že
 ekumenický patriarcha Atenagoras přijal P. Dupreya, který mu odevzdal pověřova-
 cí listiny církevních osobností, jejichž jménem přichází; podle přijatých
 dispozičí P. Duprey informoval patriarchu Atenagoru o pouti Pavla VI. do sv.
 země.

Id středy půlnoci je Kenya samostatným státem, je to 35. africký stát, který po 2. světové válce došel samostatnosti. Nový stát má 582 000 km čtverečních se sedmi milióny 150 000 obyvatel. Z nich je katolíků 800 000; 150 000 osob se na křest připravuje. Z církevního hlediska je země rozdělena na arcidiecézi, 6 diecézi, z nichž jednu řídí africký biskup, a 2 Ap. prefektury. Znamením životnosti keňského katolicismu je moderní mohutná katedrála v hl. městě Nairobi, zasvěcená Sv. rodině. Projektovala ji Dorothy Hughes, první architektka v zemi.

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

bazilice sv. Petra. O půl jedné vystoupil na vnější balkon baziliky, který ústí na náměstí sv. Petra, a shromážděným Římanům, poutníkům i turistům udělil své slavné ap. požehnání. Předtím je krátce pozdravil:...

Ve Svaté zemi končí přípravy na přijetí sv. otce: a šťastný průběh jeho pouti; světové tiskové kanceláře přinášejí nová a nová prohlášení náboženských představitelů jak Jordánska tak i Israele o pouti sv. Otce. Jak na israelské tak i na jordánské straně pracují dělníci, aby upravili cestu vedoucí k městu Dženi- nu, před Megido do Nazareta. Podél cesty budou pokud možná úplně zahlazeny stopy nedávné a vlastně stále trvající války. V Nazaretě starosta mohamedán a jeho první zástupce, křesťan, pracují ve zvláštní kanceláři, aby koordinovali pod- niky související s příchodem sv. Otce a aby jeho návštěvu co nejlépe připravili. Městská rada oznámila, že cesta, kudy pojedí sv. Otec bude pokryta kobercem z bílých 5000 policistů bude bdít v israelské části Svaté země nad bezpečným průběhem pouti sv. Otce a při jeho setkání i israelským presidentem. Na území Israele sv. Otec má právo na počty patřící hlavě státu, podle mezinárodního protokolu. Starosta jordánské části Jeruzaléma At Kathib oznámil, že odevzdá sv. Otci jako památku na pouť perletovou medaili, dílo předních umělců Svatého města.

Latinský patriarcha jeruzalémský mons. Gori ve svém vánočním poselství věřícím píše mj. ~~Zveme všechny~~ u křesťany celého světa, aby spojili své modlitby s našimi a aby pro silu Božského Vykupitele o pokoj a štěstí pro tuto Svatou zemi, pro její obyva- telé její vládcy a aby též prosili o bratrskou lásku a soulad mezi lidmi a ná- rody. Anglikánský biskup z Jeruzaléma rev. Nagib Quabain ve svém vánočním listu vyslovuje přání aby ~~velmi~~ vítaná návštěva papeže Pavla byla provázena modlitbou všech kře- ťanů za mír ve Svatém městě. Dopisovatelé světových deníků zdůrazňují, jak mizí stopy války podél demokrační čáry, stopy trvající už 15 let; lidé bez oh- ledu jako zákopy, ostnatý drát, ~~obrány~~ na náboženskou víru nebo na národnost připravují cestu pro sv. Otce.

Jordánský deník Falastin uveřejnil podrobnosti o tom, jak bude sv. Otec uvítán v Jordánsku. Jakmile jeho letadlo se objeví nad jordánským svrchovaným prosto- rem, bude provázeno až do Amannu eskadrou jordánského letectva. 21 ran z děla pozdraví sv. Otce, jakmile letadlo přistane na letišti. Hned nato jordánský velby- slanec u Kvirinálu Edmund Rock spolu s ap. delegátem v Jordánsku mons. Linen Za- ninim a šéfem protokolu dvoru jordánského krále vystoupí do letadla. Když sv. Otec sestoupí z letadla přivítá ho král Hussein. Spolu s králem bude na letišti min. předseda a ostatní členové vlády, velitelé jordánských vojenských sborů a latinský patriarcha jeruzalémský mons. Gori; čestný oddíl vzdá počtu: jordánská vojenská

dechová dudba bude hrát hymny vatikánskou a jordánskou. Sv. Otec spolu s králem Husseinem se uhlí do přijímacího salónu letiště; tam všechny osobnosti budou představeny sv. Otci. Po krátké zastávce v Královském salonku v budově letiště se vytvoří kolona aut, jako první pojedou auto guvernéra z Amannu; král odjede do ^{která pojedou do Jeruzaléma, do budovy apoštolské delegace tj. našeho býv. českého poutnického hospice} svého paláce. V amnnských ulicích budou rozestavěny oddíly jordánských vojsk. Věřící, žáci škol, řeh. sestry a kněží budou zdravít sv. Otce podél cesty.

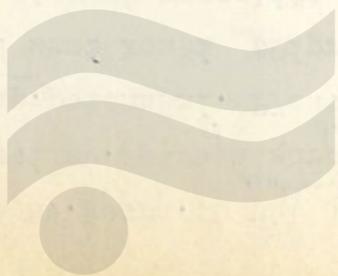
Handwritten text in Czech script, partially obscured by a watermark. It appears to be a list or notes related to the event described in the typed text above.

Handwritten notes:
 10. 11. 1963
 12. 11. 1963
 13. 11. 1963
 14. 11. 1963
 15. 11. 1963
 16. 11. 1963
 17. 11. 1963
 18. 11. 1963
 19. 11. 1963
 20. 11. 1963
 21. 11. 1963
 22. 11. 1963
 23. 11. 1963
 24. 11. 1963
 25. 11. 1963
 26. 11. 1963
 27. 11. 1963
 28. 11. 1963
 29. 11. 1963
 30. 11. 1963
 31. 11. 1963
 32. 11. 1963
 33. 11. 1963
 34. 11. 1963
 35. 11. 1963
 36. 11. 1963
 37. 11. 1963
 38. 11. 1963
 39. 11. 1963
 40. 11. 1963
 41. 11. 1963
 42. 11. 1963
 43. 11. 1963
 44. 11. 1963
 45. 11. 1963
 46. 11. 1963
 47. 11. 1963
 48. 11. 1963
 49. 11. 1963
 50. 11. 1963
 51. 11. 1963
 52. 11. 1963
 53. 11. 1963
 54. 11. 1963
 55. 11. 1963
 56. 11. 1963
 57. 11. 1963
 58. 11. 1963
 59. 11. 1963
 60. 11. 1963
 61. 11. 1963
 62. 11. 1963
 63. 11. 1963
 64. 11. 1963
 65. 11. 1963
 66. 11. 1963
 67. 11. 1963
 68. 11. 1963
 69. 11. 1963
 70. 11. 1963
 71. 11. 1963
 72. 11. 1963
 73. 11. 1963
 74. 11. 1963
 75. 11. 1963
 76. 11. 1963
 77. 11. 1963
 78. 11. 1963
 79. 11. 1963
 80. 11. 1963
 81. 11. 1963
 82. 11. 1963
 83. 11. 1963
 84. 11. 1963
 85. 11. 1963
 86. 11. 1963
 87. 11. 1963
 88. 11. 1963
 89. 11. 1963
 90. 11. 1963
 91. 11. 1963
 92. 11. 1963
 93. 11. 1963
 94. 11. 1963
 95. 11. 1963
 96. 11. 1963
 97. 11. 1963
 98. 11. 1963
 99. 11. 1963
 100. 11. 1963

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

Handwritten notes:
 1. 12. 1963
 2. 12. 1963
 3. 12. 1963
 4. 12. 1963
 5. 12. 1963
 6. 12. 1963
 7. 12. 1963
 8. 12. 1963
 9. 12. 1963
 10. 12. 1963
 11. 12. 1963
 12. 12. 1963
 13. 12. 1963
 14. 12. 1963
 15. 12. 1963
 16. 12. 1963
 17. 12. 1963
 18. 12. 1963
 19. 12. 1963
 20. 12. 1963
 21. 12. 1963
 22. 12. 1963
 23. 12. 1963
 24. 12. 1963
 25. 12. 1963
 26. 12. 1963
 27. 12. 1963
 28. 12. 1963
 29. 12. 1963
 30. 12. 1963
 31. 12. 1963
 32. 12. 1963
 33. 12. 1963
 34. 12. 1963
 35. 12. 1963
 36. 12. 1963
 37. 12. 1963
 38. 12. 1963
 39. 12. 1963
 40. 12. 1963
 41. 12. 1963
 42. 12. 1963
 43. 12. 1963
 44. 12. 1963
 45. 12. 1963
 46. 12. 1963
 47. 12. 1963
 48. 12. 1963
 49. 12. 1963
 50. 12. 1963
 51. 12. 1963
 52. 12. 1963
 53. 12. 1963
 54. 12. 1963
 55. 12. 1963
 56. 12. 1963
 57. 12. 1963
 58. 12. 1963
 59. 12. 1963
 60. 12. 1963
 61. 12. 1963
 62. 12. 1963
 63. 12. 1963
 64. 12. 1963
 65. 12. 1963
 66. 12. 1963
 67. 12. 1963
 68. 12. 1963
 69. 12. 1963
 70. 12. 1963
 71. 12. 1963
 72. 12. 1963
 73. 12. 1963
 74. 12. 1963
 75. 12. 1963
 76. 12. 1963
 77. 12. 1963
 78. 12. 1963
 79. 12. 1963
 80. 12. 1963
 81. 12. 1963
 82. 12. 1963
 83. 12. 1963
 84. 12. 1963
 85. 12. 1963
 86. 12. 1963
 87. 12. 1963
 88. 12. 1963
 89. 12. 1963
 90. 12. 1963
 91. 12. 1963
 92. 12. 1963
 93. 12. 1963
 94. 12. 1963
 95. 12. 1963
 96. 12. 1963
 97. 12. 1963
 98. 12. 1963
 99. 12. 1963
 100. 12. 1963

ústav pro studium
totalitních režimů

12/12/63

Ekumenismus dnes.

V poslední dny debat druhého vatikánského církevního sněmu se přetrásala otázka ekumenismu. Musíme však připomenout, že již od prvopočátku, když koncil byl ohlášen světu, tato otázka mu byla dána do vínku a řešení ekumenické otázky bylo považováno za jeden z jeho cílů.

Dnes se tedy všude mluví o ekumenismu. Jak dobře víme, je to moderní hnutí, které směřuje k tomu, aby se křesťané znocou sjednotili, protože křesťanská jednota byla rozbita mnoha způsoby.

Hnutí, o takové se zrodilo v protestantském prostředí na začátku tohoto století. Plodem postupného vývoje pak byla Ekumenická rada církví se sídlem v Ženevě, vytvořená roku 1948.

Tato organizace v naší době saskupuje velkou část nekatolických křesťanů a zaznamenává stále značnou činnost. Katolíci přirozeně neberou účast na tomto hnutí, protože katolická církev nemusí hledat jednotu, kterou již sama v sobě má. Má však velký zájem o sjednocovací práce, jež jsou cílem ekumenické rady a hledí s ní spolupracovat všemi možnými způsoby.

Tato spolupráce zesílila v úhľadě během pontifikátu sv. Otce Jana XXIII., takže můžeme říci, že léta 1960-1963 byla léty mimořádné ekumenické činnosti.

R. 1960 Svatý Otec Jan XXIII. založil sekretariát pro sjednocení křesťanů pod předsednictvím kardinála Augustina Bei, jehož cílem bylo informovat naše bratry o postupu příprav na koncil. Když koncil zahájil své práce, sekretariát se stal jednou z konciliárních komisí, výborů.

Práce tohoto sekretariátu přinesla mnoho užitečných iniciativ, ale snad jedna z nejzjevnějších je přítomnost delegátů pozorovatelů hlavních křesťanských společností na koncilu, a přítomnost skupiny vybraných hostí. Tak bude pravdou, že celý křesťanský svět se zajímal o toto slavnostní zasedání prvních dvou sezení koncilu.

Se strany křesťanů, kteří nejsou ve spojení se Svatou Stolicí bylo pozorovat úsilí k zlepšení vztahů s římskou církví na cestě k uskutečnění křesťanské jednoty.

Třetí zasedání ekumenické rady církví, jež se konalo v Novém Delhi ke koci roku 1961 se vyznačovalo třemi hlavními novostmi: 1. zatím co žádnému katolíku nebylo dovoleno ^{byť} být ^{přítomně} přítomně ^{na} na prvních ^{dvou} schromážděních (v Amsterdamu a v Evanstonu), tentokrát v Novém Delhi bylo přítomno pět katolických pozorovatelů a ^{to s} ^{klidným} radostným vědomím, že je všichni bratrsky přijímali, 2. druhou sensační událostí bylo přijetí za člena rady ruské pravoslavné církve spolu s jinými církvemi z komunistických zemí, 3. konečně se udály mnohé vnitřní změny v samé radě, jako sloučení s mezinárodní radou protestantských misí a přijetí nové definice jednoty jako ideálu, kterého by měli všichni dosáhnout. Tato definice zní:

Věříme, že jednota, jež je zároveň darem Božím a jeho vůlí pro církev,

se projevuje tehdy, když všichni, kdo byli pokřtěni v Kristu Ježíši, na témž místě ho společně vyznávají jako Pána a Spasitele, směřují za vedení Ducha svatého k plnému společenství, vyznávají touž apoštolskou víru, kážou totéž evangelium, živí se týmž chlebem, spojují se ve společné modlitbě, majíce před očima budoucí společný život, jenž se jasně projeví ve svědectví a službě všem a zároveň jsou v jednotě se schromážděním křesťanského společenství všech míst a všech dob, tak aby církevní služba a členství bylo přiznáváno všemi a aby všichni mohli jednat a mluvit společně podle okolností a úkolů, ke kterým Bůh vyzývá svůj národ se uskutečnilý.

Prvky této dlouhé definice najdeme uskutečněné v katolické církvi, protože v ní existuje jednotu hierarchie.

Během tohoto roku 1963 se konaly v Montréalu světová konference komise Rady církví, jež má na starosti církevní nauku, totiž komise Víra a řád, již se v Novém Delhi dostalo značné posily. I zde byli přítomni katoličtí pozorovatelé. Bylo možno pozorovat jakési přiblížení ke katolickému učení o zdrojích zjevení a vztazích mezi Písmem svatým a Tradicí. V Montréalu se studovala otázka obcování svatých, ale pravoslavní odmítli připustit k obcování a tím také ke sv. přijímání všechny ostatní, kteří pravoslavnými nejsou. Jeden řecký metropolita skončil svou řeč prohlášením: "Naše práce je těžká a postup k cíli pomalý. Nejsme však sami. Kristus je s námi. A všichni svatí v čele s Pannou Marií, Matkou Boží se za nás modlí."

Během tohoto léta se konaly i jiné schůzky.

V Helsinkách Světová luteránská federace konala důležité zasedání. Bylo na něm rozhodnuto mezi jiným, aby byl vytvořen ústav pro studium otázek, které se týkají styku s církví římskou. Sídlem tohoto ústavu bude Strasburk.

V Torontě pak konali svůj světový sjezd a stanovili tam, že se budou snažit o větší soudržnost a jednotu.

V Rochestru se schromáždil ústřední výbor Ekumenické rady a také tam se jednalo o vztazích s katolickou církví. Považují je za dostatečné v přítomnosti a doufají, že se stanou čilejšími v budoucnosti.

Náš koncil konal svá zasedání v přítomnosti delegovaných pozorovatelů mnohem početnějších než při prvním zasedání. Vrátili se pozorovatelé ruského pravoslavného patriarchátu, ale zástupci ostatních pravoslavných patriarchátů stále ještě chyběli, přestože pravoslavná synodální schůze na ostrově Rodu dala každé pravoslavné církvi svobodu, chce-li poslat svého delegáta na koncil anebo začít dialog, rozhovor s katolickou církví.

Ekumenismus dnes má tedy ~~mnhem~~ ve zkratce tuto tvářnost:

během tohoto staletí došlo k velkému pokroku a to hlavně v těchto posledních letech,

mezi křesťany různých vyznání, a hlavně mezi katolickou církví a křesťany odloučenými od apoštolského stolce, bylo vytvořeno prostředí důvěry a bratrství,

styky se množí, a to jistě ne bez užitku, mezi jejich plody patří lepší vzájemné poznání, jež se může ještě ^{bovat} prohloubit. Tón spisů, v nichž se jedná o sporných otázkách není již tvrdý a nepřátelský, nýbrž obyčejně uctivý a plný pochopení, zůstává ještě mnoho seriosní práce, aby se i v tomto příznivém prostředí došlo ke zvýšené shodě na křesťanských pravdách.

Schromáždění a konference našich odloučených bratří. stejně jako zasedání druhého vatikánského sněmu se obírají vzájemnými neshodami v nauce a zkoumají, jak by se daly zmenšit, anebo aspoň očistit tím, že se odloučí od předsudků a neoprávněného odporu.

Nakonec, a to je snad nejdůležitější, všichni se modlí o milost za tuto jednotu, a Kristus Pán, který ji žádal od Otce, chce aby všichni křesťané po ní toužili, a nemůže ji odmítnout stále většímu počtu těch, kdo věří v Něho.

R 51263

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

budou postaveny slavobrány. Až přijde mezi nás sv. Otec zvony začnou vyzvánět a budou vyzvánět po celý den. Rodiny se vyzývají, aby na ulici před svými domy rozprostřeli své koberce. Svatého Otce přivítá v ulicích déšť kvítí z galilejských polí. - Berlínský biskup evangelický dr. Dibelius nazval pouť sv. Otce do Svaté země čin katolické zbožnosti. Nemáme hledat pohnutky církevní politiky nebo jakékoliv jiné politiky. Je nutné připomenout, že papež Pavel VI. už od začátku svého pontifikátu se octl v zvláštním dějinném okamžiku Církve, který na něho skládá nesmírnou, přímo světovou odpovědnost. Pocítil, jak potřebu je nalézt u Svatého hrobu v Jeruzalémě vnitřní oporu a posilu.

Arc. z Paříže kard. eltin vydal prohlášení, ve kterém vyslovuje své rozhořčení nad urážkou, jíž se dostává zemřelému papeži Piu XII. představením dramatu Zástupce od Rolfa Hochhuta. Pius XII. byl obránce lidské osoby, míru a spravedlnosti uprostřed vášní rozpoutaných válkou a rasovým pronásledováním. Drama je pro každého kapolíka velkou urážkou.

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium totalitních režimů

V Jordánii se za posledních deset let školská situace značně zlepšila. R.1950 bylo zapsáno ve školách 120.000 dětí, r. 1960 už jich je 280.000. To je pro zemi, která má 1,600.000 obyvatel celkem vysoký počet. Rodiče si zavzdělání čaly uvědomovat, že musejí posílat děti do škol, že ~~vyučování~~ ^{zajišťuje} zajišťuje postavení ve společnosti. Pro svou dobrou úroveň jsou katolické školy v celé zemi ve vážnosti, ať už jde o ty, které udržuje církve ~~XX~~ latinská nebo melchitská. Počet katolíků v Jordánii není vysoký, jen 4 procenta, t. j. 46.000 latinských a 22.000 melchitů a malá skupina syrozápádních, asi 1200 v okolí Jerusalema, Betlema a Ammanu. Počet katolických škol je ~~140~~ 140, z toho 111 ^{z celku 111} obecných a 29 středních, 107 udržují katolíci latinští, 32 Melchité a Syrové. V těchto školách se dostává vzdělání i ostatním křesťanům, odloučeným od Říma a i mnoha dětem mohamedánským. Tak na př. dívčí škola ^{škola pro dívky} Mggra Assafa v Ammanu navštěvují děti z nelepších rodin města.

Katolický episkopát musel vést dlouhý a obtížný boj o zajištění právní a morální pro katolické školy. Naokonec se dočkl úspěchu. Vyučování je zákonem usměrněno. Zakazuje se ~~dá~~ předkládat dětem výchovu, která by podlamovala dobré mravy, víru a sociální spravedlivost. Nedovoluje se tédy učitelům dělat ve škole propagandu pro jedno či druhé náboženství nebo politickou stranu. Uznávají se za platné ty školy, které už existují. Zřízení nových však potřebuje schválení ministerstva. Předpisuje se, že dějepis, zeměpis a občanská výchova se povinně vyučuje arabským jazykem. I soukromé školy jsou povinny mít den volna v úřední svátky. Úředně je sváteční den v Jordánii pátek. Podle dohody s vládou vyučuje se ten den na katolických školách jen půl dne, zatím co neděle je celá volná. Kromě toho je dohodnuto, že v těch místech, kde je víc křesťanů, jako v Jerusalemě, Betlemě, Ramallah, i mohamedánské školy jsou ten den zavřené. Ve sváteční mohamedánské dny jsou povinny katolické školy mít jeden den prázdná, v případě, že mají větší počet mohamedánských žáků. Státní svátky jsou povinné pro všechny školy bez rozdílu.

Pokud jde o vyučovací program, musejí se mu katolické školy přizpůsobit

v tom smyslu, že připravují na uření zkoušku na konci roku. Pro výchovu učitelů je tu jen jeden ústav, státní, který však má celkem vysokou úroveň. Jeho absolventi dostanou obyčejně hned státní místo, proto s nimi katolické školy nemohou počítat. Vybírají si prot svůj personál z vlastních středních škol.

V držování katolických škol je soukromou záležitostí. Na školách se vybírá poplatek, který však nesmí být příliš vysoký, protože na nekatolických školách se vyučuje z velké části zdarma. Latinské školy jsou na tom lépe, protože jsou zajištěny podporou Kustodie svaté Země a dostávají část ze sbírek, které se v celém světě konají pro svatá místa. Školy Melchitů nedostávají z těchto peněz nic. Toto rozlišení, které trvá již od dávna, není docela spravedlivé a bylo by dobře, aby brzy přestalo.

V Jordánii se nyní cítí naléhavá potřeba škol odborných, bylo by také dobře, aby se umožnilo mladým lidem studium na cizích universitách, zvláště v technických oborech.

V Iraku, staré Mesopotamii, je počet věřících velmi malý. Z celkového počtu obyvatelstva, kterých je 7 milionů, je jen 280.000 křesťanů. Z toho je 209 tisíc katolíků, většinou chaldejského obřadu, 36.000 je syrského ritu, 3.000 armenského a 5.000 latinského. Přes velký nedostatek kněží i finančních prostředků pokoušejí se biskupové otevřít všude, kde je to možné katolickou školu. Sestra Neposkvrněného Početí v Bagdadu a Dominikánky v Mossulu vychovávají 4.500 dětí. Bagdadská škola je obřadu chaldejského, mosulská je pro všechny obřady bez rozdílu. Podle statistiky je celkový počet katolických škol v Iraku 92 s počtem 23.000 dětí, středních škol je 6, 2 pro chlapce a 4 pro děvčata.

Na rozdíl od ostatních zemí Blízkého východu, jsou děti převážně z katolických rodin. Mohamedáni navštěvují naše školy jen vyjíměčně. Naopak se stává, že mnoho křesťanských dětí musí chodit do škol veřejných. Sám Bagdad čítá 80.000 katolíků, má 15 škol s 3.000 žáky. Mnoho dětí je vystaveno vlivu mohamedánské výchovy ve veřejných učilištích. V Zahro je 40.000 věřících, ale je tu jen 8 kněží, kteří musejí spravovat čtyřicet odlehlých vesnic. Je proto těžké pomýšlet na dobrou organizaci školní.

Finančně poskytuje stát maloz podporu, ale ta nestačí ani k těm nejnmutnějším výdajům. Musí se ~~na~~ proto školy udržovat ~~z~~ vybíráním poplatku a soukromými sbírkami. Určité omezení školního programu je v tom, že ~~z~~ ministerstvo předpisuje učebnice, které se musejí povinně sledovat. Zakazují se ostatní.

Nejtěžším problémem k řešení je školní personál. Nedostatek kněží je takový, že je ~~těžko~~ nemžné, aby se věnovali výhradně vyučování. Je tu malá skupinka chaldejských sester, které ~~na~~ absolvovaly učitelský ústav, ostatní síly se musejí volat z ciziny, nebo brát laické síly, z nichž mnozí nejsou katolíci. Ostatně ani těch není nadbytek v zemi, která postrádá lidí s odborným vzděláním. Často se to musí dělat tak, že učitelé ze státní škol vyučují za poplatek několik hodin navíc ve školách katolických.

Katolické dívčí školy si už pomáhají tak, že přenechávají vyučování svým vlastním absolventkám, které bohužel nemají vždy dostatečné specialisace. Doplní-li ji soukromým vzděláním a dodatečnými zkouškami, často pak odcházejí na státní školy, kde dostanou hned dobré místo a mají zajištěnou existenci.

Taková je tedy situace v zemích Blízkého Východu. Není nejhorší, potíže jsou všude. Potěšující však je zjev, že stále víc a víc roste uvědomění, že ~~na~~ křesťanské děti patří jen do katolických výchovných ústavů, nemají-li ztratit víru a podlehnou vlivu prostředí. Druhou ptěšující stránkou problému je také ten fakt, že katolácké školy mají všeobecně vyšší úroveň než školy veřejné. Proto jsou navštěvovány i od ostatních křesťanských církví i od mohamedánů. Nečiní se tu na jejich děti žádný ~~ná~~ nátlak, ~~na~~ Nestává se často, že by přestupovaly na katolickou víru. Ale odcházejí do života s dobrým míněním o katolické církvi. Mnozí z nich dosáhnou dobrého postavení a mají vliv. Tím se ponenáhlu odstraňuje mnoho předsudků a nesnášenlivosti vůči křesťanům. Školské misijní dílo ~~z~~ vyžaduje sice mnoho trpělivosti, mnoho obětí i materiálních, není vidět výsledky hned, ale přesto všechno jsme si vědomi, že je tato práce poměrně nejúčinnější. Člověk je obyčejně takový, jaký vyšel ze školy.

ustav pro studium
totalitních režimů

Všechny věci publikované v této službě uveřejněny

Vatikánská tisková služba uveřejnila několik podrobností o činnosti sv. Otce ve vánočním týdnu. [V pondělí 23. prosince v 8 hodin večer sv. Otec prones své první rozhlasové poselství věřícím celého světa. V úterý na Štědrý den sv. Otec udělí audienci kardinálům a pracovníkům v ústředních římských církevních úřadech; o půlnoci bude sloužit svou první mši svatou v Sixtinské kapli za přítomnosti členům dipl. sboru akreditovaného u Sv. stolice.

Při letu v. l. r. v. 1.

Na Hod Boží vánoční o půl deváté bude sloužit druhou mši svatou v kostele sv. Michala Archanděla v římském předměstí Pietralata; poslední svou vánoční mši svatou bude sloužit o půl dvanácté ve vatikánské bazilice. O půl jedné z vnějšího balkonu baziliky udělí slavné ap. požehnání Urbi et Orbi.)

Na památku pouti sv. Otce do Svaté země vydají vatikánské pošty ^{čtyř} pamětných známek. Na jedné je znázorněn sv. Otec v modlitbě s latinským nápisem: apoštolský poutník ^{ve} svaté zemi; na druhé pohled na betlémskou baziliku Narození Páně, na třetí vchod do baziliky Božího hrobu a na čtvrté tzv. pramen P. Marie.

Sv. Otec přijal v audienci vedoucí a členy Italské federace spolků rodin s větším počtem dětí. V proslovu k nim sv. Otec pravil, že přijmout rodinu s tilka dětmi, kolik jich sešle Bůh je svědectvím víry a lásky v dnešním světě. Je to úkon plné důvěry v Boží prozřetelnost, oslava nejvyšších a nejposvátnějších hodnot rodiny; je to důkaz správného mravního svědomí ve společnosti a v době, která dává najevo známky sobeství, lhostejnosti, požitkářství. Činnost spolků na ochranu rodiny lze přirovnat ke kvasu z podobensství v evangeliu; je malé a málo zjevné, ale dovede prokvasit celou společnost a pozvednout ji k výšinám dokonalosti. Činnosti spolků na ochranu rodin s větším počtem dětí a rodinám takovým sv. Otec závěrem udělil své ap. pož.

V Jordánii byl založen výbor skládající se z představitelů různých katolických skupin obyvatelstva; úkolem výboru je spolupracovat s vládou při stanovení programu a při průběhu pouti sv. Otce na svatá místa.

Se zvláštním svolením arcibiskupa z Paříže bude příští neděli sloužena mše svatá v letadle; ~~kněz~~ ^{z USA} letí ^{v něm} do Říma příbuzní amerických bohoslovců kteří budou příští dny vysvěceni na kněze. Mše svatá bude sloužena nad Atlantickým oceánem ve výši 12 000 metrů.

Podle zprávy jedné maďarské tiskové kanceláře státní tajemník papeže Pavla VI. poslal jménem sv. Otce soustrastný telegram k důlnímu neštěstí, které se událo v posledních dnech v Tatabany. Sv. Otec též dal poslat peněžní obnos pro první pomoc rodinám zahynuvších.

14/12/63

ADVENTNÍ ^{zamyšlení} ~~PROMLUVA~~

302/1A

^{2/2} Za podklad dnešní ~~promluvy~~ ^{mí věnování} jsem vybral slova, která se kněz v úvodní modlitbě /tzv. introitu/ mše sv. pro třetí neděli adventní: ^{mluví} "Stále se křesťansky radujte! Opakuji: Radujte se! Vaše laskavost ať je známa všem lidem. Pán je blízko!".

Latinské slovo adventus, jak jistě víte, znamená příchod, tj. příchod Páně, Kristův. Přesněji vzato, značí však spíše očekávání onoho příchodu, přípravu na něj, na důstojné oslavení nastávajících vánočních svátků. Pokusím se krátce nastínit, proč se vlastně máme na tuto událost připravovat, v čem má naše příprava záležet a proč má být radostná.

Mnohý z vás mi možná v duchu namítá: "V hodinách náb. jsme se učili, že advent je dobou pokání, postu a zdrženlivosti, kdežto ve výše uvedené modlitbě je řeč o stálé radosti; jak mám oba tyto požadavky spojit, tj. zároveň se radovat a činit pokání?" Na prvý pohled se oba tyto stavy zdají skutečně nejen neslučitelnými, nýbrž přímo protikladnými, avšak jen na prvý pohled. Především si musíme uvědomit, že v modlitbě se mluví o křesťanské radosti. Tento pojem je třeba dostatečně objasnit.

V dnešní době silně převažuje hmotná, materiální složka nad duchovní a následkem tohoto faktu uvažujeme často, aniž bychom si toho byli plně vědomi, i o čistě duchovních a duševních jevech z materialistického hlediska. Abych uvedl konkrétní příklad, velmi mnoho lidí u nás se těší na Vánoce hlavně, a někteří i výlučně proto, že budou mít tři dny volno, budou si moci pospat, dobře se najíst a napít, navštívit a pobavit se se svými známými, jít do divadla, jet na hory anebo jiným způsobem se povyrazit a na chvíli tak vybočit z vyšlapané cesty normálního všedního života. Všechny tyto věci jsou sany o sobě pěkné, a musíme si chtít nechtít přiznat, že se na ně těšíme také. S druhé strany však musíme rovněž uznat, že nevidíme-li ve Vánocích jiný, vyšší smysl než tyto ^{nedmá} ~~pozitky~~, je to s naším křesťanstvím jaksi slabé a povrchní. Jinými slovy, naše svědomí samo nám nejasně říká, že pravý cíl a účel Vánoc je jiný, duchovní. V tomto ohledu nestojíme osamoceni, neboť podobným způsobem pracuje svědomí i u matrikových katolíků a dokonce i u nevěrců. Většina kněží vám potvrdí, že právě o vánočních svátcích zabloudí do našich kostelů i ~~nejméně~~ ^{nejméně} lidé, kteří po celý rok o kostel nezavadí, ale o Vánocích je tam cosi táhne, třebaže to předtím vůbec nezamýšleli; sami neurčitě cítí, že zde, v kostele spočívá opravdové těžiště těchto svátků. Snad se za to i trochu stydí a mluví proto o kouzlu a poezii předvánoční a vánoční doby, o kráse lidových písní a zvyků. Zapomínají však, že písně a zvyky jsou především

symboly, které se snaží nepřímo, oklikou vyjádřit něco nehmotného, nadpřirozeného, co i oni neurčitě pociťují a co nelze znázornit bezprostředně a přímo. Je dobře, budeme-li o těchto otázkách trochu přemítat, neboť to je právě jeden z hlavních účelů adventu, abychom si totiž tyto problémy sami u sebe ujasnili a tím se vlastně i duchovně připravili na nadcházející vánoční svátky. Až budeme zpívat v kostele při půlnoční "Narodil se Kristus Pán" a stát v tiché modlitbě před jesličkami, musíme si být vědomi, proč tak činíme a odkud se v nás právě v těchto chvílích ~~bere~~ ^{bur} nezvykle vznešená a slavnostní nálada. Co je u nevěrce pouze mlhavým pocitem, musí být u křesťana logicky odůvodněným a uvědomělým prožitkem duchovním a toho nelze dosáhnout bez určité přípravy.

A nyní, co má tato naše příprava společného s církevně stanoveným postem a jaký způsob přípravy je pro vás nejvhodnější vzhledem k podmínkám, v nichž žijete. Nejprve je nutno zdůraznit, že půst neznamena výhradně jen zdrženlivost v jídle a pití. Od tohoto fyzického postu jste naopak ve většině případů osvobozeni, neboť i za hranicemi je známo, že ve stravování jste odkázáni na závodní kuchyně, kde není možnost výběru a že i ty základní prostředky k životu musíte shánět se stále rostoucími obtížemi. Půst v širším slova smyslu značí jakékoliv sebezapření, každou zdrženlivost, jež může určitou měrou napomáhat a urovnávat cestu k duševní koncentraci, k dočasnému oproštění se od stálých drobných starostí a k jakémusi omezení tělesných potřeb, aby jimi nebyla alespoň po jistou dobu rušena činnost duševní, kterou se můžeme občas povznést nad každodenní všední život. V tomto vztahu je zvláště pro vás vhodným způsobem postu, odepřete-li si např. po dobu adventu nejen hlučné taneční zábavy, které jsou výslovně zakázány, ale i návštěvu divadel, biografů a sportovních podniků, sáhnete-li po vážnější, je-li to možno i přímo duchovní četbě, prokážete-li druhému nějakou službu, která od vás vyžaduje jistou námahu nebo ztrátu, odepřete-li si nějakou lahůdku, která není zrovna nezbytná k zachování tělesných sil, např. ~~čaj~~, ~~černou~~ kávu, alkohol, budete-li se snažit potlačovat nějaký zlovyk, o němž sami dobře víte. V tomto ohledu je nejlépe, když si způsob postu, jeho rozsah a hranice stanovíte sami. ~~Pouze tolik bych chtěl podotknout, že čím milejší věc si odepřete, tím bude váš půst záslušnější, a pokud se toho týče, každý ví sám dobře, kde ho nejvíce bota tlačí.~~ V určitém smyslu bude tato naše adventní příprava i velmi dobrou předběžnou přípravou, abych tak řekl jakýmsi tréninkem na mnohem důležitější postní dobu předvelikonoční.

A konečně poslední bod: co je na této přípravě radostného, proč nás má dovést k radostnému rozpoložení mysli. Všichni zajisté chápou, že je zcela rozdílné, odepře-li si někdo nějakou věc dobrovolně, za vyšším ušlechtilým

účelem, anebo činí-li tak z donucení, pod nátlakem. Vy, kteří žijete v manželství, jistě znáte pocity, které následovaly, když jste se něčeho zřekli z lásky k ženě, muži nebo dětem, svobodní z lásky k snoubenci či snoubence, přátelům atd. a dokonce i odrostlejší děti z lásky k rodičům či sourozencům. Takové pocity nevyvolaly ve vás hluboký smutek nebo snad i zlost, nýbrž zejména vnitřní radostné uspokojení, povznášející vědomí, že bylo vykonáno bez nucení něco dobrého. A stejně jako jsou manželé vázáni vzájemnou láskou vůči sobě, děti k rodičům atd., tak máme prokazovat i jako křesťané svou lásku k Bohu především konkrétně, skutky. Věřím ostatně, že mi dáte za pravdu, prohlásím-li, že ani normální světská láska není dobře možná bez odříkavosti, že právě ta ji zdokonaluje, povznáší a dodává jí opravdovosti a radostnosti. Tím více to platí i o naší lásce k Bohu. Církev sice půst a adventní přípravu přímo nařizuje, avšak církevními zákony jsme vázáni jen ve svém svědomí, můžeme i neuposlechnout, aniž bychom za to byli trestáni jako např. zákony státními. Proto také všechno, co učiníme pro svou adventní přípravu, zůstane v jádře dobrovolným. I ten nejvlažnější křesťan ví, že Kristus sestoupil na zem, aby nás vykoupil, spasil, tedy pro naše dobro, a že to je hlavní důvod, proč slavíme Vánoce. Je tudíž naší morální křesťanskou povinností oplácet dobro rovněž dobrem. Chápeme-li věc z této stránky, plnění této povinnosti nemůže být jiné než radostné, neboť konec konců Bohem nám prokázané dobro pouze nedokonale oplácíme, abych tak řekl, snažíme se revanšovat. A právě v této snaze, oplácet co možná nejvíce a nejlépe, spočívá pravá křesťanská radost. Proto také místo závěru opakuji jen slova úvodu: "Stále se křesťansky radujte, Pán je blízko, vaše laskavost ať je známa všem lidem".

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

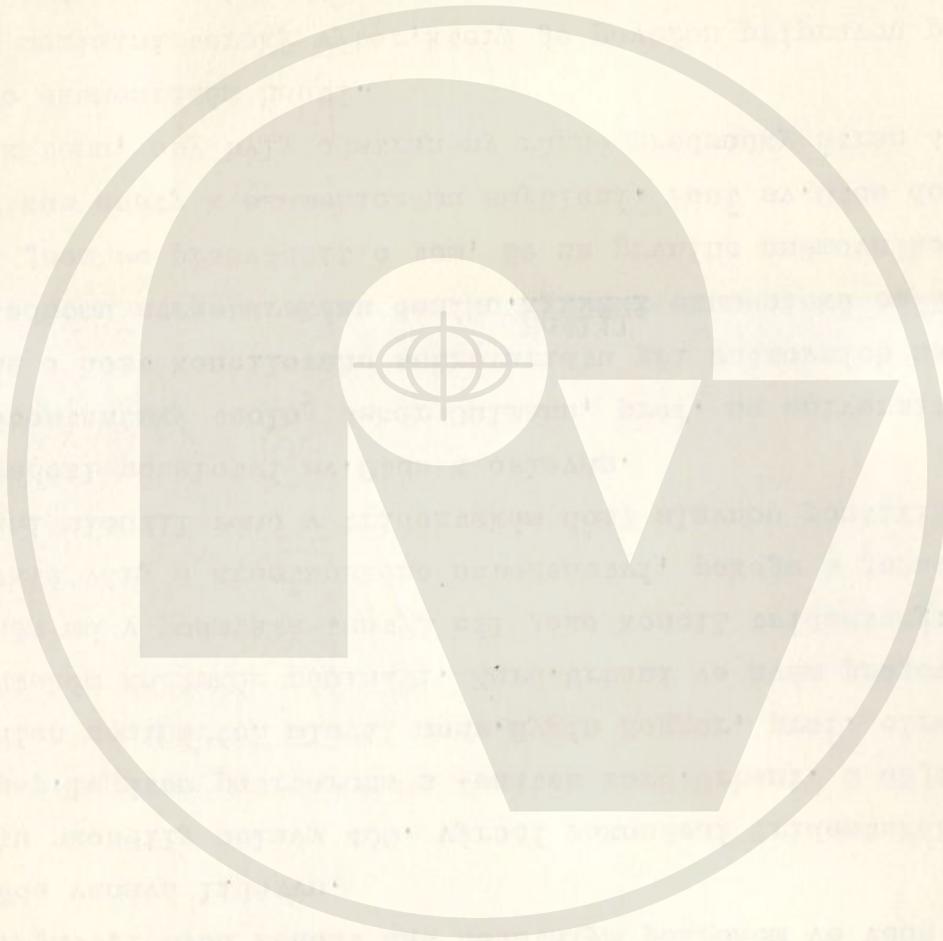
V pondělí v poledne sv.Otec udělil audienci účastníkům mezinárodního sym-
 pozia o endokrinologii, které se koná v těchto dnech v Římě. Ve francouz-
 ském proslovu sv.Otec mluvil o hranicích lidské vědy před vztahy duše s Bo-
 hem; potom poukázal na nadřazenost duchovních hodnot. Věda vyvolává a řeší
 ve svém řádu nesmírně mnoho otázek, ale zastavuje se na posvátném prahu
 duše a svědomí, v jejich vztazích s božskými skutečnostmi. Moudrý člověk se
 v této situaci obrací k představitelům duchovní moci, aby žádal světlo, kte-
 ré mu chybí. Povíme ještě víc: není to jen vědomí, že pravá vědě něco chybí
 které ji obrací k Bohu. Je to přirozené hnutí celého jejího ~~MM~~ touhy hledat.
 Je hluboký soulad mezi lidským věděním a jeho Stvořitelem. Lidský rozum
 vyšel z rukou Božích. A pravý vědec snadno je veden k tomu, co představuje
 základ náboženství: klanění Bohu stvořiteli a svrchovanému Pánu všech věcí.
 Čím více vědec prohlubuje studium vesmíru, tím lépe poznává jeho podivuhod-
 né složení, tím více roste jeho obdiv, jeho úcta pro Boží dílo. Z věrem
 sv.Otec vyjádřil svou radost nad neustálým pokrokem ve vědě a nad službou
 kterou věda vzdává lidstvu.

V Tridentu skončily oslavy 400. výročí zakončení Tridentského sněmu. Byl
 na nich pap. legátem patriarcha z Benátek kard. Urbani. O dějinách dekretu
 o diecézních seminářích mluvil mons. Hygín Rogger, prof. církevních dějin na
 na Tridentském kněžském semináři. Kard. Urbani ve svém projevu pravil, že
 II. vat. sněm má v podstatě tentýž cíl jako koncil tridentský: posílení a vy-
 výšení svaté víry a křesťanského náboženství, pokoje a jednoty Církve.
 Kard. Urbani sloužil ráno v tridentském dóme slavnou pontifikální mši svato-
 Při ní přečetl poselství sv. Otce k oslavám.

Známý protestantský teolog Oskar Culmann, prof. na universitě v Bazileji a
 na Sorboně a host koncilového sekretariátu při sněmovních zasedáních udělil
 rozhovor jednomu strasburskému deníku. ~~Vyzvěř~~ ^{Hcálil} ekumenické smýšlení sněmovních
 Otců. Mohl jsem se přesvědčit o tom, že za prvního sněmovního údobí byl uči-
 něn velký kus cesty k ekumenickému smýšlení. Použ sv. Otce do Svaté země
 přispěje k tomu, aby byly odstraněny různé předsudky stran 4, kapitoly
 schématu o ekumenickém hnutí.

Israelský meziministerský výbor, který je pověřen přípravou pouti sv. Otce
 uvolnil nutný obnos, aby mohly být vykonány nutné práce zvl. v Nazaretě a
 na hoře Sionu. V Nazaretě bude připraveno prostranství pro 50 tisíc osob a

parkoviště pto 4000 vozidel.Poštovní správa Israele prohlásila, že ulehčí rychlé odesílání tiskových zpráv z Jeruzaléma a z Nazareta.

RadioVaticana.cz

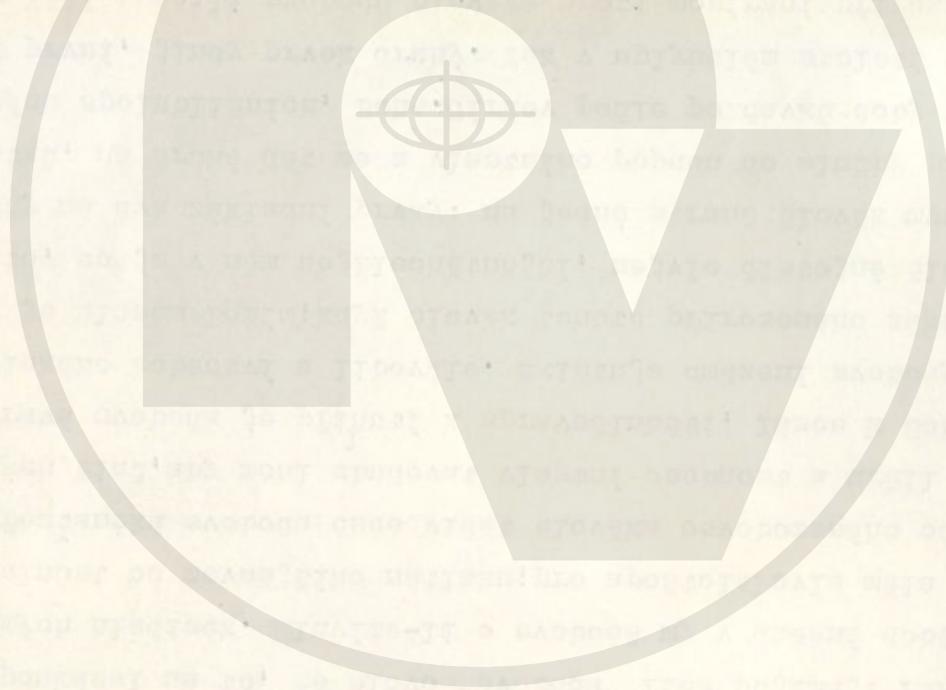
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

V neděli dopoledne sv. Otec Pavel VI. sloužil mši svatou v Sixtinské kapli pro účastníky studijního sjezdu Sdružení italských katolických právníků. V kázání sv. Otec nabádal přítomné, aby prohloubili svůj vnitřní duchovní život a obohatili nadpřirozeným duchem vykonávání povinností svého povolání. Učiňte přímými cesty Páně, volá k nám evangelium; o vánocích každý má upravit cestu k vlastnímu setkání s Bohem. Dílo spásy je nezasloužený dar Boží, přece jen nedojde k setkání s Bohem, dokud se neuskuteční některé základní podmínky ze strany člověka. Je nutná spolupráce, příslušná dispozice; jsou to vnitřní mlčení, klid mysli a smyslů, usebranost, čistota srdce a bdělost duše. Náboženský život se odehrává především uvnitř v srdci. Kxyby lidstvo opravdu chtělo se setkat s Bohem, Pán by mu to neodepřel. Všechny cesty vedou k Pánu, každý ~~xxx~~ ^{poctivý} život se může stát stezkou, která vede k Pánovi. Studijní sjezd italských katolických právníků začal v pátek přednáškou kard. Beata mluvil na téma: Náboženská svoboda a přeměna sociálních struktur. Kard. Bea poukázal na to, že slovo "svoboda" lidé pojímají různě, podle svých ideologických hledisek. Mluvíme-li o svobodě my v dnešní době, myslíme především na volnost od zevnějšího nátlaku; pro apoštola Pavla měla význam čistě vnitřní. Křesťanská svoboda chce vidět člověka osvobozeného od jeho vášní, vládce svých činů, aby mohl zbudovat vlastní osobnost a určit vlastní pozemský osud. Pravá svoboda je přinutí k spravedlnosti, lásce k Bohu; je opakem materialistického sobectví a libovůle. Existuje omězení svobody: přirozený zákon, jenž je hlasem Božím; když člověk tohoto přirozeného zákona neuposlechne, ničí to, co je v něm nejšlechtlejší, nejvíc důstojné člověka. Plný pojem svobody má dva základní prvky: na jedné straně člověk musí být pánem svých skutků, na druhé dát se z vlastního popudu do služby pravdy, spravedlnosti, svých spolubližních, Boha. Církev podle požadků doby vyzdvihuje jednu prvek první, jindy prvek druhý. Tak v uplynulém století papežové Pius IX. a Lev XIII. hájili svobodu člověka proti popírání přirozeného mravního zákona a zákona Božího; za našich dob ji brání proti jakémukoliv totalitarnismu. Kard. Bea mluvil potom o náboženské svobodě: tj. o svobodě svědomí napl náboženském: Církev slavnostním způsobem prohlásila nezadatelné právo člověk soukromě i veřejně vyznávat svou víru a žít podle ní; náboženská svoboda ale zahrnuje též právo kázat náboženství a propagovat je. Právo na náboženskou svobodu má i ten, kdo se ^{nevědomky, s dobrým umyslem} ~~mylí; xxxxxxxxxx~~ občanská společnost má hájit a

bránit vykonávání takové svobody; kard. Bea konečně se zmínil o dobrém vlivu náboženství na utváření a přeměňování společnosti. V době, kdy materialismus a ateismus spojuje své síly, ^{ze kterých materialistů ani i jakých} na světové úrovni, aby vyhladil lásku k Bohu z lidských srdcí, katolíci musí volat do světa právo člověka vyznávat veřejně svou víru; ta podají velkou službu ~~lidstvu~~ ^{i budoucím generacím lidstva.}

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu *Carissime in Christi*

Hřm, 26. listopadu 1963

ROMA - Borgo S. Spirito, 5

SOCIETATIS IESU

CURIA PRAEPOSITI GENERALIS

ústav pro studium
totalitních režimů

Sv. Otec Přijal v soukromé audienci mj. výkonného ředitele ^{sekce} OSN pro pomoc dětem pana Mořice Pata; k němu provázela senátor Ludvík Montini, bratr sv. Otce Kongregace obřadů konala v úterý dopoledne své zasedání. Bylo jednáno o zahájení procesu blahořečení belgického kněze Viktora Sheppersa, který zemřel r. 1877 ve věku 75 let a založil řeh. společnost bratří a sester P. Marie Matky milosrdenství pro výchovu mládeže; a služebnice Boží Marie ^{Karmelské} ~~MM~~ od Jezulátka, zakladatelky řeh. společnosti sester od svatých srdcí Ježíšova a Mariina pro ošetřování opuštěných dětí a nemocných; zemřela r. 1899. Členové kongregace obřadů dále rokovali o posudku teologů revizorů o spisech tří kandidátů oltáře: italského salesiána Aloise Variary, který zemřel v Argentíně r. 1923; německého jezuity P. Viléma Eberschweilera, který zemřel v Exaetenu r. 1921 a řeh. sestry voršilkyně Marie Lukrecie Zileriové; zemřela r. 1923 v Parmě.

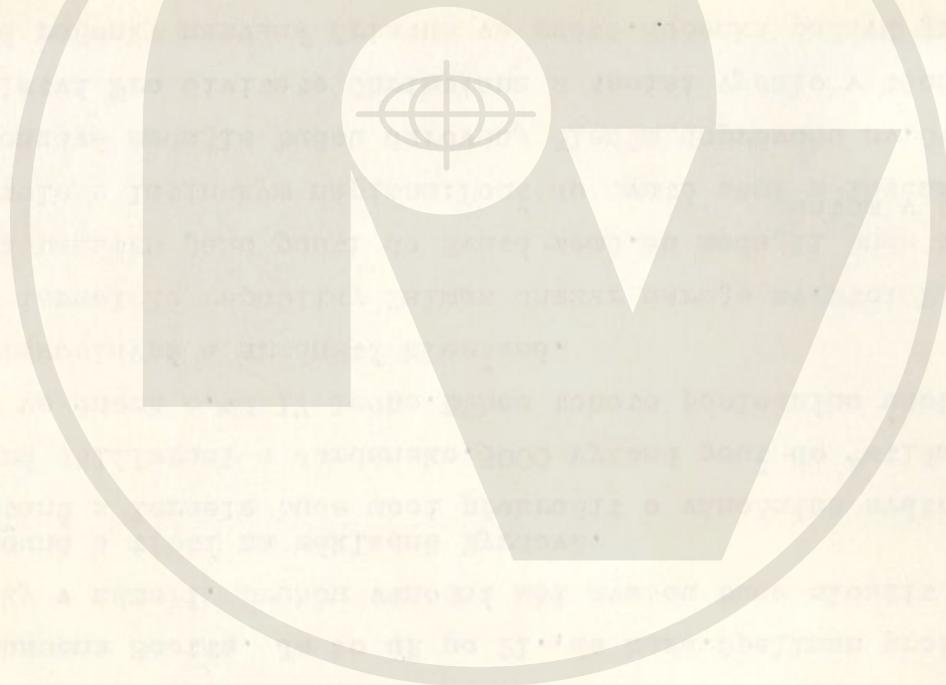
Novyorský arc. kard. Spellman, který je též ordinář katolických amerických vojáků bude sloužit půlnoční vánoční mši svatou v americké antarktické základně Amunsena Scotta. Je to už po 21., že kard. Spellman prožívá vánoce mezi vojáky v zámoří. Druhou vánoční mši svatou bude sloužit na základně McMurdy Sound a třetí na základně Byrdově.

6500 ^{křesťanů} ~~XXX~~ z Israele bude moci překročit o vánočních svátcích demarkační čáru, která dělí Israel a Jordánsko. 5000 vykoná pouť do ^{kolem} ~~XX~~ 24. prosinci a 1500 ve dnech 6. až 17. ledna. Během tohoto posledního údobí slaví ^{Narození} ~~XX~~ Páně pravoslavné a arménští křesťané.

President israelské republiky Zalman Chazar daruje sv. Otci Pavlu VI. zlatou medaili na památku jeho pouti do Svaté země. Na medaili bude vyobrazena mapa státu Israele s latinským nápisem: Poutě do svaté země s ^{datem v ě} ~~latinským~~ a hebrejštině. Bronzové medaile budou darovány členům doprovodu sv. Otce.

Nakladatelství Pro Civitate Christiana z Assisi vydalo v těchto dnech 10. svazek své ročenky nazvané Kristus ve světě. Ročenka podává jakýsi přehled činnosti Církve v uplynulém roce. Úvodem je podán životopis zemřelého papeže Jana s úryvky z jeho deníku, dosud nevydanými. Pak je čtenáři představen nový papež Pavel. Je podán přehled prací druhého údobí sněmovních sezení. O ekumenické činnosti v uplynulém roce píše protestanté Bosc z Francie, Meinhold ^{z Německa} a Meyendorff z USA, dále anglikánský kanovník Pawley, metodistický biskup z Filadelfie Corson a konečně kard. Agustin Bea. O své konverzi ke katolicismu píše přední konvertité posledních 12 měsíců, např. jap. budhista

dnes už kat.kněz Augustin Kasagi, první kněz z Grónska Finn Lyngé, býv. angli-
kán Norman Brown, který byl letos vysvěcen na kněze, třebas v posledním roce
bohosloveckých studií oslepl. Závěr tvoří články o přítomnosti křesťanství v
dívadle, filmu, hudbě, literatuře, umění a architektuře, a statistiky o největš
ších náboženských skupinách v jednotlivých zemích.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Cíl života podle marxismu.

V knize Sto otázek věřících nevěřícím, která vyšla letos v Praze, se snaží na str. 51 Josef Cibulka vysvětlit, jaký může být podle marxismu vyšší smysl života. Rozhodně zavrhuje názor, že by se marxisté honili jenom za požitky a rozkošemi, protože takový život ještě nikdy nikoho neučinil šťastným. Píše tu takto: "V druhé části Puškinova *Evžena Oněgina* je jedno pozoruhodné místo: Oněgin, přesyten požitky, prodlévá na krymu v lázeňském městě a strašně závidí invalidům a mrzákům, kteří přišli do lázně o své uzdravení bojovat. Oněgin žije v požitcích, ale přitom závidí těm, kteří - třeba v bídě - o něco usilují. A vezměte si opačný příklad: Fučík je vězněn nacisty, ale při tom se cítí součástí proudu života a mládí; nezradí pro závist milencům, kteří se v máji procházejí po Petříně. Opojení, které prožíváme jako spotřebitelé života, je prchavé a mění se v nudu a prázdnotu. Jen opojení, které prožíváme jako tvůrci života, trvá a roste." Rozumíme-li tomu dobře, pak štěstí života není v tom, že dosáhl toho, co hledal, ale v hledání samém, v bojování o něco, co nás činí nešťastnými hned v prvním okamžiku, kdy toho dosáhneme. Je tu zřejmě jakýsi velký rozpor. Ale vrátíme se k němu zavrhuje. Na prvním místě chceme docela připustit, že autor se tu opírá o staou a osvědčenou lidskou zkušenost. Jsme dokonce ochotni k útěše Josefa Cibulky doložit jeho tvrzení jedním docela konkrétním příkladem.

Jeden pořadatel prázdninových kolonií zařizoval letní tábor pro chlapce. Nebyl však s přípravou hotov zavčas, a tak se stalo, že se mu mládež sjela, kdy ještě v letním sídle chyběly stoly, lavice, polovina postelí. Lekl se tentokrát opravdu, jak to všechno dopadne. Ale div divoucí, nakonec prázdnin prohlásil, že to byl nejpodatřenější letní tábor, jaký kdy organizoval. Chlapci si museli sami stoly a lavice dělat. Celé léto byla zaměstnání, dělali plány a lámali pilky, ale všichni byli veselí a rádi. Činnost těší každého a dvojnásobně mladého člověka. Autor mluví o tom, že teď musíme být "tvůrci a ne spotřebitelé života". Tuto pravdu pak předkládá

dogmaticky všem k věření jako zásadní pozitivní přínos nového marxistického pojetí života. Jak by s podivem, kdyby otevřel knihy církevních Otců ze čtvrtého století po Kristu a našel tam zkrátka podobnou nauku, jenže na daleko hlubších základech. Křesťanští autoři, zvláště řečtí Otcové se rádi vracejí k tématu o obrazu a podobnosti Božímu v člověku. Bůh je stvořitel nebe a země. Ale člověk, který je jeho obrazem, je také povolán k tomu, aby tvořil, nebo jak se praví v Bibli, aby "vzdělával zemi, na které žije." Stačí otevřít kteroukoli kazatelskou příručku a najdeme v ní mnoho příkladů, kterými se může objasnit věřícímu lidu křesťanská pravda, že poctivá práce člověka těší a posvěcuje. I nevěrečtí dějepisci musejí uznat, že to byly ve střední Evropě především kláštery, které ~~1111~~ svou budovatelskou prací dali hospodářský a kulturní vzhled ~~na~~ dnešní civilizaci. Než autor článku o marxistickém smyslu života asi nikdy v životě nebyl v kostele na kázání, jinak by nemohla vydávat za objev marxismu něco, co křesťanská víra už učí po tisíciletí. V jeho snaze o zachycení problému je však vidět, že přemýšlí. Jeho závěr je tedy potěšující. Je si ~~rukou~~ skálopevně vědom toho, že člověk musí v životě o něco usilovat.

žene jej k tomu vnitřní touha, hlas srdce, který volá po tvoření a budování.

Až doposud jsme se tedy podivuhodně shodli. Ale nyní musíme udělat další krůček v uvažování. Autor uvádí působivý příklad z Evžena Oněgina. Lidé stále usilují o zdraví a blahobyt, o zlepšení svých životních podmínek. Ale když toho dosáhnou, jak Puškinův hrdina, jsou k smrti nešťastní a unudění a dokonce závidějí těm, kteří nemají toto množství. Pan Cibulka si ani neuvědomuje, jak závažné důsledky plynou z tohoto objektivního a doloženého zjištění. Podle jeho dalších vývodů, je to jediný socialismus, který dává lidem možnost o tyto ideály svobodně a účinně usilovat. Uznává, že v dnešní socialistické republice, tak jak ji máme, ještě není všechno ideální, nemáme ještě ten blahobyt a ty hospodářské podmínky, které by si pracující člověk přál, ale mohou všichni o ně svobodně usilovat a v tom

prý je jejich velké štěstí. O tom nechť posoudí ti sami, které ono velké štěstí potkalo. Položme jim však jenom jednu otázku. Až toho jednou dosáhnete plně, až bude to oč usilujete hotové a republika se stane opravdovým rájem blahobytu, budete pak šťastni? Autor jasně ukazuje, že ne, a že to není ani možné. Lvžen Oněgin je výstražným příkladem. Tedy závěr celé uvahy je celkem prostinký. Štěstí pravého ~~ž~~ marxisty je buřovat, pracovat, usilovat o to, co člověka nemůže učinit šťastným.

Po přečtení článku Josefa Cibulky se každý, kdo jen trochu uvěhuje ~~přímému~~ cítí přímo nutkán vzít do rukou evangelium a přečíst si kázání Kristovo ~~ž~~: Neusilujte o to, co zloději kradou a ne co rez a mor šíří. Sbírejte si poklady, to jest buďte si blahobyť na tom, co ani rez ani máli nekazí, co vám nikdo nemůže vzít. Hledejte nejprve království nebeské, a všechno ostatní vám bude přidáno. Když v prvním století po Kristu přišel prostý rybář z Galileje, Petr do Říma, jistě ustrnul obdivem, jako všichni venkované z provincie, když viděl kolosální velkoměstské stavby a obrovskou vojenskou a státní organizaci světové říše, snad jediné v dějinách. Starý Řím uměl dobývat, uměl bojovat, stavěl silnice a vodovody. Ale usiloval a pracoval o to, co věky tak dobře zničily, že z kolosálního budování císařů dnes zbyly v Římě sříceniny, chráněné přísně památkovým úřadem, aby se zachránily jejich sesuté zdi. Sv. Petr přišel také do Říma budovat, ~~nikdy~~ nechtěl tu být "spotřebitelem" ale "tvůrcem" nové doby. I když jej na Janikulu přibíjeli na kříž, nezáviděl těm, kteří chodili do cirku a do lázní. Budoval, ale na rozdíl od budovatele materiál istického, pracoval o to, co může člověka i svět učinit šťastným po celou věčnost. A proto ~~zná~~ jeho budovatelská činnost překonává věky. Miliony lidí chodí dnes do Říma. Projdou nevšimavě okolo kolosálního mausolea Trajánova a kleknou kousek dál u hrobu ~~z~~ báře. Protože je naučil usilovat o to, co přináší radost, život a štěstí na věky. Je ~~ž~~ tedy člověk ~~ž~~ spokojený v práci? Naše odpověď zní: Je, ale musí i jeho práce mít smysl který odpovídá velké důstojní lidské duše.

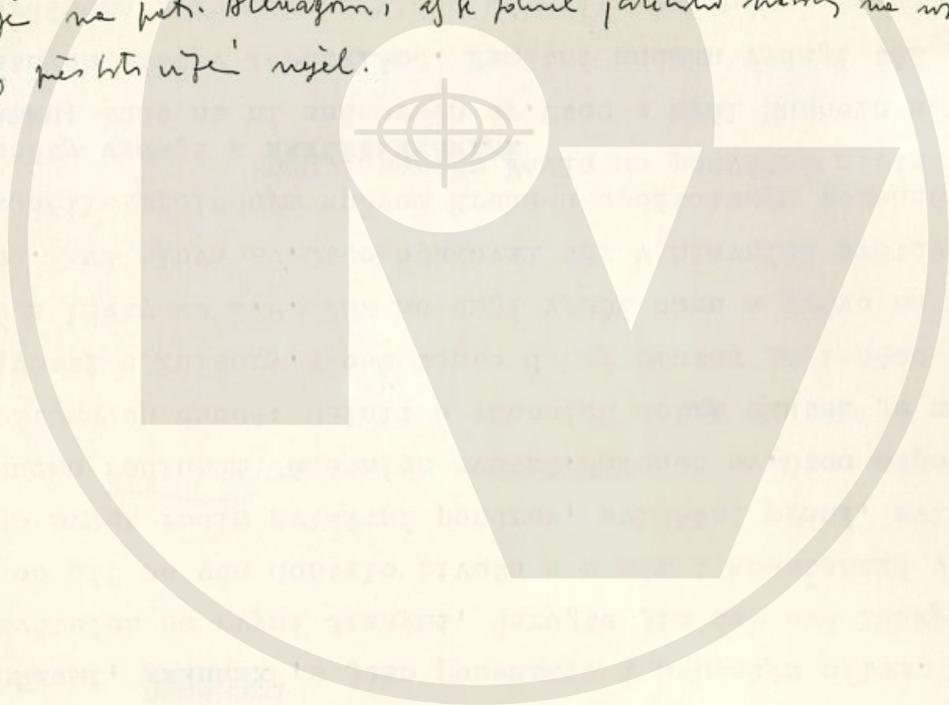
Sv. Otec Pavel VI. udělil ve středu v poledne obvyklou generální audienci v několika sálech vatikánského paláce. Ve svém proslovu k přítomným připomněl náboženský ráz vánočních svátků a vybízel věřící, aby je světli jako svátek rodiny. Své vánoce oslavte způsobem náboženským; zdálo by se skoro zbytečné odporoučet něco takového, kdyby nebylo známo, jak svátky^{om} křesťanské^{ým} v plném smyslu slova, svátky narození Páně, vtělení Božího Slova, v dnešní době a ve společnosti, jež nás obklopuje, se odnímá jejich náboženský význam. Nechtě tedy vaše vánoce jsou náboženské sváteční dny; všichni tělem i myslí nechtě jste přítomni posvátným obřadům, které se v ony dny konají; nechtě vyvolají ve vaší mysli myšlenky a předsevzetí hodná křesťanů, kteří oslavují první dojemné setkání s Pánem Ježíšem, jež se stal maličkým a chudým, ba byl naším bratrem náš ~~XXXXXXXX~~ vzor a spasitel. Uchovejte svým vánocům ráz rodného svátku. Když se P. J. narodil, posvětil lidský život a v prvních letech léta dětská; posvětil rodinu, a zvl. mateřství; posvětil rodinný krb, místo, kde květu^{přirozené} ty ~~XXXXXXXX~~ nejdražší city; posvětil náš život tak jak je, se všemi city se všemi svými osudy, zkouškami, ~~XXXXXXXX~~ namáhami, s jeho pozemským i nebeským cílem. Raudjte se o vánočních svátcích se svými drahými, darujte jim dar své lásky, své věrnosti té rofině, od níž se vám dostalo života a s ním i křesťanské výchovy. Mým jménem neste do svých rodin zvláštní pozdrav, zvláštní přání, zvláštní požehnání a to v duchu rodinném Vánočních svátků. Nakonec sv. Otec odporoučel dobročinnosti přítomných chudé: Učinit o vánocích dobrý skutek je známkou křesťanské dobrotivosti a kultury. Nechtě tento dobrý skutek je i něco stojí; nechtě jej udělají z lásky ke K.P. Tak mu dají vyšší cenu a právo na odměnu od samotného Pána Boha. Svá slova sv. Otec opakoval též v hlavních světových řečech.

Audiencie skončila společným zpěvem Kreda a apoštolským požehnáním. Jordánské pošty vydají k ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXX~~ pouti papeže Pavla na posvátná místa v Palestině pamětní známku; bude na ní znázorněn sv. Otec a král Hussein a v pozadí reprodukce posvátných míst v Jeruzalémě. Pamětní známku vydají též pošty státu Israele. Jordánská i israelská vláda ujistily novináře, že ve dnech pouti sv. Otce bude jim usnadněn volný průchod z Jordánska a Israele. Všichni novináři a dopisovatelé rozhlasových a televizních společností dostanou zdarma vstupní vízum, které platí pro všechny přechody a pro tzv. Mandelbaumovu bránu v Jeruzalémě. Jeden z úředníků israelského velvyslanectví při Kvirinálu prohlásil, že israelská vláda si je plně vědoma náboženského a nepolitického rázu cesty sv. Otce do Palestiny a že jej ze své strany bude plně respektovat. - Římský

Kolik

*Prudil to být má výplava žurnale u Kardinála Marie Fieser. V plni děláť je. ředitel israelské ministerstva
vzdělávání je pan. prof. dr. impet, generál Nahmias, aly spicantimby ševit kichidub ve- mosimim s pohl' u. An.*

Reichsgroßwärdig patriarcha z Antiochie, mons. Theodoros, opsalil v Damasku,
že ekumeničkí patriarcha konstantinopolskí Menegoros bude ve věku ^{po 60!} skvěl v Jeruzalémě,
ač si ne bude mociit sprostě Paru VI. u Brnoho knih. " Sň. patriarcha Menegoros
má opsalil zvl. rozkazy, že má v úmyslu se vrátit do Jeruzaléma, prail mons. Theodoros.
Polkovičkai je n, že schvaluje toto rozhodnutí v duchu křesťanské pohostit.
Jedak ži je na pět. Menegoros, ať se polul jarekád mistry na mra' stah
knale, a ať píš bti uže' nžel.

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

tisk píše, že sv.Otec se při své pouti chce vyhnout jakékoliv příležitosti která by mohla dát podnět k nedorozumění nebo třenicím mezi státy středního Východu: proto podle některých informací nevstoupí na půdu státu Israele v Jeruzalémě u Andelbaumovy brány - tam by musel projet územím nikoho - nýbr v severní části města Djennin arabského. Tak ho ^m přivítá ^m předseda israelského státu Zalman Šapar. Jordánský král Hussein pozdraví sv.Otec v hlavním městě svého království Amannu. Podle inforací římského tisku sv.Otec přiletí 4. ledna ^{v sobotu} v poledne do Jordánska. 5. ledna, v neděli překročí hranice Israele a autem vyjeden na horu Tábor, do Nazareta, Kány a Jeruzaléma, kde navštíví horu Sion, ~~chrám~~ Večeřqdlo a chrám Zesnutí P.Marie. 6. ledna bude zase v Jordánsku, odkud pak v odpoledních hodinách se vrátí do Říma a do Vatikánu.

Věstník pařížské arcidiecéze uveřejňuje list kard.Feltina o zavedení katechumenátu. Kard.Feltin píše úvodem, že stále větší a větší počet dospělých, kteří dosud nebyli pokřtěni žádá o vstup do katolické Církev. Mnozí z nich už znají Církev, už se setkali s živým Bohem a mohou být připraveni dost rychle aby přijali svátost křtu. Jiní žádají o přijetí do Církev z příležitostných důvodů, které nestačí z náboženského hlediska. Aby bylo možné přijmout jedny i druhé, dát jim patřičnou přípravu, existuje v Paříži už asi deset let stav katechumenů, čekatelů na křest; zavedl jej abbé Coudreau. Zdá se, že nadešel vhodný okamžik, aby toto zřízení bylo slavnostně potvrzeno; příležitostí k tomu je vyhlášení nového rituálu pro křest dospělých. Kard.Feltin končí svůj list prosbou k věřícím, aby s porozuměním přijali mezi sebe katechumeny a nově pokřtěné a aby si byli vědomi svých povinností vůči nim.

Nejstarším biskupem po smrti mons.Carinciho, jemuž bylo 101 let, když zemřel minulý týden, je býv. biskup z Albany ve Sp.státech. Je mu 95 let; biskupem v Albany ve státě nový York byl od r.1919 až do r.1954; na kněze byl vysvěcen před 70 roky v Římě, jako alumnus koleje pro boshoslovce z USA. Mons.Gibbons začal proces blahorečení indiánského děvčete Kateřiny Tekakwithy.

Kolpingovi tovaryši oslavili v posledních dnech 150. výročí narození ^{zakladatele} svého sdružení Adolfa Kolpinga. Oslavy vyvrcholily v Kolpingově rodišti Kerpen u blízko Kolína n.R.

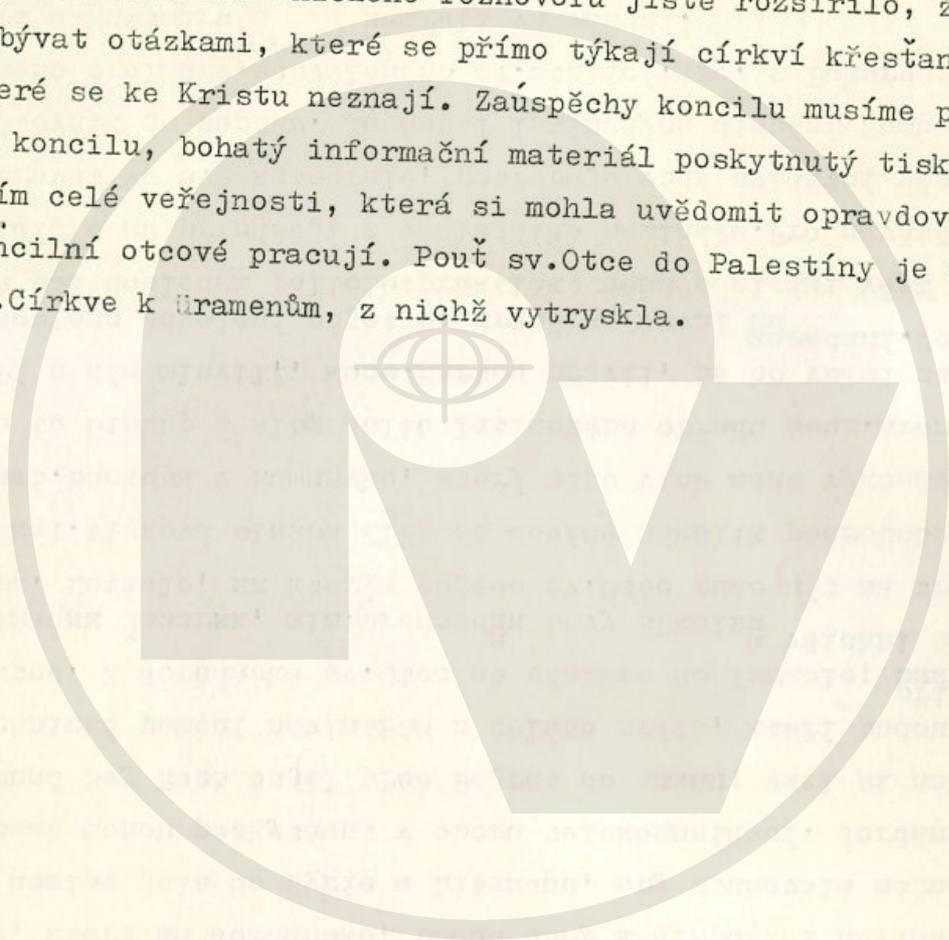
7 nových katolických škol bylo postaveno a otevřeno v tomto roce v H.K. Katolických škol v H.K. je dnes 198 a mají 128 000 žáků a studentů; po skončení 2.světové války jich bylo jen 12 a měly 8650 žáků.

Concilio Vaticano II *zpráva* *z prázdnin*
Sv. Otec Pavel VI. navštívil ve středu odpoledne nemocného kard. Julliena, kard. Micaru a mons. Rottu, někdejšího nuncia v Maďarsku. ~~MEMO~~ V soukromé audienci sv. Otec přijal velmistra svrchovaného řádu maltézských rytířů knížete Fra Anděla de Mojana di Colonia, který byl provázen členy velk~~ostřední~~ ^{mistrovské rady;} ti blahopřáli sv. Otci k vánocům a k Novému roku. Dále sv. Otec přijal mj. generálního ředitele organizace UNESCO René Maheua.

DV
S blížícím se datem pouti sv. Otce do Palestíny vrcholí přípravy technického rázu. Mluvčí jordánské vlády oznámil, že král Hussein za přítomnosti všech členů vlády a nejvyšších představitelů země přijme sv. Otce 4. ledna na letišti v Amannu. Letadlo, v němž pojedou sv. Otec, bude doprovázeno eskadrami jordánskému letectvu, jakmile se octne nad vzdušným prostorem Jordánska. ^{Cestou} ~~Od~~ letiště až k ~~xxxxx~~ ^{silnici} vedoucí do Jeruzaléma, svatého Otce bude pozdravovat jordánské obyvatelstvo. Při vjezdu do města Amannu bude postavena velká triumfální brána. Ulice budou ozdobeny vlajkami jordánskou a vatikánskou. Všechny prostředky, které má Jordánsko, budou dány k dispozici novinářům; zvláštní technická komise jela do Syrie a Libanonu, aby studovala možnosti spolupráce jež tyto země mohou poskytnout v oboru telekomunikací. Jordánský velvyslanec v Římě Edmund Bey Roch odjel přes Bejrut do Amanu; vzal si na starost organizování technické pomoci novinářům z celého světa, kteří budou referovat o pouti sv. Otce. Z Jordánska sv. Otec se odebere do Israele; ^{přijme ho} ~~xxxxxxx~~ ^{presidentem} Zalmanem Šazar~~em~~, min. předsed^a Levy Eškolem a všichni členové vlády a dipl. sboru. Letadlo, ~~xx~~ kterým pojedou sv. Otec bude mít na trupu znak sv. Otce. Švýcarská kat. tisková služba KIPA se dovídá několik podrobností o životě jediného kat. biskupa v Rumunsku, který může více méně vykonávat biskupské funkce; je to biskup z Alba Julia latinského obřadu mons. Aron Marton. ^{Cestujícími,} kteří s ním mluvili, mons. Marton pravil, že ho velmi zklamalo, když mu bylo odepřeno dovolení odjet na druhé sněmovní ^{zasedání.} Ve své residenci žije stále pod dohledem policie; prakticky nemůže si ani vést samostatnou domácnost. Jídlo mu přinášejí z vedlejšího semináře. Pro návštěvu kněží a aby mohl celebrovat ve své katedrále, potřebuje vždy zvláštní výslovné dovolení; každý návštěvník je zapsán. Ze šesti latinských diecézí Rumunska je 5 bez právoplatného ordináře, schváleného sv. Stolicí. Arc. z Bukurešti, biskup z Jasy z Temešváru a Szatmaru a ^{Vilhelmu Varadin} zemřeli ve vězení.

Úspěchy a neúspěchy 2. koncilového období, tak zněl titul přednášky brazilského biskupa mons. Heldera Pessoy Camary. Není ještě možné udělat statistiku o

úspěších či neúspěších uplynulého zasedání. Omezíme se jen na několik bodů: Obzory opravdového ekumenického rozhovoru jistě rozšířilo, že koncil se začal zabývat otázkami, které se přímo týkají církví křesťanských ano i těch, které se ke Kristu neznají. Za úspěchy koncilu musíme počítat přítomnost laiků na koncilu, bohatý informační materiál poskytnutý tisku a jeho prostřednictvím celé veřejnosti, která si mohla uvědomit opravdovost a vážnost s níž koncilní otcové pracují. Pouť sv. Otce do Palestíny je symbolický návrat kat. Církve k úramenům, z nichž vytryskla.

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

19/12

Minul^ě jsme se zabývali aktuálním momentem ekumenismu. Je to kapitolka z dějin, které není nejnadno si zapamatovat. Ale kromě vnějších dějin, ^{myslím, že} že je dovoleno vniknout do vnitřních dějin nynějšího okamžiku, když druhý vaticánský sněm tak dlouho rozvažoval o schematu o ekumenismu.

Proto se můžeme ptát, které jsou hlavní otázky ekumenismu v přítomné době. Naše odpověď bude nutně schematická, protože máme málo času k dispozici.

První otázkou ekumenismu je otázka jeho trvání. Můžeme tvrdit, že od 1916, až do dnešní doby ekumenické hnutí stále vytrvale rostlo. V posledních pak letech díky především nezapomenutelnému Svatému Oci Janu XXIII, a koncilu, který on svolal, toto tempo se stále ~~zvýšovalo~~ zvyšovalo. Dnes můžeme říci bez přehánění, že skoro celý svět se zajímá o ekumenickou otázku a že byla otevřena brána všem rozhovorům. Ale dříve nebo později musí přijít okamžik srovnávání jedné nauky s druhou a podle všech náznaků musíme očekávat, že tempo sblížení se tehdy zpomalí.

Možná, že dojde k momentální zastávce, možná, že dojde i k nějakému kroku ^{nut} nazad. Jedním slovem je tu risiko, že budeme ekumenismus považovat ne za hnutí, nýbrž za institutci s konferencemi, jež se pravidelně svolávají, s vlastními úřady a organismy, ale aniž by se dosáhlo kýženého cíle jednoty.

Možná, že toto nebezpečí bude zažehnáno, stykem, který se navazuje s pravoslavnými. Oni sami na synodě na Rodu rozhodli, že začnou vážný rozhovor s katolickou církví. Tento rozhovor s východním světem by mohl rychleji přinést své plody. A tak toto hnutí by se nezpomalilo, nýbrž zrychlilo na tomto úseku a jeho vlivem možno i na druhých.

Velkou aktualitu má otázka vztahů mezi katolickou církví a světovou radou církví. Prozatím nejvyšším kladem a nejbratrštějším stykem byla účast pozorovatelů jedněch na zasědání druhých.

Někdo snad navrhl, aby katolická církev se zúčastnila těchto schromáždění prostě a jednoduše jako jeden z členů. Snad ani Rada církví sama si toho nepřeje. Počet katolíků by způsobil nežádoucí výkyv rovnováhy v tomto ekumenickém organismu. Ale jistě se nehodí pro katolickou církev, aby se zúčastnila organizace, jež hledá církevní jednotu, když přece dobře ví, že tuto jednotu má sama v sobě a druhým, že ji ze srdce přeje.

Pohledme, jak Svatý Otec Benedikt XV. odpověděl roku 1919 delegaci, jež ho zvala k účasti na přípravné konferenci tohoto hnutí, jež začalo v Edinburgu.

Svatý Otec jim poděkoval za jejich návštěvu a prohlásil, že on jako nástupce sv. Petra a zástupce Krista Pána nemá větší touhy, než aby byl jeden ovčinec a jeden pastýř. Ale připojil, že nauka a prakce katolické církve o jednotě viditelné církve Kristovy je všem dostatečně známa a že proto nemůže ^{zvláště vzhledem k} odmítnout připravovaný sjezd, když ho organizují lidé, kteří nejsou ve spojení se stolcem Petrovým. Naopak vážně si přeje a modlí se za to, aby, bude-li se sjezd kohat, aby t^ě, kdo

se ho zúčastní mohli s pomocí a milostí Boží vidět světlo a sebe opět sjednocenými s viditelným tělem církve, do něhož budou přijati s otevřenou náručí.

Duch tohoto prohlášení se dodržoval až do dnešního dne, a v samé Radě by se muselo velmi mnoho změnit, kdyby se měl brát ohled na jiný postoj Říma. Někteří protestanté jako profesor Oskar Cullmann, první přiznávají, že římská církev se nemůže stát členem této ekumenické rady církví.

Hlavní otázkou ekumenického dialogu zůstává však neustále otázka jednoty v nauce.

Na tomto poli se snad dosáhlo jakéhosi pokroku během posledních let. Mnoho protestantů lépe vidí skutečnost anebo alespoň nutnost viditelné církve, ačkoliv ji stále ještě chápou ve smyslu příliš neviditelném. Kromě toho nemálo z nich přiznává, že v okamžik ospravedlnění se v duši děje skutečná vnitřní obnova a to dílem Ducha svatého, a tím se přibližují katolickému učení, jež u spravedlivých předpokládá vnitřní spravedlnost, jež se lehkým hříchem neztrácí. Jiní protestanté naší doby lépe chápou text sv. Matouše, který traduje slova Krista Pána k Petrovi a přiznávají, že Petr měl určitý primát v lůně apoštolského kolegia. I na kolik se týká Eucharistie, proráží tendence, jež zdůrazňuje skutečnou přítomnost Krista Pána. Obětní ráz mše svaté, jež zahrnuje i slova ustanovení této svátosti. Konečně i cena tradice se stále lépe chápe mezi některými dnešními protestanty.

Musíme však mít dosti upřímnosti a říci, že cesta, kterou bude nutno projít je ještě dostatečně dlouhá. Ústava církve s její hierarchií, neomylností, svátostmi a dogmaty ukazuje ještě na široké pole na němž se tyto rozhovory budou muset pohybovat, a tím se oddaluje naděje, že by se v brzké době došlo k domluvě ve víře mezi katolíky a protestanty. I částečné úmluvy, ke kterým se došlo, anebo které možno ještě uzavřít v budoucnosti, zůstávají stále nejisté, protože je možno stále je odvolat, dokud není ustavena nějaká neomylná autorita. Proto se mnohým zdá, že úsilí teologů, kteří pracují v ekumenickém oboru, by se mělo soustředit na to, aby dokázali z Nového Zákona a ze svědectví prvotní církve, že Ježíš Kristus ve své církvi ustanovil princip zachování jednoty, princip, jenž se zakládá právě na neomylnosti církve a na neomylnosti zástupce Krista Pána. Bez tohoto základu, jenž byl určen samým Mistrem, myslím, jednota křesťanů nemůže být nikdy obnovena ani zachována.

Situace vůči pravoslavným se zdá příznivější, a to proto, že oni věří v neomylnost církve a podřizují se svým biskupům.

Díky tomuto učení mohli zachovat a uchovat svou víru mnohem lépe než anglikáni a protestanté. Pro ně je mnohem snadnější přiznat autoritu Petra, a tak ve všech sporných bodech dojít k jednotě s katolickou církví.

K závěru by se mohlo říci několik slov o otázce misionářské.

Rozdělení křesťanů bylo podosud velkou překážkou při evangelisaci světa. Zajímavé, že Kristus Pán sám ustanovil tento metodický pořádek: nejprve jednota a pak šíření víry: "Nechat jsou jedno, aby svět uvěřil." (Jan 17,20).

Zdá se však, že všichni křesťané, ~~od chvíle vzniku jednoty~~ ~~ve všech křesťanských církvích~~ ještě před dosažením této jednoty věnují mnoho úsilí misijní činnosti. Tak misijní rada protestantská se včlenila do Rady církví, a také pravoslavní hledí dělat proselitismus. Z mnoha pramenů je známo, jakým pohoršením ^{je} pro pohany, když křesťanské učení o církvi jedné rozšiřují lidé, kteří jsou mezi sebou rozdělení. Nepochybně jeden ze zdrojů těžkostí při evangelisaci nekřesťanského světa.

Můžeme tedy doufat, že touha po jednotě a ekumenický duch způsobí potlačení těchto kontrastů také k vůli evangelisaci světa. Tak se bude moci uskálit hodina jednoty, kterou chtěl Kristus Pán: Aby všichni jedno byli.

R 61263

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Sv. Otec Pavel VI. přijal v slavnostní audienci nového velvyslance Spojené arabské republiky u Svaté stolice J. Exc. Mohameda El 'abei Mohameda, který sv. Otci odevzdal své pověřovací listiny. Ve své odpovědi na projev velvyslance sv. Otec se zmínil o významu, který jeho země měla v dějinách středo- východní kultury; přál SAR vnitřní blahobyt a žádal velvyslance, aby prezidentu republiky a členům vlády jeho jménem vyjádřil ta nejupřímnější přání. Svatý Otec pak setrval se svým hostem v soukromém rozhovoru. Potom byli sv. Otci představeni i členové velvyslancova doprovodu.

V pondělí večer v 8 hodin sv. Otec pronese své první vánoční rozhlasové poselství. Bude je vysílat vat. rozhlasová stanice (spolu s dalšími stanicemi též ~~z~~ ^z italským televizí. *na st. 48, 49, 21 a 22 st. 196*)

Sv. Otec dále udělil zvl. audienci 52 novokněžím Pap. koleje pro bohoslovce z USA; bylo též přítomno na 600 jejich příbuzných. Sv. Otec přál novosvětcům aby byli věrnými služebníky Krista Pána a rozdělovateli Božích tajemství; rodičům a příbuzným sv. Otec děkoval jménem Církve, že obětovali své syny C službě oltáře; ujistil je, že jejich oběť jistě byla hojně odměněna radostí těchto dnů.

Všichni katoličtí ^{biskupové} ~~biskupové~~ všech východních obřadů budou přítomni na letišti hl. města Jordánie Amannu, když tam 4. ledna přiletí sv. Otec Pavel VI. Prohlásil to mons. Neeme Seeman gen. vikář latinského jeruzalemského patriarchy pro Jordánsko. Z Egypta přijede ^{alexandrijský} patriarcha koptického obřadu Štěpán I-Sidarous; z Iraku babylonský patriarcha chaldejského obřadu Pavel II. Čejko z Libanonu cilicijský patriarcha arménské obřadu Ignác Petr XVI. Batanian ze Syrie antiošský patriarcha melchitského obřadu Maxim ^{Na letišti} IV. Saigh. Bude též lat. patriarcha jeruzalemský mons. Gori a arc. řeckomelchitského obřadu z Pe- try a Filadelfie mons. Michal Assaf, který sídlí v Amannu. Při ^{příjezdu} ~~příjezdu~~ na půdu státu israele sv. Otce přivítají ~~arc. mons. Hakim, který sídlí v Haifě; mons~~ arc. mons. Hakim, který sídlí v Haifě; mons

Hakim je jediný kat. biskup na půdě Israelu, protože v červenci zemřel gen. vikář patriarchy lat. obřadu pro Israel. Mons. Hakim oznámil na tiskové konferenci, že ke cti papeže Pavla VI. budou zřízeny v Israeli dvě fundace: jedna pro postavení příbytků pro chudé v Nazaretě a druhá na pomoc arabským studentům, kteří studují na židovské universitě v Jeruzalémě. Mons. Hakim připomněl že jeden z úmyslů, na které se sv. Otec přichází pomodlit na svatá místa, je otázka míru; to může znamenat první krok k zlepšení vztahů mezi zeměmi

Středního východu; mons.Hakim dodal, že požádal presidenta israelské republiky Zalmana Šazara, aby k oslavení návštěvy sv.Otce daroval milost 30 křesťanským vězňům. Israelské velvyslanectví v Římě oznámilo, že na území Israelu budou učiněna všechna opatření, aby se ulehčila práce novinářům a technikům filmových a televizních společností.Na několika místech státu Israele budou pošty razítkovat zásilky zvláštním pamětním razítkem.

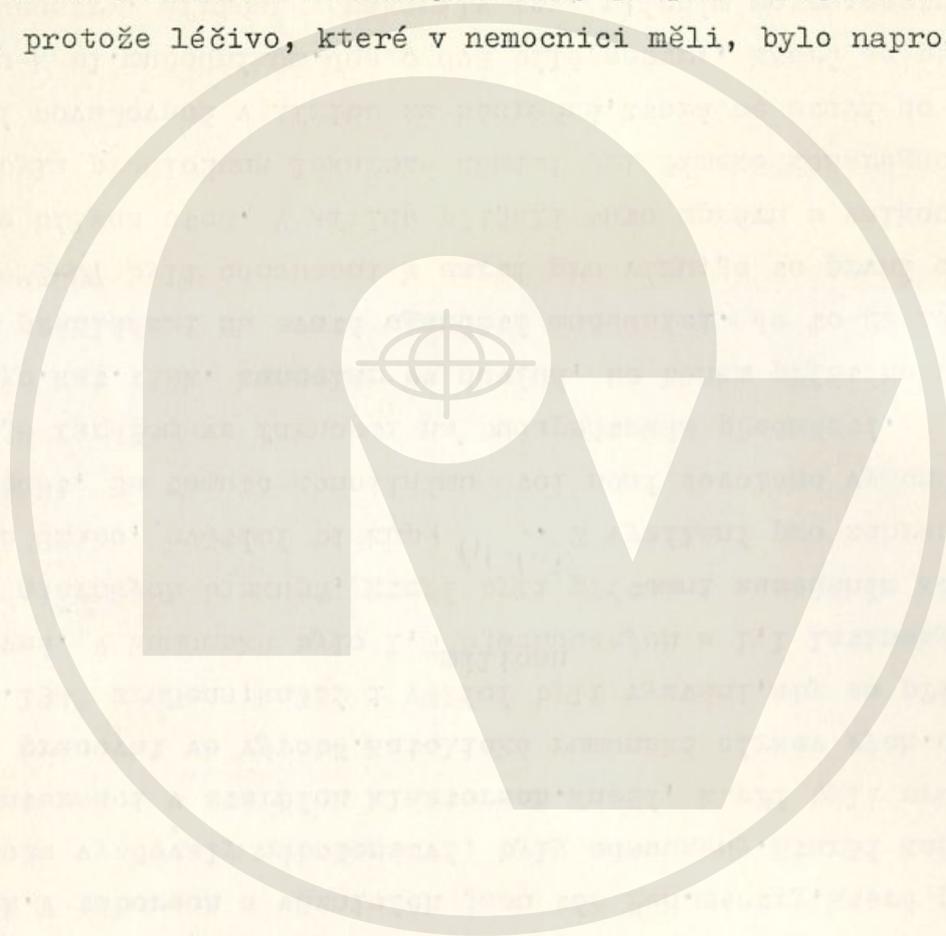
V Salernu v jižní Itálii se koná od 27. do 30. prosince sjezd pro kněze na téma:Jak se má dnes v Itálii kázat o bezbožeckém komunismu. Sjezd organizuje středisko otců dominikánů z Neapole "Téma pro kázání".Bude přítomen kard.Forni, býv.ap.nunciuse v Belgii, gen.představený dominikánů P.Anicet Fernandez a řada biskupů. Cílem sjezdu je ukázat, že jen křesťanství opravdově a vědomě prožívané je odpověď na komunismus.

Několik ^{rumunských} katolických kněží je stále vězněno ve věznicích a táborech.Větší počet kněží maďarské a německé národnosti žije úplně odloučeno od světa v sběrném táboře v Baraganu, jihovýchodně od Bukurešti.Větší skupina je ve věznicích.V táborech a věznicích jsou též řeh.sestry,které před lety většinou protože vyzchovaly náboženství, byly odsouzeny.Starší kněží a řeh.sestry jsou v internaci v starších kláštorech.Kněží, kteří byli propuštěni z vězení, musí pracovat ve výrobě.Katolická rumunská církev vých.obřadu byla koncem r.1948 zrušena;kněží i věřící byli vyzváni,aby se připojili k církvi pravoslavné. V Rumunsku bylo 1,5 ^{milionu} sjednocených a 1,1 latinských katolíků.

Jedním z ⁵maďarských biskupů, kteří byli přítomni zasedáním koncilu, byl mons.Imre Szabo, světící biskup ^{z Východu}. Z vysílání pro zahraničí se Západ mohl dovědět, že tomuto koncilnímu Otci není dovoleno vykonávat biskupské funkce: je farářem ve farnosti na budapeštském předměstí.

KIPA, švýc.kat.tisk. kancelář se dovídá, že během příštího zasedání koncilu budou práhlášeni za svaté ugandští mučedníci. Je to 22 laiků, kteří v letech 1985-87 byli odsouzeni k smrti pro víru;je to první ovoce misiónářské práce bílých otců. V Africe přijali tuto zprávu s velkou radostí.13.li stopadu byla předložena lékařské komisi při římské kongregaci obřadů dvě uzdravení považovaná v Africe za zázračná,která se staví do souvislosti s modlitbou k bl.mučedníkům.Jde o dvě bílé sestry, které se při ošetřování své spolusestry, Afričanky nakazily tzv. plícním morem;sestra Afričanska a všichni její příbuzní zemřeli,kdežto dvě ošetřující sestry se uzdravily po nověně k bl.ugandským mučedníkům.Lékař,který je ošetřoval, mohamedán,

prohlásil, že to jsou první dva případy uzdravení z plicního moru, které za svůj život poznal. Je to též jedinečný případ v dějinách tropického lékařství, protože léčivo, které v nemocnici měli, bylo naprosto nedostatečné.

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Sv. Otec Pavel VI. přijal v ~~sobtu dopoledne~~ ^{dom. sl.} ve zvl audienci časastníky sjezu organizovaného Sdružením italských katolických dělníků. Jako cíl sdružení stanovil podávat svědectví věřícího života na sociálním poli, vytvářet křesťanské svědomí a křesťanskou kulturu, která by byla přiměřená pracujícím třídám, a konečně obranu spravedlivých zájmů pracujících. Úvodem sv. Otec vzpomněl založení Sdružení v letech po 2. světové válce; byla to odpověď Církve okolnostem, které vznikly v Itálii za oněch let; bylo nutné poskytnout pracujícím třídám osvobozující alternativu mezi třídním bojem a spořádaným vzestupem ke společnosti spravedlivě organizované; bylo nutné dát světu práce zřízení, které by bralo ohled na jeho obranu, ale neomezovalo jej pouze na ekonomický zájem, kteréby hájilo spravedlivé požadavky pracujícího a vychovávalo ho k spravedlivému a rozumnému boji za svá práva, hmotná i duchovní a k postupné účasti na všech odvětvích společenského života s citem pro solidaritu a odpovědnost vůči společnému dobru všech. Je vaším úkolem říci pracujícím že Kristus je pravý Vykupitel lidstva a nikdo jiný, že K. je přítel, bratr, mistr, druh, spasitel každého, i pracujících; přátelstvím, příkladem a solidaritou máte stavět před oči svých druhů při práci vzor svědomitého muže, věřícího, vyznávajícího náboženství, které nejen že není mrtvé, nýbrž ani nemůže zemřít, protože je to náboženství naděje a života. Máte říci světu práce, že Církev jej zná, jej chápe, brání, miluje; a to ne za nějakým manifestačním důvodem, ani kvůli nějakému skrytému vlastnímu zájmu, nýbrž protože Církev patří všem lidem, a především těm, kdo trpí, prostému lidu. Kéž vaše svědectví odstraní ze světa práce osudný omyl, jako by mohla existovat nějaká opravdu lidská sociologie bez útočiště ke Kristovu evangeliu; jakoby ztrácel vědomí konkrétních a pozitivních skutečností této země ten, kdo se vrátí k náboženství a k víře. Zdá se nám, pravil sv. Otec závěrem, že u mnohých poctivých pracujících vidíme jakousi nejistotu; probouzí se v nich pochybnost, zda je jich důstojné a pro ně užitečné, aby mlčky ustupovali halasným a vtíravým heslům bezbožského a podvratného marxismu, jakoby on jediný dovedl účinně hájit jejich tužby; ^{myslí, že mají hledat novou lepší cestu, která je méně pochybná} po stránce vědecké i sociologické, a která tolik nepopírá skutečnost a neodporuje upřímné spolupráci a sociálnímu pokoji; ukázat jim tuto novou cestu je právě úkolem katolických dělníků.

Genvikář latinského jeruzalémského patriarchy pro Jordánsko mons. Semaan poukázal v tiskové konferenci na náboženský ráz pouti sv. Otce do Palestíny. Náboženský smysl má též výzva konstantinopolského patriarchy Atenagory

ve dluhu, 2) tohle v (salutem)
k představitelům pravoslavných církví, aby ~~sa dne pobytu~~ papeže Pavla VI
v Palestíně též přišli do Jeruzaléma. Společnou modlitbou na posvátných
místech se má dosvědčit bratrství všech křesťanů. Třeba zamítnout jakýkoliv
politický výklad ~~sv. Otce~~ ^{cesty sv. Otce} a všeho, co s ní je ve spojení. Latinský
patriarcha mons. Gori vydal pastýřský list všem katolickým skupinám Jordá-
nie: Vyslovuje radost svou a jistě i radost všech katolíků, že mezi ně při-
jede sv. Otec, hlava Církve, nástupce sv. Petra, jemuž Kristus odevzdal
klíče nebeského království a jež Kristus ustanovil za skálu, na níž sto-
jí Církev. Návštěva sv. Otce v Palestíně má jistě jedinečný význam v dějinách
kat. Církve. V palestíně samé, v Izraeli i Jordánsku pokračují horečným
tempem přípravy pouti. Ap. delegát v Palestíně mons. Zanini měl schůzku
s patriarchou mons. Gorim a mons. Semaanem, aby spolu prošli pořad pouti
sv. Otce. Turistická kancelář Jordánska oznámila, že přední arabské rodiny
daly k dispozici novinářům a turistům 2000 lůžek. Františkáni, kteří jsou
pověřeni ochranou Svaté země, vydali na památku pouti sv. Otce dvě pamětní
medaile.

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Ve středu tento týden byla už poslední všeobecná audience u sv. Otce. Příští středu budeme už mít Hoď Boží vánoční. Nebylo lze tedy divit, že svůj ^{obvyklý} krátký dobře promyšlený proslov sv. Otec věnoval právě svátkům vánočním. Nabádal přítomné poutníky, aby vánoce oslavili ~~úctě~~ jako náboženský, křesťanský svátek, jako svátek rodiny a konečně, aby vánoce oslavili ^(skutkem tělesného, nebo duchovního milosrdenství) skutkem lásky k chudým a potřebným. "Své vánoce oslavte ~~úctě~~ jako svátek náboženský, křesťanský, pravil; zdálo by se skoro zbytečné připomínat něco takového; je ale známo, že dnešní doba a společnost, která nás obklopuje ^(odníma) vánočům, svátkům křesťanským v plném smyslu slova, svátkům narození K.P., svátkům vtělení Božího Slova, ^(jejich) náboženský význam. Vaše vánoce ať tedy jsou sváteční dny prožité v duchu věřících: všichni ať jsou přítomni ^(u) svátečním obřadům, které se konají v těchto dnech nechtě svátky probudí ve vaší mysli myšlenky a předsevzetí hodná křesťanů, kteří oslavují první dojemné setkání lidstva s Pánem Ježíšem: on se stal malíčným a chudým, aby byl náš bratr, vzor a spasitel." A protože K.P. ^(jeho) svým

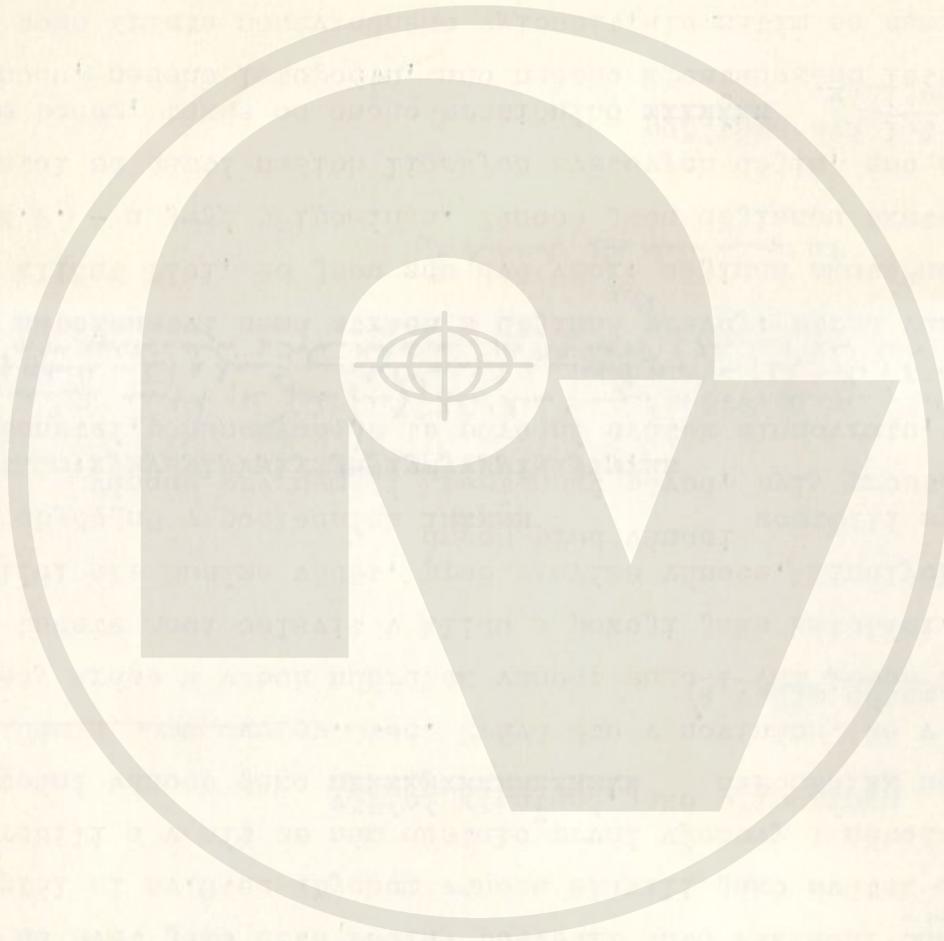
měl matku a před světem i Otce, p. ^(sv.) stoupa Josefa ^(jeho) příchodem na svět jako dítě rodiny posvětil tuto základní buňku lidské společnosti, přál si sv. Otec aby chom vánoce slavili jako svátek ^(své) rodiny, v níž se narodili a v níž se nám dostalo první výchovy i náboženské. Slavme letošní vánoce jako věřící křesťané, jako připomínku narození našeho Spasitele tak jak i nás k tomu zve sv. Otec. Právě čtu v novinách, že v Maďarsku už za nechal Dědy Mráze a všech náhražek vánoce; snad ^(a vašim dětem) i vám ^(a vašim dětem) dají pokoj, takže se svátky budete moci oslavit v klidu a pokoji jako katolíci.

Jako katolíci ale musíme vědět, proč slavíme vánoce. Minulých 15 let i čeští komunisté obyčejně v posledních ~~dních~~ dnech před vánoci ^(v) zůstřili své útoky proti těmto svátkům: ~~tyto svátky nemají křesťanský původ, byly prostě přežaty z jiných náboženství, pohanských; je to původní svátek slunovratu, narození boha Slunce.~~ ^{V přechodu mezi jím, první částí, která končí v únoru, s Dívčího mládeže, když ho viděl první. Právě - tak k tomu se nachází, minul a u jiných lidí, když se o to vypravil z vyprávění a u jiných lidí - děti - jistě. U nás to je - tak jako u nás: prvníml leti. minul. přešel, první}

Kato ické náboženství nemá strach z dějinné pravdy: stran vánočních svátků si můžeme klidně říci, že jsou zde dvě věci: ^(u) dějinná skutečnost vánoce - tj. narození K.P. - a její připomínka. Vánoce jsou dějinnou skutečností: K.P. se narodil, stal se částí našich lidských světových dějin, ano stal se jejich rozhranním bodem, takže od onoho hraničního ~~počítáme~~ počítáme ^(u) svá léta: 1963 po Kristově příchodu, našeho letopočtu, ano našeho křesťanského letopočtu - komunisté chtějí toho Krista nenáviděného vyloučit, ale zatím se sami den co den tisíckrát k němu přiznávají, patří nám, i jim, ať chtějí nebo ne. Tedy vánoční skutečnost. - A její ^(jeho) připomínka jsou naše ^(jeho) liturgické vánoční svátky: nebojme

formální: je to hlava - dvanácti dny + kultura osvětlení - a jistě jistě jistě a dříve byl. A jistě. A jistě u

» durné přístěhování

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

se přiznat, že při vzniku této připomínky ~~měly~~ ^{Společnost} vliv i jiné okolnosti, i pohanské svátky slunovratu: snad slovo vánoce pochází z německého Weihnachten což by blo posvátná noc. ^{Slunce;} ~~A~~ také ^{určení data} slavení vánoce ovlivnilo římské slavnosti ke cti boha ~~Slunce;~~ ^{Slunce;} to vše jsou jen okolnosti, příležitosti ke vzniku vánoce. V ^{průvodních} ~~průvodních~~ oslavách bylo zrno náboženského obsahu; křesťanství toto jádro očistilo od všech přimíšenin a znetvořenin, jež k němu přidala lidská slabost; křesťanství je splnění všech předobrazů, židovských i těch, které si uchovala ostatní náboženství pohanství. K.P. je desideratus omnium gentium - po něm toužily a touží všechny národy - ^{zde k tomu mluví} ~~na něho~~ ^{průvodní} slavení vánoční skutečnosti, její připomínku si lidé, jak už to je, v jejich přirozenosti, obklopili, opředli a okrášlili: písněmi, ^{skutky a slova} ~~skutky~~ ^{knih} vedla je přitom opravdová láska k ^{víra a} ~~Spasiteli,~~ ^{Spasiteli,} jehož právě viděli v jeslích protože on se skutečně jednou narodil. Některé z těchto našich vánočních zvyků a obyčejů měly jen málo společného s betlémskou scénou, některé jsou zbytky pohanství, v jiných je trochu pověry - ale nezapomeňme tu, že pověra je vlastně upřílišení víry, tedy víra tu je - jiné zvyky jsou vysvětlitelné místem, na kterém vznikly, ale všem se dostalo křesťanské náplně a posvěcení: staly se výrazem víry a lásky k novorozenému Spasiteli. Jsou svátky míru, protože se nám narodil Princeps pacis - kníže, dárce pravého míru nadpřirozeného a tím i přirozeného, když my Krista přijmeme pokorně, s ohtou a dobrou vůlí v srdci. Jsou svátky rodiny, protože se nám narodil náš bratr Ježíš, ~~u~~ ^u jesliček si uvědomujeme, že tvoříme jednu Boží rodinu. Dáváme si dárky, protože Puer datus est nobis - byl nám dán hošík, K. Bohočlověk Spasiel, ten největší dar, na který lidstvo čekalo tisíciletí. A zpíváme koledy, aťsi jsou z uměleckého hlediska zdařilé nebo ne; zpíváme, protože slovy lidového básníka vyjadřujeme ^{svou} ~~svou~~ lásku k Božskému Dítěti, víru v něho a s ovečkami, s trochou mlíčka, kožíškem mu nabízíme sebe, aby ^{chom} ~~náhradili~~ ^{chom} chlad a nevšímavost ano i nepřátelství druhých, kteří podobni Herodesovi mu činí nástrahy a nechtějí, aby byl domovem v srdci lidí. Vánoční zvyky ^u ~~u~~ Dříve jsme zach. přísný půst na Štědrý den, dnes jej můžeme zach. už 23. pros. se mění. V hollandsku dávají dárky už na sv. Mikuláše, ve USA na Hod Boží vánoční, u nás na Štědrý večer, v Itálii na Tři krále - ale všude na celém světě, dnes stejně jako před 1900 lety a až do skonání věků bude szejná vnitřní náplň vánoce: je to skutečnost, že se nám v Betlémě narodil K.P.

me 4. aut. slov
 ... je klet m... , ...
 ...
 ...
 ...

Dnes ~~ve~~ ^{pondělí} ~~ve~~ ^{večer} právě před několika minutami sv. Otec Pavel VI. pronesl své první vánoční poselství katolíkům celého světa. Spolu s vat. rozhlasem ji vysílalo přímo dalších rozhlasových stanic, též italská televize; jiné stanice budou poselství vysílat v pozdějších hodinách. Sv. Otec mluvil se své soukromé pracovny. ~~XXXXXXXXXXXXX~~

Sv. Otec věnoval pozornost čtyřem otázkám, které tíží svět: první byla otázka hladu ve světě. 2. Sv. Otec vyslovil svou chválu vůči všem podnikům, které mají za cíl zvýšit produkci a odstranit hlad.

Na druhém místě sv. Otec mluvil o těžkostech vývojových zemí. Přál jim: 4..

Vánoční svátky za třetí už samy vnukají otázku míru mezi národy: 5.

A konečně přál sv. Otec celému světu jednotu myslí i srdcí. 6

41' Nakonec sv. Otec se zmínil o své chystané pouti do Svaté země; pouť má ráz a cíl výhradně náboženský: 7

hi'pukl' w. An pout' k' sv. zemi.

To byly hlavní myšlenky z vánočního poselství, které sv. Otec Pavel VI. pronesl dnes ~~ve~~ ^{pondělí} ~~ve~~ ^{večer}. Úplný text 4 částí poselství podáme v našich vysíláních po svátcích. - Své posluchače ještě upozornujeme, že vat. rozhlas vysílá půlnoční mši svatou sv. Otce ze Sixtinské kaple; budou přítomni diplomatictí zástupci akreditovaní u Svaté stolice. Na Hod Boží vánoční o půl jedné můžete sledovat u svých přijímačů slavné požehnání ^{sv. Otce} městu Římu a celému světu.

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Vánoční rozhlasové poselství sv. Otce Pavla VI. /23. prosince 1963/
(kteří nasloucháte,)

Všem vám, bratři a synové, přeji šťastné a požehnané vánoce. Toto přání nechť pronikne především do vašich srdcí a vnese tam onu radost, mír, jas a důvěru, které pramení právě z těchto svátků a které tvoří jednu z nejvíce potěšujících zkušeností života. Kéž každý, kdo přijme toto mé láskyplné přání, pocítí z něho v srdci sladkost, posilu a štěstí; lidé dnes mají tolik prostředků k dosažení zevnějšího tak zvaného štěstí, ale velmi často jim schází štěstí vnitřní, ono pravé, osobní, hluboké a upřímné štěstí. A právě toto vnitřní štěstí přeji každému z vás. Přeji je v první řadě vám, kdo trpíte: vy ho máte nejvíc zapotřebí; vám nemocní, kdo jste pokročilého věku, vám, kteří jste smutní, kteří pláčete, vám, kteří toužíte po odpuštění, vám, kteří žízníte po spravedlnosti. Jak rádi bychom zavítali ke každému z vás a přinesli vám sladké a upřímné slovo Kristovy potěchy. Přejeme ^{vám} abyste byli opravdu šťastni, vy milé děti, vy mladí, kteří vidíte ve vánocích svůj svátek, svátek nového života, svátek lásky, svátek radosti ze života: Nechť vám Pán uchová tuto vaši radost i v budoucích letech, udrží ji vždy v plném květu a poučí vás, že tajemství této radosti je skryto v nevinném životě. Posílám svůj vánoční pozdrav a své přání všeho nejlepšího vám, rodiny, shromážděné okolo vánočního stolu a dárků, okolo jesliček plných poezie a obrodné síly. Vám, příslušníci všech sociálních tříd: v tyto dny děláte statistiku o svých silách a potřebách; přeji vám, aby vědomí spravedlnosti ve vás bylo spojeno s vědomím řádu a lásky. Přejeme požehnané vánoce vám, exulanti a uprchlíci: jsou mi známy vaše úzkosti a utrpení; vám, věřící, kteří jste zbaveni patřičné svobody, vám, kteří trpíte pro Krista a jeho Církev a kteří jste blíž mému srdci dnes kdy jindy. Vám, národy a obyvatelé této země, k nimž se dnes nese z nebe poselství míru a plní svět důvěrou a dobrou vůlí.

Požehnané vánoce všem! Mohu vám povědět toto své přání, protože vánoce jsou svátky s náboženským a křesťanským obsahem; a jsem si vědom vztahu, který vánoce mají s osudem lidského života.

V touze rozšířit na všechny své bratrské a otcovské přání požehnaných vánočních duchovní zrak hledí obejmout z výše mého pastýřského úřadu, jako z nějaké vysoké rozhledny, celý svět. A tu vidím, že moje přání

musí odpovídat nejen ~~na všechny tyto problémy~~ všeobecným a skomným tužbám radostného rodinného svátku - takovým jsou dnes obvykle vánoce, nýbrž že ~~se~~ musí především mít na zřeteli skutečné, velké potřeby lidí. Naše láska nemůže přehlížet velká utrpení, hluboké tužby a bolestné nedostatky, které se týkají širokých vrstev společnosti, nebo mají vztah k celým národům. Při tomto realistickém pohledu na svět a na lidi mysl přechází ^{od} citů radosti k vážnému zamyšlení; plná obav se táže: ^{Co dnes má nervu potřeby? Co ho trápí?} Jaké jsou dnes velké potřeby světa, ^{čím tuží} kterým naše vánoční přání se musí přizpůsobit, aby byla prozíravá a moudrá?

Potřeby světa! Už jen otázka budí závrať, tak ^(jsou) velké, mnohostranné a nezměřitelné. Avšak některé z nich do té míry vystupují do popředí a jsou naléhavé, že je všichni známe.

První věc, která tíží svět, je otázka hladu. Všichni věděli, že hlad ve světě existuje; ale dnes byl odhalen v celé své vážnosti. Je to objev přímo vědecký: víc než polovina lidstva nemá dost co jíst. Celé generace dětí ještě dnes umírají a trpí, protože se jim v míře nepopsatelné nedostává ~~potravy~~ jídla. Hlad má za následek nemoci a bídu; a ty zase hlad ještě zvětšují. Hladovějícímu obyvatelstvu nechybí jen blahobyt - chybí jim dostatek jídla.

žádná se předvídat, že tento smutný jev ^{ne} nejen ~~že~~ se neumenší, ale ~~že~~ ještě vzroste, když nebudou učiněna vhodná opatření. Demografický růst v krajích trpících hladem není ještě vyrovnán růstem ekonomických prostředků nutných k životu; z druhé strany je ale provázen rozšířením informačních a kulturních prostředků, takže ony národy si uvědomují své utrpení, ^{co to znamená} s jistým neklidem a přímo vzdorem. Otázka hladu ve světě se může stát podvratnou silou a její následky ^{si nemůžeme ani představit.} ~~nejsou představitelné~~.

Kdo se zamyslí nad tímto úžasným a hrozivým problémem, je někdy pokoušen utéci se k opatřením, která třeba považovat za horší, než je zlo samo, když totiž představují útok na samu plodnost života prostředky, jež přirozená a křesťanská morálka musí prohlásit za nedovolené; místo aby ~~se jim snažili~~ rozmnožili chléb pro hladovějící lidstvo, jak to dnes moderní rozvoj výroby může udělat, někteří myslí spíše na to, aby způsobem, jenž odporuje pojmům správnosti, umenšili počet stolujících. Takového něco není hodně civilizovaného světa. Víme všichni, že otázka demografického růstu národů, které nemají dostatečné prostředky k výživě,

je velmi vážná a že je složitá; nelze však připustit názor, že její řešení spočívá v tom, aby se užilo opatření, která odporují Božímu zákonu a posvátné úctě vůči manželství a rodícímu se životu.

Z tohoto dalšího důvodu se dívám s nesmírným soucitem na množství lidí, kteří trpí hlad; se starostlivou pozorností sledujeme způsoby, jimiž se tyto velké otázky studují a projednávají. Není mi dána zázračná moc, jako ji měl Kristus Pán, rozmnožit hmotný chléb pro ukojení hladu ve světě; přece jen mohu přijmout za svou prosebné volání zástupů, které stále nařikají a jsou sklíčeny bídou; cítím je v sobě se stejnou láskou, jako je cítilo božské a lidské srdce Krista, který pravil: "misereor super turbam... Je mi líto zástupu, protože... nemají co jíst" /Mk 8,2/. Utrpení chudých je i moje utrpení. A pevně doufáme, že tento můj soucit už sám vzbudí novou lásku, která prostřednictvím prozíravých a nových ekonomických vymožeností rozmnoží chléb potřebný k nasycení hladovějících.

Otevřeně ~~jsme~~ tedy příznivě stojím vůči všem podnikům ve prospěch obyvatelstva, jemuž chybí nejnnutnější k životu. S obdivem ~~vidíme~~ pozorujeme, jak v těchto letech vznikla velká pomocná díla na mezinárodní úrovni, která dosvědčují, že i po spoušti poslední války ~~nově~~ znovu rozkvétají šlechetné city lidského srdce; lidé velkomyslně nabízejí masám neznámých lidí dobrovolný a spořádaný dar nevyhnutelného chleba.

Povzbuzuji k takovému velkolepému, mnohostrannému a prozíravému úsilí a žehnám ~~mu~~ z plna srdce; těší mě, že to křesťanské zásady probouzejí tak chvályhodné a dobročinné iniciativy, že je pronikají a podporují.

S radostí vidím, že některé takové pomocné a dobročinné podniky vycházejí též z katolických kruhů; děje se tak zásluhou osob, předchůdců opravdu křesťanským smýšlením, zásluhou biskupů, kteří tyto šlechetné iniciativy podporují, zásluhou četných věřících, kteří jim dávají své srdce i almužnu, a konečně zásluhou schopných vedoucích, kteří je organizují, a obětavých vykonavatelů, kteří přitom podivuhodným způsobem pracují. Zvláštní pozdrav a dík všem těmto šlechetným pracovníkům!

Proto první vánoční přání je, aby ve světě vládla láska; aby planula vždy víc a více láska, kterou nám přinesl Kristus - on přišel jako dítě na naši zemi a lásku zapálil mezi lidmi; kéž by dovedla odstranit z naší civilizace hanbu bídy, doléhající na lidi, podobné nám a naše bratry v Kristu.

Toto přání vyvolává v mysli druhé, podobné prvnímu humanitním cílem, ale zcela rozdílné co do způsobu, kterým má být uvedeno ve skutek. Je to přání zemím ve fázi vývoje.

Všeobecný úřad Pastýře národů me ~~vede~~^{vede} abych se s velkou sympatií a láskyplným zájmem díval k novým národům, které v těchto letech povstávají k sebeuvědomění, které si začínají být vědomy své důstojnosti a svého úkolu jako svobodných a kulturních států. Zvláštním způsobem hledíme k národům Afriky a Asie; s radostí zdravíme o těchto vánocích jejich zrod k nezávislosti a k plné účasti na mezinárodním životě. Spolu s nimi chceme hledat nejvyšší důvod jejich povolání k svobodě a lidské zralosti v křesťanském poselství; přejeme jim, aby v tomto křesťanském poselství dovedly vždy odhalovat zdroj pravého humanismu, aby v něm vždy nacházely onu mravní sílu, jíž národ si získává pravý pojem o lidském životě a nalézá moudrost a schopnost vyjádřit ve svých zákonech a zvycích jak velké civilizační zásady, tak i osobní projevy svého národnostního a státního svérázu.

Tyto nové národy jsou právem hrdé na svou svrchovanost a svobodu a už nemohou ~~víř~~^{připustit} nad sebou vládu jiného státu; víme ale též, že ještě nedosáhly dostatečného stupně rozvoje, aby se mohly radovat ze všech kulturních a hospodářských dobrodiní úplně moderní civilizace. Když tedy letos o vánocích přehlížíme velké těžkosti dnešního světa, vidíme, že tyto mladé státy potřebují ne už ponižující a zničitelské dobročinnosti, ale vědeckou a technickou pomoc a přátelskou solidaritu mezinárodního světa. Bratrství ať nastoupí na místo ~~peručníkování~~. To přejeme oněm novým národům: Aby vstoupily jako bratři do velké rodiny civilizovaných národů; aby do ní vstoupily přinášející přínos jako svou původní civilizaci a to, co v poslední době dovedly vytvořit po stránce sociální a kulturní, v duchu solidarity, svornosti a pokoje. A konečně jim přejeme, aby v této mezinárodní rodině našly úctu, která jim patří, a pomoc, jíž stále potřebují.

Nemůžeme zapomenout, že i katolická Církev svými misionáři vždy pracovala ~~mezi těmito~~^{mezi těmito} novými národy, a to bez jakéhokoliv vlastního pozemského zájmu; chtěla u nich probudit jejich nejlepší skryté vlastnosti, vždy měla v úctě každý jejich přirozený a mravně správný zvyk a projev; vždy

hlásala, že i ony národy jsou povolány k pravému a nejvyššímu určení vykoupeného člověka; bez ohledu na oběti a s nezištnou láskou vždy hleděla jim dát svou pomoc po stránce školské a výchovné, po stránce zdravotnické a sociální. A Církev to vše dělala ne v poměru nadříceného k podřícenému, nebo cizince vůči někomu, s nímž nemá nic společného; Církev ony národy chtěla vychovávat ke křesťanskému bratrství a k občanské samostatnosti. Přejeme si tedy, aby katolické misie se setkaly, vždy s blahosklonným přijetím u nových národů a aby jim vždy dovedly poskytnout oddanou a čestnou pomoc k jejich lepšímu rozvoji duchovnímu, mravnímu i materiálnímu.

Naše zraky, které přehlíží národy světa, nutně se zastavuje ještě u další věci, které lidstvo nanejvýš potřebuje. Je to mír.

Myšlenku na mír vnukají už svátky vánoční: jak všichni víme, přicházejí k nám se svým poselstvím míru, které v první ~~Novoroční~~ vánoční ^{nocí} se sneslo z nebe na zemi všem lidem dobré vůle.

Omíru mluví velká encyklika mého ctihodného předchůdce Jana XXIII. blahé paměti. Encyklika "Mír na zemi" měla za téma velkou otázku míru v tomto našem moderním světě, jehož přeměny a spory neustále zavazují, abychom se často zamyslili nad podstatou míru, nad jeho zevnějšími formami, nad jeho nedostatky, ~~problémy~~ ^{těžkostmi} a rozvojem. Tato encyklika nás učila, můžeme-li to tak říci, o nové problematice míru a o dynamismu, který plyne z jeho složek a podmínek. Klasická definice svatého Augustina, že mír je "tranquillitas ordinis - klid v pokoji a řádu", plyne dnes, zdá se nám, z harmonické činnosti činitelů, které vytvářejí klid a bezpečnost míru, více než z nějaké statické skutečnosti: mír je dnes spíše rovnováha v pohybu života.

Je však naší povinností přát lidstvu mír z dvojího důvodu: především protože cítíme neukojitelnou touhu po míru ve svědomí nových generací; mladí chtějí mír! A za druhé: mír je stále ještě slabý, je křehký, je neustále ohrožován a na nemálo místech země, naštěstí omezených, je porušován.

Naše zamyšlení se plní obavami též pro další zřejmé pohnutky: mír je dnes založen více na strachu než na přátelství; jeho prozatímní zárukou je více hrůza před smrtícími zbraněmi, a než vzájemné spojení a důvěra mezi národy. A kdyby mír měl být zítra porušen - což Bůh ucho-

vej! - není vyloučen zánik celého lidského pokolení.

Jak můžeme slavit klidné vánoce, když světu hrozí takové nebezpečí? Proto naše přání se mění ve vroucí prosbu ke všem lidem dobré vůle, ano ke všem lidem, kteří nesou odpovědnost na poli kultury a politiky, aby považovali otázku míru za základní. Mám na mysli pravý mír, ne ten, o kterém halasně mluví pokrytecká propaganda, aby ošálila druhou stranu a zakryla vlastní válečnou přípravu; nemluví o tom zbabělém míru, plném krásných slov, který ale utíká před nevyhnutelným, trpělivým, vyčerpávajícím, avšak jedničkou účinným vyjednáváním; nemluví o míru, stojícím na nejisté rovnováze proti sobě stojících hospodářských zájmů nebo na snech o pyšné ~~rovnováze~~ ^{neuvol} rovnováze. Mám na mysli pravý mír, který klade svou bezpečnost na moudrém odstranění nebo alespoň zmírnění příčin, jež mohou mír ohrozit; jsou to například nacionalistická nebo ideologická pýcha, závod ve zbrojení a nedůvěra ve zřízení a organizace založené k tomu, aby učinily soužití mezi národy uspořádané a bratrské. ~~Mír, mír jak ho žádají~~ ^{Mír, mír jak ho žádají} požadavky pravdy, spravedlnosti, svobody a lásky - takový mír přejeme všem!

Naše vánoční přání zde pozoruje ještě další velkou bolest dnešního lidstva, úzce spojenou s otázkou míru. Tato bolest se ztotožňuje s následující základní otázkou: Proč nejsou lidé navzájem v míru? Proč nejsou jejich srdce jednotná?

Jednota srdcí je velká touha dnešních lidí. Neuspokojuje ji koneckonců kultura, která tuto touhu probouzí a z velké části jí slouží; spíše ji činí palčivější ^(neomezenou) ~~pro mnohost~~ idejí, kterou mezi lidmi šíří. Lidem schází jednota v zásadách, v idejích, v názoru na život a na svět. A pokud jsou rozdělení, nevědí o sobě navzájem, nenávidí se a bojují proti sobě. Z toho vidíme, jak velký význam má ideologický činitel pro osudy lidstva. Vidíme též, jak velké je naše štěstí, že Ježíš Kristus přišel na svět. On přišel, aby uskutečnil jediný a všeobecně platný vztah lidí s Bohem, nebeským Otcem. Tento náboženský poměr je nejpevnější a nejplodnější základ jednoty mezi lidmi: mají se navzájem v úctě a u jednoho každého se probouzí jeho pravá osobnost a důstojnost. Pravá sociologie míru mezi lidmi vyvěrá z náboženské a křesťanské jednoty. A tato jednota, jak ji Kristus Pán uskutečnil v srdcích i v dějinách - to je naše ~~nej~~ poslední přání: aby všichni lidé dobré vůle žili v pokoji, byli navzájem svorní, měli se rádi, měli navzájem pro sebe porozumění a byli šťastni!

Posíláme je do světa spolu s vánočními zvony.

Posíláme je především těm, kteří jsou lépe připraveni je přijmout: křesťané, dosud od Říma odloučení, katolíci spojení s námi: ut omnes unum sint, aby všichni byli jedno. To bylo největší, poslední přání Krista Pána v předvečer jeho utrpení. Nechť je to i naše přání v den, kdy si připomínáme jeho příchod na svět.

Synové a bratři a všichni lidé dobré vůle!

Tato přání nám kladou do srdce vánoční svátky; a v ~~xxx~~ těchto prvních měsících mého pontifikátu a v době kdy slavíme II. vatikánský sněm, tato přání jsou tak silná a tak vroucí, že jsem se rozhodl - jak víte - jít v nejbližší ^{ch} ~~době~~ dnech do Palestiny, do země, v níž Kristus, Boží Syn, sestoupil s nebe, žil, učil, trpěl, zemřel a vstal z mrtvých a znovu vystoupil na nebesa; považují to za nov^é výrazn^é vyznání víry v Krista Pána a lásky k němu; spojen s Ním na místech, na kterých se událo to vše, co nám líčí evangelia, mohu dát upřímn^{ou} a šťastn^{ou} váhu úkolu, pro nějž on se narodil a který mi svěřil: pracovat, aby svět byl spasen.

Ještě jednou jasně prohlašuji, že ~~na~~ ^{moje} pouť má ráz a cíl výhradně náboženský.

Bude to vyznání víry, podobné ^{vyznání}, které učinil Petr; ve své víře c chci shrnout víru celé Církve a říci Pánu Ježíši, jak to řekl Petr u Cezareje Filipovy: "Ty jsi Kristus, Syn Boha živého"/Mt.16,16/.

Bude to ^{obětování}. Jako kdysi murdci od Východu, předobraz to národů země, tak ^{já} ze Západu chci nést Pánu Ježíši jako dar a oběť jeho Církev a v něm uznat znovu ~~xxviii~~ jejího zakladatele, učitele, Pána a Spasitele.

Bude to též cesta hledání a naděje; hledání všech, kdo nám jsou v Kristu synové a bratři; ^{posvátných} na místech, na nichž Kristus žil a zemřel, nutně se budeme ptát sami sebe: Kde je neporušenost Kristova stáde? Kde jsou beránci a ovce z jeho ovčince? A jsou v něm vš^{ichni}? A kde jsou ty, které scházejí? Budeme proto prosit Pána Ježíše, Dobrého Pastýře, jeho vlastními slovy: "Kéž nastane jeden ovčinec a jeden pastýř!"/Jan 18 /.

Naše srdce se rozšíří i za hranice Kristova ovčince. Budeme v modlitbě pamatovat na všechny národy země, blízké i vzdálené, s city úcty a lásky a s přáním blaha a míru. Kohokoliv potkám na své pouti, aťsi patří ke kterémukoliv národu, všechny uctivě a srdečně pozdravíme, zvláště ^{zástupce} veřejné moci, obyvatelstvo, poutníky a turisty - ale aniž bychom zastavili své spěšné

kroky a ^{na} iž bychom se rozptýlili od jediné náboženského cíle své cesty.

Bude to tedy cesta modlitby, vykonaná v duchu pokory a lásky. Celý svět ponese^{me} v srdci; na nikoho nebude zapomenuto.

Bude^{te} prosit o odpuštění Pána, jeho plného milosrdenství, za veškery své nedostatky, za všechny své slabosti, a bude^{te} mít odvahu prosit o milosrdenství, mír a záchranu pro všechny.

A přání, která o těchto požehnaných vánocích jsem vyjádřil Církvi a všem lidem dobré vůle, budou tam ještě upřímnější a účinnější. Už nyní ^{je} ^{pro} ^{svá} ^{prání} stvrzuj^{me} svým apoštolským požehnáním, Vzývám o přímluvu Pannu nejsvětější a svaté Petra a Pavla a

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

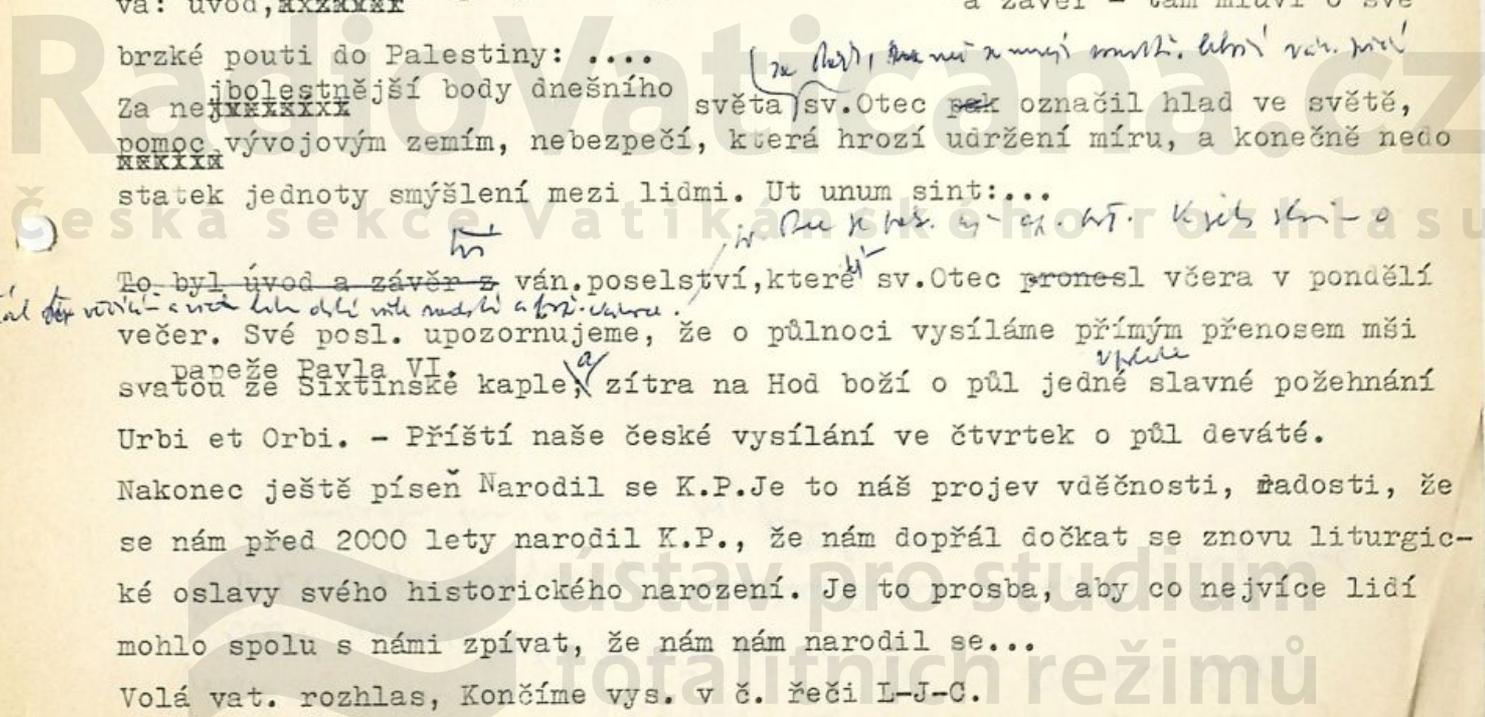
Přijměte ^{slavně} pozdrav z Říma, z blízkosti sv. Otce Pavla VI. a též jeho přání po-
 žehnaných vánoc. Nechť Vám Kristus Pán, jehož skutečné pozemské narození si
 právě připomínáme, rozmnoží Vaši víru ~~v něho~~, posílí důvěru a rozbhní lásku
 abyste pro ~~něho~~ a pro udržení jeho života v sobě i ve svých dětech neváhali
 přijmout i ty největší oběti. On slabé dítě v jeslích je král a Pán světa:
 tak nám ho líčí už půlnoční liturgie, když uvádí ^{ve sv. Mt. 2, 13 a 19} druhý ^{109 a 80} ~~zájm~~ ^{svých} ~~královský~~;
 Ten jenž na nebi trůní, usmívá se všem piklům ~~svých nepřátel~~ - jen výsměch
 má pro ně Adonai. A na jiném místě: U tebe je ~~vladařská~~ moc už v den tvého
 zrození. Tvoje jsou nebesa a tvá je země. Tys stvořil celý svět a všechno,
 co jej naplňuje. ^{On Bůh, král nebe a země je s námi, i když navenek mlčí}
 i když vypadá bezbranný jako dítě v jeslích, i když se musí skrývat a prchat
 před Herodem a jeho následovníky. Je král nebe a země. Vytrvalostí, trpěli-
 vostí, nezdolnou vírou a příkladem pro druhé připravujeme den nového slavné
 ho zrození K.P. v naší vlasti.

Přání požehnaných vánoc vám, a ~~všem~~ věřícím a všem lidem dobré vůle ~~pověděl~~
 sv. Otec už včera večer, kdy ^{pronesl své první rozhlasové poselství} ~~řekl~~ Věnoval
 v něm pozornost čtyřem ^{bolestem dnešního světa: otázce hladu ve světě;}
 nabádal ^{nezištné upřímné} k pomoci ^{vývojovým} zemím; volal k odpovědným činitelům, aby se při-
 činili o nastolení pravého spravedlivého míru ve světě, a konečně přál svě-
 tu ^{Znění tohoto jačra poselství přečteme po svátcích} jednotu ^{tu} mysli i srdci. Dnes na ^{střední} večer vám přečteme znovu jeho slo-
 va: úvod, ~~XXXXXX~~ ^{ve kterém přeje všem požehnané vánoce,} a závěr - tam mluví o své
 brzké pouti do Palestiny:
 Za ^{nejbolestnější} body dnešního světa ^{sv. Otec pak označil hlad ve světě,}
 pomoc ^{vývojovým} zemím, nebezpečí, která hrozí udržení míru, a konečně nedo-
 statek jednoty smýšlení mezi lidmi. Ut unum sint:...

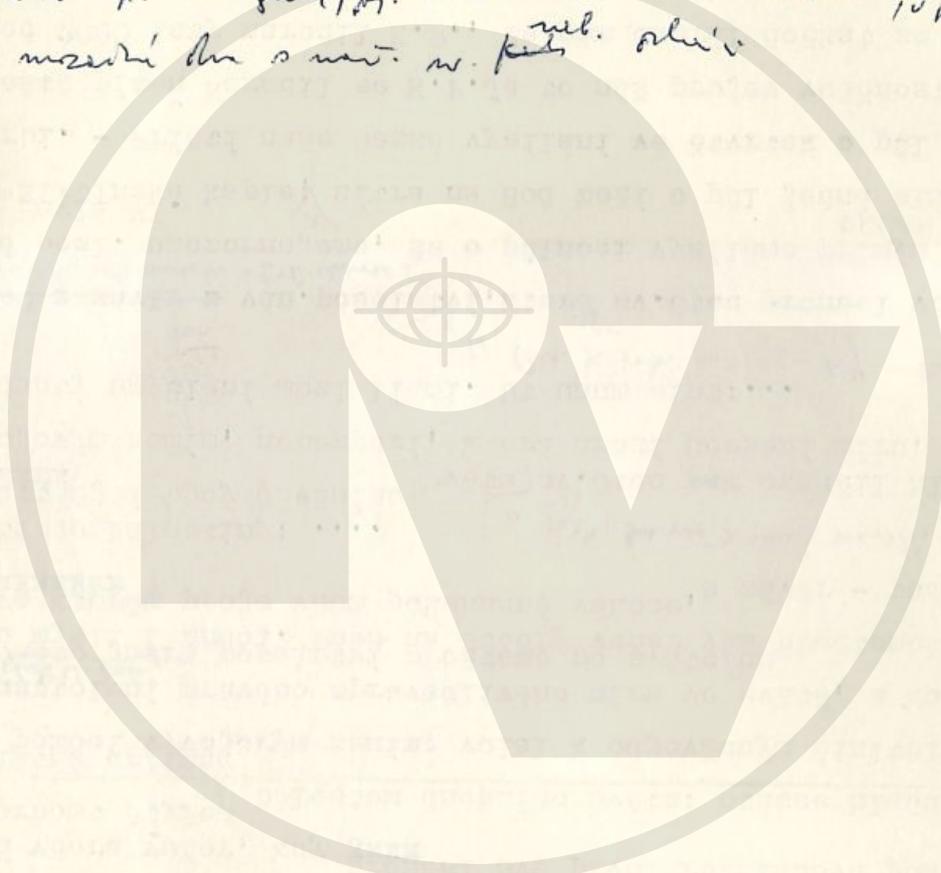
To byl úvod a závěr ~~z~~ ^{sv. Otce} poselství, které ^{včera} v pondělí
 večer. Svě posl. upozorňuje, že o půlnoci vysíláme přímým přenosem mši
 svatou ^z Sixtinské kaple, ^{zít} zítra na Hoď boží o půl jedné slavné požehnaní
 Urbi et Orbi. - Příští naše české vysílání ve čtvrtek o půl deváté.
 Nakonec ještě píseň Narodil se K.P. Je to náš projev vděčnosti, radosti, že
 se nám před 2000 lety narodil K.P., že nám dopřál dočkat se znovu liturgic-
 ké oslavy svého historického narození. Je to prosba, aby co nejvíce lidí
 mohlo spolu s námi zpívat, že nám nám narodil se...
 Volá vat. rozhlas, Končíme vys. v č. řeči L-J-C.

fmkl

řítal

fronte, etc. etc., unni dicit vni, etc. etc. etc. - etc. etc. etc. etc.
vni etc. etc.: etc.
etc. etc. etc. etc. etc. etc. etc. etc. etc. etc. etc. etc. etc. etc.
etc. etc. etc. etc. etc. etc. etc. etc. etc. etc. etc. etc. etc. etc.

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

8 GEN. 1964

ústav pro studium
totalitních režimů

M.p. zdravíme vás v našem prvním vysílání po vánočních svátcích. Přejeme vám ještě jednou hojnost milosti a pokoje, toho, který andělé zvěstovali lidem o první vánoční noci, a který světa ani dát ani vzít nemůže.

Poslechněte si zpravodajský přehled: Vánoce se sv. Otcem. Pro sv. Otce Pavla VI. začaly vánoční svátky už v pondělí večer, kdy pronesl v rozhlasovém poselství [k věřícím a ke všem lidem dobrévůle] (své vánoční přání): zemím trpícím hlad přál pomoc šťastnějších zemí; zemím vývojovým; všem lidem přál pravý spravedlivý a trvalý mír a jednotu myslí i srdcí. - První vánoční poselství sv. Otce vzbudilo ve světě velký ohlas: své uspokojení zvl. nad svoláním ve prospěch zemí, které potřebují pomoc, vyslovil např. gen. ředitel organizace FAO - pro výživu a zemědělství dr. Sen.

Na Štědrtý den sv. Otec udělil zvl. audienci všem, ^{muž - muž} kde pracují v ústředních církevních úřadech. Jejich jménem přál sv. Otci požehnané svátky kard. děkan Tissierant; kard. Tissierant vzpomněl hlavních církevních událostí uplynulého roku; především věnoval vzpomínku všeobecnému ohlasu smrti papeže Jana; zvolení nového papeže v osobě kard. Montiniho, Pa la VI.; druhému údobí sněmu a konečně ohlášené pouti Pavla VI. do Svaté země. Celý katlsvět bude tam v duchu poutovat se svým papežem a obětovat své modlitby na umysly, na které on se bude modlit na posvátných místech. Také sv. Otec ve své odpovědi vzpomněl papeže Jana, jehož duchovní dědictví z vůle Boží on přejal. Lodička Církve pluje bezpečně vpřed mořem světa, přes všechny bouře, které se občas rozpoutají. I nám se někdy zdá, že Mistr, nejvyšší božský kormidelník, spí, ale nebojíme se, lodička se nepotopí; přece jen je naší povinností prosit Pána ^{aby} o rozmnožení naší víry, ^{il} aby nám dal sílu bránit posvátné dědictví, ^{nás naučil} poznat dějinný okamžik, do něho nás postavil, tak abychom mohli přiblížit svět Kristu, poznali jeho nástrahy, využili příležitostí, odhalili utrpení a vytěžili všechny skryté energie.

Program příštího roku bude dokončit II. vat. sněm. Tato poslední fáze sněmu se mi zdá nejpracnější a nejvýznamnější; sv. Otec ^{řekl} přítomným kard. a prelátům římské kurie za jejich pomoc při uplynulých dvou zasedáních a zval je i k další práci, která bude rozhodující. Zbývá ještě vykonat mnoho a úspěch všeho závisí z velké části na pomoci římské kurie, nejblíže to papežových spolupracovníků. Sněm není zkouškou sil dvou proti sobě stojících tábořů, ale spíše je to projev jedné a téže moci, které se ^{projevuje} jedním hlasem, ^{hlasem} koncilních Otců spojených s papežem. Sv. Otec se nakonec dotkl své blízké pou-

ti do Svaté země: pouti pokorné a ~~spěšné~~ ^{spěšné}: v zemi, v níž křesťanství vzniklo, chce načerpat energii a sílu, jichž Církev dnes potřebuje. Co je tato pouť? Je to turistický výlet? Politický tah? Útěk od povinností, které mne váží? Kdyby tomu tak bylo, odpověděl si sám sv. Otec, pak by se mu mohlo stát, že by se ho v duchu K.P. mohl zeptat: Quo vadis? jako se podle zbožné pověsti ptal Petra procházejícího z Říma. Pouť do Svaté země bude cesta vstříc K.P. tam ho chce sv. Otec prosit o odpuštění za všechny nedostatky; ujistit ho svou vírou a láskou. Obětovat mu jeho Církev, postavenou na skále, kterou on sám zvolil a upevnil a stanovil za základ své tajemné budovy. Ve Sv. zemi ho Pavel VI. bude prosit, aby mu dopřál přijmout do Církve všechny bratry a Kristu, i ty, kdo ~~jsou~~ snad teprve stojí na jejím orahu, a příslušníky všech národů, tak aby nastala pravá jednota Církve a pokoj. Po svém návratu z Palestíny spolu se svými spolupracovníky z římské kurie bude pokračovat v dnešním hlavním úkolu, tj. v sněmovních pracích, a v úkolu věků: spásy světa.

Sv. Otec na Štědrý den též přijal tradiční hold chlapců Italské kat. akce: ti mu dali květiny a tři hostie pro jeho vánoční mše svaté; hostie jsou z obilí vyrostlého u Betléma. Pro křtitelnicu nějakého chudého kostela mu darovali obnos. O půlnoci sv. Otec sloužil svou první mši svatou. Celebroval v Sixtinské kapli za přítomnosti členů diplomatického sboru akreditovaného u Sv. Stolice; mše svatá byla vysílána Eurovizí a avt. rozhlasem. Katolickým členům dipl. sboru sv. Otec rozdál svaté přijímání. Po mši svaté pronesl krátké francouzské kázání.

Mluvil především o vánočním míru, který nad Betlémem zvěstovali andělé a o míru mezi národy.

V ranních hodinách sloužil svou druhou mši svatou na římském předměstí ve farním kostele sv. Michala anrhanděla v Pietralata. Farnost byla založena r. 1938 a dnes má asi 12 000 duší, většinou dělníků v římských průmyslových podnicích. Věřící přichystali sv. Otci trimfální přijetí. On sám několika stům farníků podal při mši svaté přijímání. Po mši svaté před branou kostela přijal dary farníků; byl mezi nimi živý beránek, jež sv. Otec za radostného ^(nel d'ammare) jásotu pozvedl a ukázal zástupům. Ještě před odjezdem z farnosti navštívil jednu nemocnou ženu která už léta je ^{připoutána} ~~zavázána~~ na lůžko. Scénu ukazovali též večer ^{při} italské televizi znám zpravodajství, a bylo vidět že nemocná byla hluboce dojata laskavostí sv. Otce. Cestou do Vatikánu se Pavel VI. zastavil Domov ochrnutých a ne-duživých chlapců ~~Dona Gnocchiniho~~. V Domově bylo po několika nemocných též z ostatních 11 útulků římských - V 11 hodin sloužil svou poslední vánoční mši svatou v

pro mše sv.

Římské deníky, které vyšly po dvou denní sváteční přestávce, přinášejí na prvních stránkách zprávu o ^u vánoční ^{ch dnech} činnosti sv. Otce. Slovem i skutkem sv. Otec nabádal k bratrství mezi lidmi a ke konkrétnímu vyřešení všech těžkostí dnešního světa. Tak ve svém proslovu k členům diplomatického sboru akreditovaného u Sv. stolice ~~xxxxxxx~~...

~~xxxxxxx~~ V kázání k věřícím farnosti Pietralata na římském předměstí pravil že si zvolil jít sem, do této farnosti, aby byl mezi těmi nejopuštěnějšími a nejvíce potřebnými pomoci a potěchy. K. je s vámi, je váš bratr; zná potřebu by všech a chápe naše duchovní těžkosti; aby nás z nich vysvobodil, stal se člověkem. Vánoce jsou svátky pokoje, pokoje s Bohem, pokoje našeho svědomí a proto i pokoje s bližním. Kdyby ~~xxxxxxx~~ tento pravý, vnitřní pokoj se rozšířil ve společnosti, pak lidé by si byli navzájem bratry, svět by změnil svou tvářnost a stal by se jasnějším. Závěrem je nabádal k odevzdanosti do vůle Boží. Není slzy, odříkání, bolesti, aniž by přinesla ovoce. - Velký ohlas též vykonala návštěva sv. Otce u jedné nemocné dívky, která už přes 10 let je připoutána na lůžko; rodině zanechal obnos na nejnutnější potřeby, se všemi členy rodiny se pomodlil italsky Zdravas Maria.

V pátek sv. Otec přijal v audienci účastníky studijního sjezdu ^{studentů, čle} ~~xxxxxxx~~ nů It. kat. akce; dále dívky, které pracují mezi svými mladšími kamarádkami. v krátkém proslovu zdůraznil význam náboženské výchovy ^{děti} v ^{jejich} nejranějším věku. Učíme-li už v nejranějším věku děti, aby měli rády Pána Ježíše, aby navázaly náboženský svazek se světem nadpřirozeným, pak tento svazek odolá jakémukoliv nárazu krise. Když už v prvním věku děti se seznámí s Kristem evangelii, s Ježíškem v jesličkách, s Ukřižovaným spasitelem, pak pochopí, že je náš mistr, náš vzor; a pak náboženská krise v pozdějším věku bude pro ně znamenat jen krok vpřed, rozvoj, nové vítězství a prohloubení lásky ke Kristu Synu Boha živého.

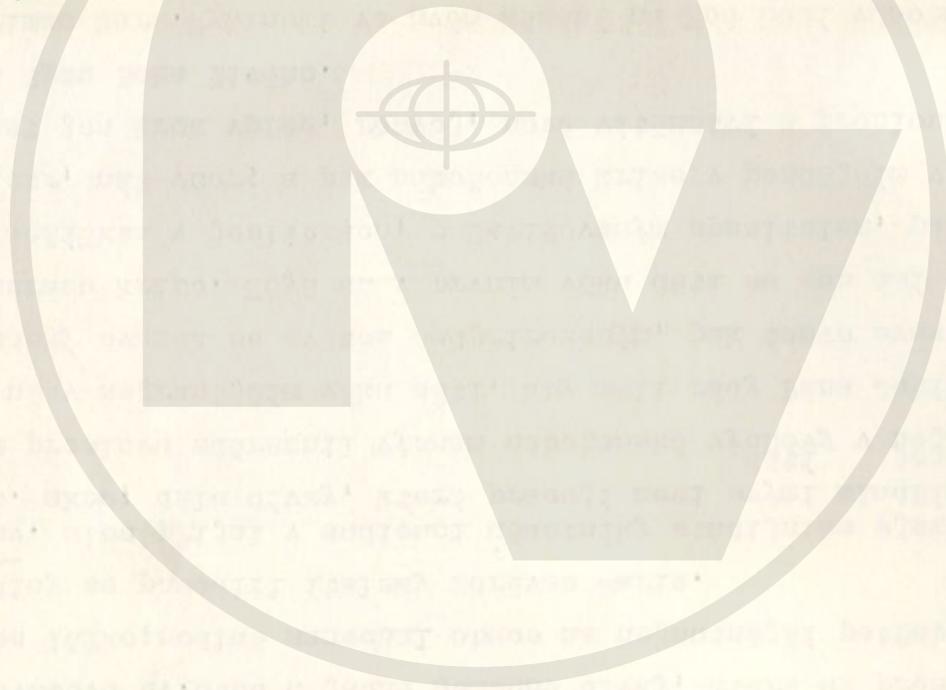
Polský primas kard. Wyšinski ve svém kázání na Hod Boží vánoční pravil, že základní touhou moderního člověka je svobodně věřit v Boha. Všechny pokusy znásilnit svědomí a omezovat náboženskou svobodu, pokusy stavět se proti podstatnému právu uznat a hlásat Boha, znamenají anachronismus, zpátečnictví, návrat k barbarství, krok zpět pro lidi, kteří milují pokrok.

(v předání káždě)
3. ledna bude u. na katedr. sv. Petra, Brno katedr. sv. Mikuláš. km.
Mikuláš. Ve sv. katedr. sv. Mikuláš v katedr. sv. Donatův km. u. sv. Mikuláš
katedr. sv. Mikuláš.

dem. Třetí ač. z Florencie mluví na kna 12^{ty} str. (1. str.) "Náš 71. ústřední
Město" je, když do svého psaní mluví, psal nov. knažka, ač se volá
jako ke světlu Hláska a je. psaní. ~~Florence~~

Menší 12^{ty} de kna, de knažka, de psaní.

nisi a de volání psaní - de knažka, de knažka, de knažka
mrať psaní.

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

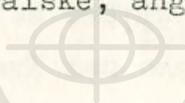
V Moskvě pravoslavný arc. mons. Nikodým, vedoucí patriarchálního úřadu pro styky s ostatními ~~křesťanskými~~ církvemi, byl přítomen půlnoční mši svaté, sloužené v jediném kat. kostele sv. Ludvíka. Podle slov kněze, který spravuje kostel, přítomnost pravoslavného arcibiskupa je známkou zblížení mezi křest. církvemi; je to ovoce II. vat. sněmu. Katoličtí členové diplomatické kolonie měli půlnoční mši svatou v sídle amerického velvyslance; ^{oval}celebrant ~~byl~~ M. Richard, kaplan dip. zahraniční diplomatické kolonie. - Asi 3000 křesťanů z Israele mohlo přejít demarkační čáru do Jeruzaléma a do Betléma. - Zahraniční tisk zaznamenává též protináboženskou manifestaci rozpustilých mladíků před kostelem sv. Jakuba v Praze; protože k nepřístojnostem došlo i v uplynulých letech, v kostele sv. Jakuba půlnoční mše svatá nebyla.

Ve svém proslovu sv. Otec nejdříve věnoval pozornost míru; vánoce jsou všeobecně považovány za svátky míru; je to protože K. ve své osobě spojil božskou i lidskou přirozenost, protože smířil nebe se zemí a tak položil nejhlubší a nejpevnější základ k bdově světového míru. K. nejen kázal mír, on je náš pokoj, jak pravil sv. Pavel; povinností diplomatických pracovníků je bořit zdi, které dělí národy, hlásat mír blízkým i vzdáleným; je ale nutné celou svou osobou pracovat za mír, je nutné být lidmi míru, být proniknut myšlenkami a smýšlením Božími jež vedly Krista, aby se vtělil. Vánoční tajemství nás učí pokoře a trpělivosti. Aby mohl mír vládnout mezi lidmi, je nutné nejednou dovést obětovat část své prestýže nebo ze své přednosti, přijmout, kvůli vyššímu dobru, překročit rozdíly, začít rozhovory a pokračovat v nich, třeba se někdy mohou zdát ponižujícími; je nutné vyjednávat, vyjednávat bez únavy, abychom se vyvarovali tomu největšímu ponížení, které by za nynějších okolností bylo i největší katastrofou: válečný konflikt. A konečně: jen láska dovede uskutečnit jednotu. Milovat všechny lidi a každého zvlášť: toto velké poučení nám dává ~~vtělený Bůh~~ ^{vtělený Bůh}; a to je podmínka úspěchu diplomatické práce pro mír. Diplomacie, která není prochnuta úctou a láskou by nedovedla vytvořit ve světě stabilní mír. Láska je silnější než nenávist, mír nakonec zvítězí. Závěrem sv. Otec pravil, že ve Vat. státě ^{kolem} lze takřka vidět a cítit vítězství lásky a pokoje. Za II. světové války papeže Pi~~ix~~ XII. klečeli o vánocích vedle sebe zástupci států válčících proti sobě. Okolo viditelného zástupce Krista, knížete pokoje duše se shledávaly v společném modlitbě, dohoda vítězila nad nesvorností, láska nad nenávistí. Kéž by ony pokojné vánoce kolem papeže byly předzvěstí a zárukou míru, jež světu přinesl o svaté noci sám K. P.

Sv. Otec Pavel VI. přijal v sobotu dopoledne v oficiální návštěvě pravoslavného metropolitu z Tathiry a arc. z Velké Británie Atenagoru; ten přijel do Říma jako oficiální posel konstantinopolského ekumenického patriarchy Athenagory a sv. synodu pravoslavné církve z Konstantinopole. Metropolitu provázel při jeho audienci ve Vatikáně P. Duprey z koncilového sekretariátu pro jednotu křesťanů. Důvodem návštěvy metropolity ~~xxxxxx~~ bylo setkat se se sv. Otcem a jeho spolupracovníky a jednat s nimi o případném sekrání mezi papežem Pavlem VI. a patriarchou Atenagorou ve Svaté zemi. Je to první oficiální audiece zástupce konstantinopolského patriarchy; ^{po pěti staletích} dosavadní audiece představitelů pravoslavné církve měly výhradně soukromý ráz. ^{Dnešní} Audiece spadá vhodně do rámce pouti sv. Otce do Palestíny; tato pouť má též za cíl přispět k pokoji a vzájemného dorozumění mezi všemi lidmi a zvláště mezi křesťany. Na projev metropolitův sv. Otec odpověděl slovy díky; i on si je vědom že toto první setkání papeže s oficiálním zástupcem konstantinopolského patriarchy má velký význam pro styky mezi křesťany. Metropolita Atenagoras odevzdal sv. Otcovi osobní list patriarchy Athenagory; sv. Otec daroval metropolitovi umělecký ^{kříž} pektorál; druhý kříž daroval pro metropolitu Militona, kterému nepředvídané okolnosti v posledním okamžiku nedovolily přijet do Říma. Metropolita Atenagoras navštívil též substituta státního sekretariátu mons. Dell'Acqua a vat. státního tajemníka kard. Cicignaniho. Už v pátek odpoledne hned po svém příjezdu do Říma metropolita Atenagoras vykonal návštěvu u kard. Augustina Bey, předsedy koncilového sekretariátu pro jednotu křesťanů. Sv. Otec přijal v společné audienci členy dipl. sboru akreditovaného u Sv. stolice; ~~xxxxxx~~ jejich jménem blahopřál sv. Otcovi k vánocům a Novému roku velvyslanec Belgie baron Poswick, jako doyen dipl. sboru. Ve svém proslovu sv. Otec se zmínil o velkém ohlasu své ohlášené pouti do Sv. země; znovu potvrdil výhradně duchovní náboženský ráz své pouti. Zájem světa o tuto pouť je důkazem, že moderní člověk se zajímá o náboženství; ^{třebas to snad nedává najevo} že je žvědav, jaký postoj kat. Církev zaujme vůči velkým lidským a mravním otázkám. - Dále sv. Otec udělil audienci účastnicím sjezdu italských katolických skautek, které právě slaví 20. výročí svého založení. V proslovu vyslovil svou úchvatnou nad skautskou výchovnou metodou.

Do Svaté země sv. Otec ponese zlatou olivovou ratolest a položí ji na jednom z posvátných míst, které navštíví. Ratolest je dar římských nemocných, kteří v duchu budou provázet celou pouť sv. Otce svými modlitbami a obětmi. V budově ap. delegace v Jeruzalémě, býv. českém poutnickém hospici, se

konají přípravy na důstojné ubytování sv. Otce a tří kardinálů, kteří pojedou s ním: jsou to kard. Tisserant, Testa a Cicognani. Sv. Otec bude bydlet v druhém poschodí v pokoji prostince vybaveném: s lůžkem, klekátkem a nejnnutnějším zařízením. Z okna sv. Otec bude vidět na starý Jeruzalem s jeho věžemi, minarety, kupolemi; v dále uvidí moderní budovy nového města v izraelské části. V domácí kapli jsou nad oltářem okna s našimi českými svatými patrony. Na bráně vily je nápis domus dei et porta coeli - dům Boží a brána nebes. Izraelský rozhlas bude vysílat přímým přenosem ~~z okna~~ hlavní části cesty sv. Otce Izraelským územím v řečích italské, anglické, francouzské a hebrejské.

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

NAROZENÍ PÁNĚ.

"Roku od stvoření světa, když na počátku stvořil Bůh nebe a zemi, 5199, od potopy světa roku 2957, od narození Abrahama roku 2015, od Mojžíše a východu Israele z Egypta roku 1510, od pomazání Davida na krále roku 1032, tj. dne 65. podle proroctví Danielova, v Olympiádě 164, od založení Říma roku 752, vlády Oktaviána Augusta roku 42, když celý svět ^{celý} uplného míru, ^upožíval, šestého věku světa Ježíš Kristus, věčný Bůh a Syn věčného Otce, ³⁶⁷chtěje svět svým příchodem posvětit, z Ducha svatého počatý ¹jsa, za devět měsíců od svého početí, v Betlemě ²Judovské z ¹Marie Panny se narodil, a člověkem se stal."

Tímto slavnostním způsobem ohlašuje každoročně římské martyrologium svátek narození Páně. Stalo se to před dvěma tisíci lety. Dnes však není možné napsat list, není možné uzavřít právní smlouvu, není možné vytisknout knihu, aniž bychom při tom dosvědčili, že je tomu tolik a tolik let, co začal nový věk lidstva. Francouzská revoluce se sice namáhala vyhladit nadobro vzpomínku na narození Kristovo zavedením nového letopočtu, ale jejich pokus se udržel pouhých 12 let.

Jak se objevují velcí mužové na jevišti dějin? Obyčejně nenápadně. Přesto však jejich vystoupení mělo neočekávaný vliv na celé lidstvo. Když jáhen Atanáš hájil na nicejském sněmu r. 325 tajemství Nejsvětější Trojice, sotva kdo si pomyslel, že to bude on, který bude mít hlavní zásluhu a potření jednoho z nejmocnějších bludů starověku, ariánství. Vjezd velkých pánů bývá okázalý, ale není na něm celkem nic než ješitnost a okázalost. Mužové ¹pravdivě velcí se objeví bez povyku. Za to však jejich vystoupení bývá zároveň první odhalení zásad, smýšlení ducha. Hned od počátku bývá zřejmé, jako cestou se budou brát. Pius X. do svého zvolení na papeže světa neznámý, prohlašuje své heslo: "všecko obnovit v Kristu" a okamžitě ví celý svět, věřící i nevěřící, co inspiruje všechna jeho počínání.

Oč víc to platí o Kristu, jehož příchod byl od věčnosti připraven.

ústav pro studium
totalitních režimů

Karibové, křesťanství Indiáni v Hondurasu slavívali vánoce hodně okázale a názorně. Jedna rodina napodobí betlemskou scénu. Na ženu navěsí všechny zlaté náušnice a náramky, které jsou k máni, sv. Josef dostane zlatý řetěz kolem krku a evropskou uniformu, aby vypadal, podle jejich vkusu, co nejbohatěji. Jak docela jinak ~~skryt~~ si představoval jesličky sv. František z Asisi. R. 1223, tři leta před svou smrtí, si zavolał svého příznivce Jana Velittu. Ten mu totiž dal ze svého pozemku zalesněnou skálu, ~~ky~~ kam se světec chođival o samotě modlit. Toho roku tedy řekl sv. František Velittovi: "Letos budu slavit betlemskou noc s tebou. U kláštera v lese najdeš jesyni. Tam postavíš jesle se senem, oslátko a vůl při tom také musí být, navlas tak jak to bylo v Betlémě. Chci jednou hodně vážně slavit příchod Páně na zem, a na vlastní oči vidět, jak chudý chtěl být z lásky k nám." Velitta mu vyhověl, a o půl noci přišel sv. František v doprovodu bratří celého konventu, každý z nich nesl v ruce svíci, a ze širokého okolí se sešli věřící, aby spolu s ním slavili svatou noc venku pod klenbou dubů v temném lese. Každý měl pochodně v ruce, takže se skutečně "temná noc v jasný den proměnila". Nad jesličkami upravenými za oltář sloužil jeden z bratří půlnoční mši svatou.

Po evangeliu se ujal slova sv. František a kázal nadšeně, s celým žárem srdce o chudobě, ponížení a lásce "betlemského nemluvnátka". Jinak Krista Pána v onom kázání nepojmenoval.

Také ve Francii před revolucí bývalo zvykem, že lidé chodili s rozžatými pochodněmi v noci do polí nebo k jeslím v lese a zpívali vánoční koledy. Vánoční koledy si představují betlemské pastýře ve velké chudobě a v osamocení. Jistě se nemýlí. I dnes jsou pasáci dobytka nejchudší vrstva obyvatelstva. Dělávají to obyčejně mladí chlapi, kteří nechají pastýřství, jakmile najdou trochu lepší zaměstnání. Někteří spisovatelé myslí, že stáda betlemská byla majetkem chrámu a že se tam chovali beránci, kteří se rozprodávali o velkonoci na obětní večeři. I když je to jen dohad, není docela nepravděpodobný. Byly to celkem nejbližší pastviny blízko hlavního města a beránku se o velkonocích spotřebovalo na tisíce.

V tom případě pak je tu pěkná symbolika. Ti kteří hlídají předobraz ~~praxhoxxelkoxxxx~~ stávají se prvními ctiteli pravého Beránka velkonočního. Z Pole pastýřů v Betlémě na Kavarii v Jerusalemě není daleko. Je to pěšky asi dvě hodiny cesty. Jakoby se tím obrazně chtělo říci: od narození do smrti je jenom pár kroků. Život člověka na této zemi je krátký a je na první pohled ~~všední~~ všední, nenápadný. Díváme-li se ~~řik~~ jen a jen vnějšíma očima na život Kristův, i on je jen jedním v nespočetné řadě neznámých, kteří přešli tuto zem. Když kdysi Renan psal Život Ježíšův, chtěl dokázat pokrokovým lidem minulého století, že není potřeba věřit v Božství Spasitelovo, abchom ctili Krista. I čistě lidským ^{pozorován} zrakem prorok z Nazareta zůstane jedním z hlavních hrdinů lidstva. Nemíníme popírat ~~hrdinsk~~ čistě lidskou velikost Mesiášovu. Ale upřímně řečeno, co je to za velikost, která se objeví ~~jakoxxxx~~ v odlehlé jeskyni! Ježíš ~~řikxxx~~ ztrávil většinu života v zapadlé vesnici nazaretské. Dvě či tři léta byl učitelem Zákona v palestinských synagogách a po lidsku řečeno, skončil nezdarem.

Řekl jedne z velkých myslitelů dneška: "není těžké věřit v zázraky, není těžké věřit v Boha a posmrtný život, ale je velmi těžké uvěřit, že náš všední denní život má smysl a že dokonce může být něčím velikým. ~~V~~ i v pohanské mytologii sestupovali ~~řik~~ někdy bohové na zem. Ale nikdy se nestávali lidmi! Přebyvali tu, zůstávali tu v pozemském blátě a pa pospíchali co nejdříve pryč. Ukazovali lidem, že je jiný nadzemský život, na Olympu nebo nad obla-ky. Ale ~~nauxik~~ nedávali smysl tomuto životu zde pod sluncem. ~~Je~~ Křesťanská nauka o Vtělení je po této stránce naprosto originální. Ježíš přichází s nebe daleko v_{ššího} než byl Olymp řecký, daleko čistčího než všechny předsta-vy mohou vyjádřit. Ježíš také v_{stoupil} nazpět na toto nebe. Ale jeho sestup i vzestup má ~~řik~~ jeden cíl: přinést nebe na zemi. ~~Ujakoxxe~~ ~~narodilxx~~ ~~vxx~~ ~~Betlémě~~ ~~takxx~~ ~~se~~ ~~objevíxx~~ ~~řičtěxx~~ ~~řičtěxx~~ Ukázat lidem, že to, co je lidské a všední, může být současně Boží, tedy veliké a nesmrtelné. Betlémská stáje se stala nesmrtelnou ne proto že byla z kamene, ale proto že v ní byl Bůh. I naše denní skutky, naše práce a modlitby se stávají věčnými hodnotami, je-li v nás Bůh, rodí-li se i v nás denně Kristus mystickým způsobem.

V neděli v poledne se sv.Otec Pavel VI. jako obvykle pomodlil s věřícími na náměstí sv.Petra Anděl Páně.V krátkém proslovu zval přítomné, aby modlitbu obětovali Pánu Bohu na poděkování za všechna dobrodíní,kterých se nám dostalo za uplynulý rok, a na odprošení za vedostatky.Sv.Otec vzpomněl též své brzké pouti do Svaté země:pravil že doufá, že tato pouť přinese světu hojnost milostí, světla, pokoj a jednotu mezi všemi lidmi. - V podnělních dopoledních hodinách sv.Otec přijal několik skupin poutníků a věřících: účastníky pouti organizované francouzským katolickým deníkem La Croix, členy papežské šlechtické stráže a účastníky všeobecného zasedání Federace školských ústavů, které závisejí na církevních autoritách.V proslovu k této poslední skupině sv.Otec mluvil o vžnešeném poslání všech, kdo se věnují výchově mládeže a zvláště dětí.

29. ledna sv.Otec přijme v slavnostní návštěvě kancléře NSR J.Exc. prof. dr. Ludvíka Ehrharda.

V sobotu večer konala své ~~XXVII~~ zasedání koncilová koordinační komise.Předsedal kard.Hamlét Cicognani.Bylo jednáno o ~~XXVII~~ práci jednotlivých koncilových komisí v době mezi druhým a třetím údobím koncilových zasedání. Bylo to první zasedání komise po skončení druhého koncilního údobí.

V neděli metropolita Atenagora navštívil řeckokatolické opatství otců bazi-liánů v Grottaferratě, nedaleko Říma.Metropolitu provázeli mons.Arrighi a P.Duprey z koncilního sekretariátu pro jednotu křesťanů.Přivítal ho u brány kláštera arch.mandrita P.Teodor Minisci v kruhu klášterní komunity.Metropo-lita navštívil kostel památný byzantinský a zůstal delší dobu v modlitbě prošel klášterem a knihovnou a zajímal se především o kodexy a ostatní pa-mátky, které jsou v klášteře uchovávány. Metropolita Atenagora ^{v úterý} opouští Řím

22. prosince oslavil své stříbrné biskupské jubileum metropolita ukrajinský mons.Josef Splypj. Svou jubilejní mši svatou sloužil u oltáře sv.Basila Vel kého v basilice svatopetrské za koncelebrace dalších dvou ukrajinských kněží mj. P.Michala Hrynčyšyna,který je postulátorem procesu blahořečení předchů-dce mons.Slipého v úřadě lvovského metropolity, mons.Ondřeje Šeptického. Pod oltářním stolem oltáře sv.Basila jsou uloženy telésné ostatky sv.Josafa-ta, mučedníka za unii.

Na proslulé severoamerické universitě Yaleské byla zřízena katedra katolic-kých studií;je to první katedra svého druhu zřízená na laické severoamercké universitě.Profesorem byl jmenován Štěpán Kuttnerm docent círk.práva na ka-

tolické universitě ve Wašingtoně. Kuttner se narodil v Německu: jeho matka byla Židovka a otec luterán; když mu bylo 26 let, stal se katolíkem; dříve než se přestěhoval do USA, přednášel církv. právo na universitě v Berlíně a na univtě Lateránské v Římě.

Nedávno byla vysvěcena dalších 6 kněží Indonézanů; Indonézie má ze sto miliónů obyvatel milion a 300 000 katolíků, rozdělených na 6 církv. provincií a 19 diecézí.

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

Sbotní audience řeckopřavoslavného arcibiskupa z Velké Britanie a ofociálníhó posla ekumenického patriarchy Atenagory a konstantinopolského svatého synodu vyvolala ve světě celký ohláš. ^{Historický} Vyznam audience vyzvedl i sám metropolita Atenagoras v projevu, který pronesl anglicky na začátku audience.

"Jsem si vědom ^{významu} tohoto dějinného okamžiku; ^{dojetí} jakoby bylo nad mé síly. Po staletích mlčení latinský Západ a řecký Východ vedeni vzájemnou láskou a úctou, jak jim je vnuká evangelium a jejich křesťanské smýšlení, si jdou vstříc. Touží po výměně názorů a bratrského pozdravu, aby možno-li začali rozhovor a v křesťanském porozumění přispěli k pokoji ve světě a k pokroku všech svatých Božích církví. Proto jsem hluboce dojat. Odevzdávám Vaší Svatosti list, který váš bratr v Kristu, atenagoras, ekumenický patriarcha, mi svěřil a vyjadřuji Vám jménem patriarchy a svatého synodu metropolitů, pozdrav lásky, pokoje a dobré vůle. Zdá se, že jste povolán vystoupit na t touž horu, na horu Páně. Vaše Svatost stoupá z jedné strany a ekumenický patriarcha z druhé, Všichni kdo chápou význam tohoto odvážného stoupaní, se modlí, abyste se oba mohli setkat na vrcholku, v zemi posvěcené společným Spasitelem, blízko jeho kříže a u prázdného hrobu; abyste pak mohli jít spolu vpřed a pokusit se znovu obnovit s křesťanské soudržnosti stržené mosty a znovu upravit opuštěné cesty; Kristus jedině nás učí lásce, aby všichni byli jedno jako Kristus je jedno s nebeským Otcem. Svatí Petr a Ondřej byli bratři. Po staletí přerušili rozhovor. Ale dnes vyslovují společnou touhu setkat se, mluvit se svým Mistrem a jít vpřed spolu s Ním. Dej Bůh, aby to to setkání se uskutečnilo k slávě Boží a k povzbuzení věřících. ^{Modlím se} aby Duch svatý vedl Vaší Svatosti a Vám dopřál zdraví a život pro velký úkol k slávě Církve; na tento úmysl se modlí i ekumenický patriarcha.

Nedělní svělový tisk přinesl prohlášení biskupa ze Skóplje v Jugoslávii mons. Čekády, který děkuje všem, kdo poskytli pomoc obyvatelstvu jeho města téměř úplně zničeném zemětřesením ^{26.} července tr. Mons. Čekada prosí též všechny lidi dobré Vůle, aby neopouštěli jeho spoluobčany a pomohli jim při obnově jejich města.

Jordánský král Hussein osobně předsedal zasedání vládního výboru pro pouť sv. Otce. Král Hussein 2. ledna bude mít biskovou konferenci pro novináře a dopisovatele tiskových a rozhlasových společností, kteří přijedou do Palestiny v souvislosti s poutí sv. Otce. - Přesný pořad průjezdu sv. Otce Israelem uveřejnil vedoucí vládní tiskové kanceláře: Sv. Otec projede na israelské území v neděli ráno o půl deváté na zvlášť upraveném místě blízko

města Ta Anach; oficiálně bude přijat až v městě Megiddo, kde bude ho
očekávat prezident izraelské republiky Zalman Šazar s ministryněi zahran
ničí paní Goldou Meyerovou a dalšími osobnostmi. vojenská hudba bude hrát
hymn. President Šazar odevzdá sv. Otci pamětní medajli; sv. Otce pozdraví
diplomatický sbor akreditovaný u Izraele. 10 minut po deváté hodině Pavel
vi odjede z ^{Mogidda do} Nazareta: navštíví baziliku Zvěstování P. Marie, jejíž stavba
ještě není skončena a provázen místními církevními autoritami sestoupí
do krypty basiliky, tam bude sloužit mši svatou; mše svatou bude ~~natáčet~~ ^{natáčet}
pro TV italská společnost RAI. Z Nazareta sv. Otec navštíví horu Tábor,
jezero Tiberiáské a Kafarnaum se zříceninami synagogy, v níž kázal K.P.
a vy~~stoupí~~ ^{stoupí} na Horu blahoslavenství. Do Jeruzaléma přijede o půl sedmé ve-
čer: přijme ho starosta izraelské části města; sv. Otec navštíví Večeřadlo
a chrám Zesnutí P. Marie na hoře ~~Sion~~ ^{Sion}. Rozloučí se s isr. prezidentem Šazarem a
Mandelbaumovou branou do Jordánska, do sídla ap. delegace, tj. do našeho
býv. českého poutnického hospice.

Radio Vaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

První
Ust. o poh. w. Ru
v sb. ned. a b. t. l. i.
muž. z. k.
Posluchači
Rad. sp. D. spol. sv. a. w

Ve dnech návštěvy sv. Otce do Svaté zemi -
 Vatikánský rozhlas bude vysílat během dne zprávy o průběhu pouti, a to
 v 9 hodin ráno, pak ~~ve dvanácti~~ o půl třetí, v 6 a v 10 večer. Zprávy bu-
 dou vysílány v různých světových řečech; též v jedné slovanské. V zemích
 střední Evropy uslyší vysílání na vlně 41 m.

Konstantinopolský ekumenický patriarchát oznámil v pondělí, že patriarcha
 Atenagoras odjede 3. ledna do Jeruzaléma a 5. ledna se setká na hoře Olivets-
 ké s papežem Pavlem. Na Hoře Olivetském leží jak apoštolská delegace, kde
 bude bydlet sv. Otec, tak i rezidence řeckopravoslavného patriarchy jeruza-
 lemského Benedikta, jehož hostem bude patriarcha Atenagoras. Patriarchu bu-
 dou provázet 4 metropolitové a patriarchův sekretář Simeon. V Jeruzalémě se
 připojí k patriarchovi další pravoslavní hodnostáři: mj. arcibiskup obou
 Amerik Jakovos a metropolita Atenagora, arcibiskup z Velké Británie; který
 v sobotu ~~xxx~~ ^{sv. Otec} přijal v oficiální audienci jako posla konstantinopolského
 patriarchy. - Israelský prezident Zalman Šazar přijal v pondělí představi-
 tele křesťanských obcí israelské části Jeruzaléma; v proslovu k nim vyslo-
 vil naději, že návštěva sv. Otce bude začátkem nové doby pokoje, protože
 Pavel VI. přichází do země, odkud bylo dáno všemu lidstvu poselství pokoje.
 Kéž tato návštěva v naší zemi znamená přátelštější svazky a větší pochopení
 mezi všemi církvemi ve Svaté zemi. - Na římském letišti bylo představeno no-
 vinářům letadlo, kterým sv. Otec ^{vykoná cestu z Říma do Amannu a nazpět.} ~~vykoná cestu z Říma do Amannu a nazpět.~~
 Je to čtyřmotorové letadlo značky DC 8. Hořejší část je ~~natřena~~ ^{natřena} bílé; dolejší
 zůstává v přirozené kovové barvě. ~~xxx~~ ^{žlutě} je natřena nehnědá dolní část kormi-
 dla; pohyblivá část je ~~xxx~~ ^{bílá} - tedy dohromady tvoří papežské barvy. Na bo-
 cích trupu je namalován ~~xxx~~ ^{osobní znak sv. Otce Pavla VI.:} na červeném poli
 zlatá hora s třemi stříbrnými liliemi. Letadlo pojme celkem 64 osob; střed-
 ní část letadla je upravena jako salón sv. Otce; v něm bude soška P. Marie
 Loretánské, nebeské ochránkyně letců a kříž. Posádka letadla se skládá z
 čtyř leteckých důstojníků a 8 stewardů. ~~xxx~~ ^{Kapitánem} letadla je zástupce ředi-
 tele letecké služby ^{společnosti} Alitalia GianMario Zuccarini. Letadlo odletí z římské-
 ho letiště Fiumicino ^(o půl deváté - 4. ledna). Do Amannu je to 2594 km; ~~xxx~~ ^{letad-}
 lo přistane na ^{tamějším} letišti 10 minut před jednou hodinou římského času
^(po letu tři hodin a dvaceti minut) tj. 10 minut před polednem jordánského času. Let nazpět ^(2 hodiny) do Říma ^{6. ledna} bude trvat
 o něco déle: Letadlo odletí 10 minut před třetí hodinou a přistane v Římě
 o půl šesté. V Amannu přípravy na příjezd sv. Otce jsou už skončeny: studenti
 a skauti budou stát podél cesty, kudy pojedou sv. Otec; městská rada Jeruzaléma

metropolit
Atenagora

17. let. znak
sv. Otce

Amannu

xxx

ještě mluví odyž

rozhodla, aby město bylo slavnostně ozdobeno a osvětleno; sv. Otci budou ~~odev-~~
~~čeny~~ dary na památku pouti; také starosta Betléma daruje sv. Otci pamětní dary
 Jordánská vláda vydaly milión známek s fotografií sv. Otce a krále Husseina.
 Za jízdy z Amanu do Jeruzaléma auto sv. Otce se zastaví na okamžik na mostě
 přes Jordán; bude to jakoby vzpomínka na sv. Jana Křtitele. Na tomto mostě po-
 zdraví sv. Otce jeruzalémský guvernér Abughazali. Auto zastaví též v Betánii.
 Do Jeruzaléma vjede tzv. Damašskou branou. Tam ho přivítají místní autority,
 kněžstvo a věřící. Děti budou mávat olivovými ratolestmi. Sv. Otec projde pěš-
 ky branou a úzkými ulicemi půjde k Třetímu zastavení křížové cesty a pak k
 dalším až k devátému; posledních 5 zastavení je v bazilice Božího hrobu. Závě-
 rem této svékřížové cesty sv. Otec bude sloužit mši svatou v bazilice u Božího
 hrobu. Z basiliky sv. Otec vezme tzv. cestu křesťanů a Davidovu až k Jafské
 bráně, kde se rozloučí s osobnostmi, které ho budou provázet, a vstoupí do bu-
 dovy apoštolské delegace. Také tato budova, bývalý český hospic, byla uprave-
 na pro vznešeného hosta; výzdoba zahrady je ~~např.~~ dar jeruzalémského anglikán-
 ského arcibiskupa. V přízemí je sál pro ^{audience}, malá hovorna, jídelna pro
 8 osob a kaple, ložnice a soukromá studovna sv. Otce je v prvním poschodí.
 Ložnice je zařízena velmi prostě; také studovna. Z ní sv. Otec vidí na Jeruza-
 lém starý a v dáli na nový, židovský. Z okna studovny sv. Otec může též po-
 zdravít věřící, kteří se snad shromáždí na náměstíčku před budovou delegace.

Rok 1963 zakončíme a nový rok uvítáme u jesliček: se slovy ^{S pokorou} díky za všechnu
 ochranu, pomoc a sílu, již se nám dostalo, s ^u prosbou o požehnání pro rok ¹⁹⁶⁴
 Snad jsme doufali, ^{XXI} před rokem, že 31. prosince 1963 bude leccos jiné, změněné
 leccos jiného jsme se nenadáli. Ale nebojme se; důvěrujme: Pán je s námi,
 on sám ve své prozřetelnosti a moudrosti ^{učiní} dosti všech našich utrpení a
 bolestí. Z jeho rukou přijímáme rok nový: bude šťastný, přivede-li nás
 blíže k němu. A to je smysl a úspěch ^{našeho celého života}: Blíž k tobě Bože
 můj, jen k tobě blíž - ^{necht} ~~XXI~~ vlny osudu mnou zmítají, jen když když mi ruce tvé
 pomáhají, by mne jen každá tíž vždy k tobě vedla blíž. Modlitbou a nadějí,
 věrným křesťanským životem připravuje šťastný rok i celému našemu zkoušenému
 národu. ^{Pastýři nás zvou} Poslechněte si latinský vánoční zpěv: Transeamus usque Betlehem
 Jdeme do Betléma a vizme co se tam stalo:

Vše pol. pře pře. m. m. l. shlt

Ústav pro studium totalitních režimů